

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยทักษิณ
ประจำปีการศึกษา 2560

ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยทักษิณ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทที่ 1 ระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ	1
กรอบแนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา	3
กรอบระบบคุณภาพ	3
มาตรฐานคุณภาพ	4
การจัดการคุณภาพ	4
กระบวนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	5
บทที่ 2 การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร AUN QA	14
แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร	14
องค์ประกอบและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร AUN QA	15
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	16
องค์ประกอบที่ 2 การพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร	29
บทที่ 3 โครงร่างองค์กร (Organization Profile)	34
P.1 ลักษณะองค์กร	34
ก. สภาพแวดล้อมขององค์กร	34
ข. ความสัมพันธ์ระดับองค์กร	35
P.2 สภาการณ์ขององค์กร	37
ก. สภาพด้านการแข่งขัน	37
ข. บริบทเชิงกลยุทธ์	37
ค. ระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการ	37
บทที่ 4 เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA	39
องค์ประกอบของเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ตามระบบ CUPT QA	40
ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ตามระบบ CUPT QA	41
คำอธิบายการดำเนินการในระดับงานต่าง ๆ เพื่อตอบเกณฑ์	78
ตารางแสดงการดำเนินการและความเชื่อมโยงระหว่างเกณฑ์ในระดับหลักสูตรและในระดับ	79
คณะ/สถาบัน	
บทที่ 5 เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx/TQA)	81
เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ : มุมมองเชิงระบบ	82
องค์ประกอบของเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาตาม เกณฑ์ EdPEx	83
แนวทางการประเมิน	83
ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับส่วนงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEx	86
ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEx)	86
ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7)	91
7.1 ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านกระบวนการ	92
7.2 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า	123

7.3 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร	135
7.4 ผลลัพธ์ด้านการนำองค์การและการกำกับดูแล	147
7.5 ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด	159
บทที่ 6 ตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒน มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2561-2580	163
ความท้าทายที่ 1 ความเป็นเลิศด้านการผลิตบัณฑิตที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน	164
ความท้าทายที่ 2 ความเข้มแข็งด้านการวิจัย	168
ความท้าทายที่ 3 ความเป็นนานาชาติ	175
ความท้าทายที่ 4 การบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ	179
ความท้าทายที่ 5 ความมั่นคงทางการเงิน	186
รายการอักษรย่อ	190
บรรณานุกรม	191

คำนำ

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ ประจำปีการศึกษา 2560 จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ ประจำปีการศึกษา 2560 โดยดำเนินการภายใต้กรอบของระบบประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ที่พัฒนาโดยที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ซึ่งระบบ CUPT QA ได้แบ่งการพัฒนาเป็น 2 ระยะ คือ CUPT QA1 ใช้ CUPT Indicators และ CUPT QA2 ใช้เกณฑ์ EdPEx เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ/สถาบัน และระดับหลักสูตรใช้เกณฑ์ AUN QA โดยมีความตั้งใจให้การประเมินเป็นการใช้เกณฑ์ชุดเดียวกันทั้ง 1st Party และ 3rd Party Assessment และวิธีการประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นการประเมินเชิงระบบ 7 ระดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการประเมินระดับหลักสูตรของ AUN-QA เป็นการเปลี่ยนจากการ Audit ตามข้อกำหนดของตัวชี้วัดสู่ลักษณะที่เป็น Assessment คู่มือฉบับนี้ ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 3 เกณฑ์ ประกอบด้วย 1) เกณฑ์ AUN QA ระดับหลักสูตร การดำเนินการตามเกณฑ์ ASEAN University Network – Quality Assurance (AUN - QA) ที่มีสาระหลักเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบ Outcome Based Education (OBE) มุ่งสัมฤทธิ์ Expected Learning Outcome (ELO) และมีการประเมิน 7 ระดับ 2) เกณฑ์ CUPT QA ระดับส่วนงานวิชาการ จำนวน 7 ส่วนงาน เป็นการดำเนินการตามเกณฑ์ CUPT Indicators ซึ่งพัฒนามาจากตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) (สมศ.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาให้เกิดคุณภาพและเป็นพื้นฐานที่จะรองรับการดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEx ในปีการศึกษา 2561 และ 3) เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence : EdPEx) ระดับส่วนงานวิชาการ จำนวน 5 ส่วนงาน ส่วนงานอื่น หน่วยงานบริหาร และมหาวิทยาลัย การดำเนินการตามเกณฑ์ EdPEx เพื่อให้การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการองค์กรสอดคล้อง เหมาะกับบริบทของมหาวิทยาลัย และเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เป็นเลิศต่อไป

มหาวิทยาลัยทักษิณ
กุมภาพันธ์ 2561

บทที่ 1

ระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกและให้ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก โดยมีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ การดำเนินการที่ผ่านมา พบว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ได้กำหนดตัวบ่งชี้เพื่อประเมินสถาบันอุดมศึกษาแยกชุดกัน ซึ่งเป็นภาระสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก ประกอบกับประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา (คปภ.) เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 กำหนดให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน

ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) จึงมีมติแต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาขึ้นเพื่อพิจารณาจัดทำเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาที่ครอบคลุมทั้งระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน และรวมเรียกว่า Council of the University Presidents Quality Assurance (CUPT QA) เพื่อให้การประกันคุณภาพภายในสอดคล้องกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มของ ทปอ. และ ทอภ. และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกเป็นชุดเดียวกันเพื่อใช้ประโยชน์จากการประเมินคุณภาพการศึกษาได้มากที่สุดและเป็นภาระต่อสถาบันอุดมศึกษาอย่างสมเหตุสมผล

ทั้งนี้ ทปอ. ในการประชุมครั้งที่ 6/2557 วันที่ 21 ธันวาคม 2557 และ ทอภ. ในการประชุมครั้งที่ 1/2558 วันที่ 23 มกราคม 2558 ได้มีมติอนุมัติให้สถาบันอุดมศึกษาใน ทปอ. และ ทอภ. ใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA โดยหวังให้เกิดการบูรณาการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกเป็นชุดเดียวกันภายใต้บทบาทที่ต่างกัน เพื่อสถาบันอุดมศึกษาได้ลดภาระที่เกิดจากการทำงานซ้ำซ้อน และได้ใช้เกณฑ์ที่คำนึงถึงแนวทางของเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence, EdPEX) มุ่งสู่การดำเนินการตามแนว EdPEX อย่างเต็มรูปแบบต่อไป

มหาวิทยาลัยทักษิณ ในฐานะสมาชิกของ ทปอ. และ ทอภ. โดยสภามหาวิทยาลัยทักษิณ ในการประชุมครั้งที่ 7/2558 เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2558 จึงมีมติ เห็นชอบนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA มาแทนระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป

ในปีการศึกษา 2560 มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายให้มีการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence :EdPEX) แทนระบบการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA

ดังนั้น การดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา ในปีการศึกษา 2560 จึงแบ่งการดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพ ดังนี้

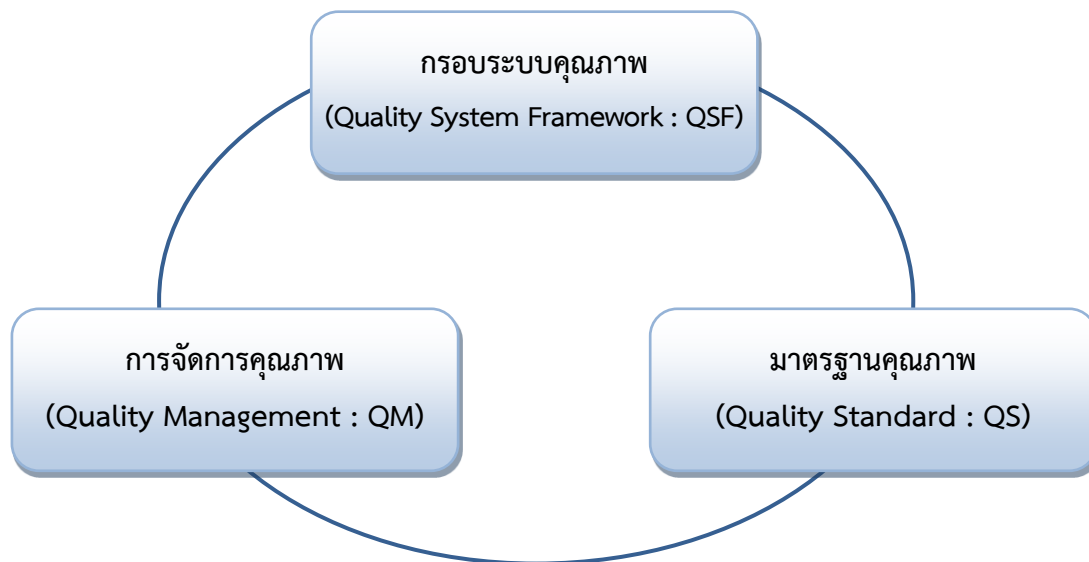
1. ระดับหลักสูตร ใช้เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษา AUN QA
2. ส่วนงานวิชาการ ใช้เกณฑ์ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA จำนวน 7 ส่วนงานได้แก่
 - 2.1 คณะพยาบาลศาสตร์
 - 2.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 - 2.3 คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา
 - 2.4 คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ
 - 2.5 คณะวิศวกรรมศาสตร์
 - 2.6 วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา
 - 2.7 วิทยาลัยนานาชาติ
3. ส่วนงานวิชาการ ใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) จำนวน 5 ส่วนงาน ได้แก่
 - 3.1 คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน
 - 3.2 คณะนิติศาสตร์
 - 3.3 คณะวิทยาศาสตร์
 - 3.4 คณะศิลปกรรมศาสตร์
 - 3.5 คณะศึกษาศาสตร์
4. ส่วนงานอื่นและหน่วยงานบริหาร ใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) ยกเว้นสำนักหอสมุดใช้เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (TQA)
5. ระดับสถาบัน ใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีข้อบังคับ ว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2558 โดยกำหนดให้การประกันคุณภาพการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อเกื้อหนุนให้มหาวิทยาลัยดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ และจุดเน้น ตามสาระในมาตรา 7 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2551 และให้มีสาระอื่น ๆ ตามความเหมาะสม และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จะต้องยึดหลักการดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาคม ครอบคลุมบุคลากร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2. เสรีภาพทางวิชาการ
3. ความอิสระและความคล่องตัวในการดำเนินงาน
4. มีการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัย ส่วนงาน วิชาการ ส่วนงานอื่น หน่วยงานบริหาร และหลักสูตร

กรอบแนวคิดระบบประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ (TSU - Quality Assurance Framework: TSU - QAF) พัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการคุณภาพให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ กรอบระบบคุณภาพ (Quality System Framework : QSF) มาตรฐานคุณภาพ (Quality Standard : QS) และการจัดการคุณภาพ (Quality Management : QM) ซึ่งทั้ง 3 ส่วน มีความจำเป็นในการประกันคุณภาพการศึกษา และมีความเชื่อมโยงกันจะขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ได้

รูปที่ 1-1 กรอบแนวคิดระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ (TSU - QAF)

กรอบระบบคุณภาพ

กรอบระบบคุณภาพ ตามที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2558 กำหนดตามแนวทางของเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence, EdPEX) กรอบระบบคุณภาพ ที่มหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพสูงสุด อย่างน้อย 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การนำองค์กร
2. การวางแผนเชิงกลยุทธ์
3. การมุ่งเน้นลูกค้า
4. การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้
5. การมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงาน
6. การจัดกระบวนการ
7. ผลลัพธ์

มาตรฐานคุณภาพ

มาตรฐานคุณภาพ คือสิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการให้บรรลุ ต้องสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก และระบบประกันคุณภาพการศึกษาอื่น ในปีการศึกษา 2560 มหาวิทยาลัยทักษิณ กำหนดดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

1. ระดับหลักสูตร ดำเนินการใน 2 องค์ประกอบ ดังนี้
 - องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ซึ่งเป็นไปตามประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการทุกปีตลอดจนนำเสนอต่อสาธารณชนในระยะเวลาที่เหมาะสม
 - องค์ประกอบที่ 2 การพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ ASEAN University Network - Quality Assurance (AUN-QA) ระดับหลักสูตร จำนวน 11 ตัวบ่งชี้
2. ระดับส่วนงานวิชาการ ที่ใช้เกณฑ์ CUPT QA ดำเนินการตามองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ
 - โครงสร้างองค์กร (Organizational Profile : OP)
 - ตัวบ่งชี้หลัก จำนวน 13 ตัวบ่งชี้
3. ระดับส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร ที่ใช้เกณฑ์ EdPEX/TQA ดำเนินการตามองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ
 - โครงสร้างองค์กร (Organizational Profile : OP)
 - ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX) (TSU09)
 - ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7)
4. ระดับสถาบัน ดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence :EdPEX) เช่นเดียวกับส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร ดำเนินการตามองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ
 - โครงสร้างองค์กร (Organizational Profile : OP)
 - ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX) (TSU09)
 - ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7)

การจัดการคุณภาพ

การจัดการคุณภาพ คือสิ่งที่ต้องเน้นการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทั้งระดับมหาวิทยาลัย และส่วนงาน ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดนโยบายประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยสภามหาวิทยาลัยทักษิณ ในการประชุมครั้งที่ 7/2558 เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2558 มีมติ เห็นชอบนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA มาแทนระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป และการประชุมสภามหาวิทยาลัยทักษิณ ในการประชุมครั้งที่ 10/2560 เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2560 มีมติ เห็นชอบนำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence : EdPEX) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 เป็นต้นไป โดยใช้กับระดับสถาบันและส่วนงานวิชาการที่มีความพร้อม

2. การกำหนดแผนปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา

แผนปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยประกาศแผนปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นปีการศึกษา

3. การพัฒนาบุคลากรด้านประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนการพัฒนาบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นปีการศึกษา และดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้านการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และครอบคลุมทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง

4. การติดตามผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการติดตามผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง และนำเสนอผลการดำเนินงานต่อสภามหาวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้องทราบเพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงานต่อไป

5. การจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษา

รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาประจำปี หมายความว่า รายงานผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษารายปี ซึ่งถือเป็นรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัย ส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น หน่วยงานบริหาร และหลักสูตร เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ต่อสาธารณะ

6. การจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน หมายความว่า รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตามที่รายงานในรายงานการประเมินคุณภาพประจำปีของมหาวิทยาลัย ส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น หน่วยงานบริหาร และหลักสูตร

7. อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพศึกษากำหนด

กระบวนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

การตรวจประเมินคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ระดับด้วยกัน คือ การตรวจประเมินระดับหลักสูตร การตรวจประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และการตรวจประเมินระดับสถาบัน

1. การตรวจประเมินระดับหลักสูตร

รอบระยะเวลาการตรวจประเมิน

- ทุกหลักสูตรดำเนินการประเมิน องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ทุกปี
- ทุกหลักสูตรดำเนินการตรวจประเมินเพื่อการพัฒนาตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยทุกหลักสูตรจะต้องได้รับการประเมินอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 5 ปี
- ควรดำเนินการตรวจประเมินระดับหลักสูตรและมีผลการตรวจฯ อย่างน้อย 1 เดือน ก่อนการตรวจฯ ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมิน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- คณะกรรมการประเมินประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 2 คน
- ประธาน (Lead Assessor) เป็นผู้ประเมินจากภายในสถาบันที่อยู่นอกสังกัดคณะที่เป็นเจ้าของหลักสูตรที่รับการประเมิน ส่วนผู้ประเมินอีก 1 คน เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือภายนอกคณะที่เป็นเจ้าของหลักสูตรที่รับการประเมิน แต่ต่างหลักสูตร
- ผู้ประเมินทุกคนต้องเป็นหรือเคยเป็นผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหลักสูตร
- คณะกรรมการประเมิน แต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัย
- คณะกรรมการ 1 ชุด สามารถประเมินได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร
- การตรวจสอบและกำกับการดำเนินงานตามองค์ประกอบที่ 1 ดำเนินการโดยฝ่ายวิชาการ

รายงานการประเมินตนเอง

- ทุกหลักสูตรรายงานองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานของปีการศึกษาที่ตรวจประเมิน และจัดส่งให้กรรมการประเมินก่อนกำหนดการประเมินอย่างน้อย 15 วัน
- หลักสูตรที่รายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA โดยใช้ข้อมูลอย่างน้อย 3 ปี ย้อนหลัง หรือรายงานข้อมูลเท่าที่ได้ดำเนินการตามเกณฑ์และสรุปเป็น Program Profile เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์สาระสำคัญของหลักสูตรสู่สาธารณะ
- ให้หลักสูตรปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินฯ ปีที่ผ่านมา และปรับปรุงรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA และปรับ Program Profile ให้ทันสมัย เพื่อเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์สาระสำคัญของหลักสูตรสู่สาธารณะ
- เอกสารรายงานและหลักฐานประกอบอาจอยู่ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

ขั้นตอนการตรวจประเมิน

การตรวจประเมินตามองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ดำเนินการตรวจสอบผลการกำกับมาตรฐานหลักสูตร โดยฝ่ายวิชาการ

องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรเพื่อการพัฒนา ดำเนินการประเมินโดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา ตามเกณฑ์ AUN QA กำหนดการตรวจประเมิน 2 รูปแบบ ดังนี้

(1) การตรวจประเมินในพื้นที่ (Site Visit) กำหนดประเมิน 1 วัน โดยคณะกรรมการประเมินฯ ศึกษา รายงานเชิงวิเคราะห์เอกสาร (Desktop Assessment) ล่วงหน้าก่อนการลงพื้นที่ ในวันลงพื้นที่มีขั้นตอนดังนี้

- พิธีเปิด (Opening Meeting)
- การนำเสนอผลการดำเนินงานของหลักสูตร
- การตรวจเอกสาร
- การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 6 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน นิสิต ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต

- การเยี่ยมชมสถานที่
- การนำเสนอสรุปผลการตรวจเบื้องต้นด้วยวาจาที่เน้นการเสนอจุดแข็ง และข้อเสนอแนะเพื่อ

การพัฒนาของหลักสูตร (Closing Meeting)

(2) การตรวจประเมินเชิงวิเคราะห์เอกสาร (Desktop Assessment) คณะกรรมการประเมินฯ ศึกษา รายงานและหลักสูตรอ้างอิงผ่านระบบ e-SAR TSU และจัดทำรายงานผลการประเมินที่เน้นการเสนอจุดแข็ง และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของหลักสูตร

รายงานผลการตรวจประเมิน

ให้หลักสูตรที่ “ผ่าน” การประเมินองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน รายงานวันที่คณะกรรมการ ประเมินฯ แจ้งผลการประเมิน และรายงานคณะกรรมการประเมินฯ เผยแพร่สู่สาธารณะ

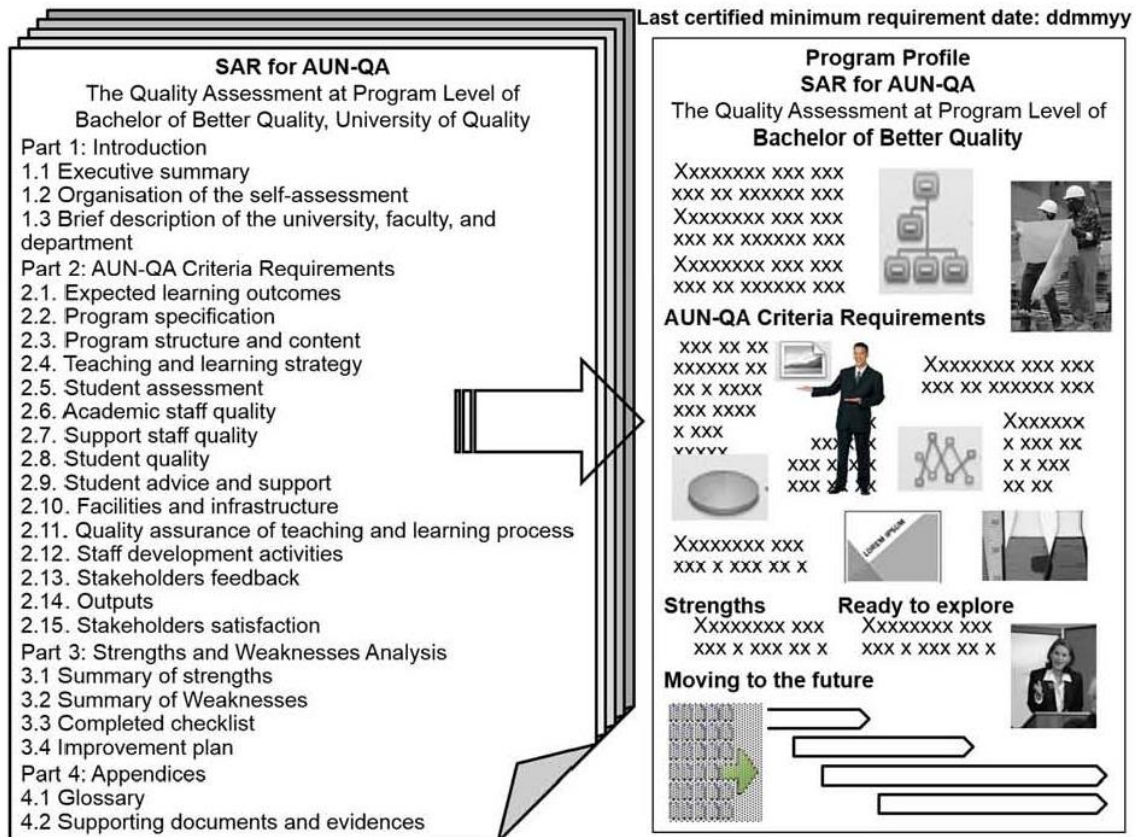
สำหรับหลักสูตรที่ได้รับการประเมิน AUN-QA ระดับหลักสูตร ในรอบปีการศึกษา ให้รายงาน ผลการประเมินตามรูปแบบของ AUN-QA ระดับหลักสูตร (ภาคภาษาอังกฤษ) โดยมีการเสนอจุดแข็งและ ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของหลักสูตร รวมทั้งคะแนนการประเมินทั้งในภาพรวมและเฉพาะแต่ละเกณฑ์ ทั้งเกณฑ์หลักและเกณฑ์ย่อย ทั้งนี้ควรจัดทำรายงานผลการตรวจประเมินให้แล้วเสร็จภายใน 1 เดือน หลัง สิ้นสุดการตรวจฯ

การส่งรายงานการตรวจประเมินต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ทุกหลักสูตรรายงานผลตามองค์ประกอบที่ 1 และส่งรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร พร้อมทั้งข้อมูลพื้นฐาน (CDS) ผ่านระบบ CHE-QA Online

การเผยแพร่สาระสำคัญสู่สาธารณะ

นำเสนอโปรไฟล์ของหลักสูตร (Program Profile) ที่แสดงสาระสำคัญ จากรายงานการประเมินตนเอง ตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร เพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ในเว็บไซต์ของภาควิชาหรือคณะโดย ระบุวันที่ล่าสุดที่หลักสูตร “ผ่าน” การประเมินผลตามองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

รูปที่ 1-5 การเผยแพร่สาระสำคัญสู่สาธารณะโดยใช้ Program Profile จากรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร version 2.0 (หากใช้ Version 3.0 ใน Part 2 จะประกอบไปด้วยเกณฑ์ 11 ข้อ คือ 2.1 ถึง 2.11)

2. การตรวจประเมินระดับส่วนงานวิชาการที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA

รอบระยะเวลาการตรวจประเมิน

- ทุกปี
- ควรดำเนินการตรวจประเมินและมีผลการตรวจฯ อย่างน้อย 1 เดือน ก่อนการตรวจฯ ระดับสถาบัน

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมิน

- คณะกรรมการประเมินประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วย ประธาน 1 คน กรรมการอย่างน้อย 2 คนทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า โดยมีจำนวนผู้ประเมินที่มาจากภายนอกคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าอย่างน้อยร้อยละ 50
- ประธานและกรรมการประเมินทุกคนเป็นผู้ประเมินที่ขึ้นบัญชีผู้ประเมินระบบ CUPT QA ของ ทปอ./ทอภท หรือเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรที่ ทปอ. เห็นชอบและมีประสบการณ์ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาด้วยระบบเดิมของ สกอ.หรือ สมศ. หรือระบบอื่น ๆ มาก่อน

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่ดำรงตำแหน่งรองคณบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ทั้งผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งในอดีตและผู้ที่ดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน
- คณะที่รับการประเมินเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการฯ

รายงานการประเมินตนเอง

- จัดทำรายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์การประกันคุณภาพของ CUPT Indicators ระดับคณะ
- จัดส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่คณะกรรมการประเมินภายใน 15 วัน ก่อนการตรวจฯ

ขั้นตอนการตรวจประเมิน

ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 2 วัน ประกอบด้วย

- (1) พิธีเปิด (Opening Meeting)
- (2) การนำเสนอผลการดำเนินงานของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
- (3) การตรวจเอกสาร
- (4) การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- (5) การเยี่ยมชมสถานที่
- (6) การนำเสนอสรุปผลการตรวจเบื้องต้นด้วยวาจาที่เน้นการเสนอจุดแข็งและข้อเสนอแนะตามข้อเท็จจริงที่พบ (Facts & Findings) เพื่อผู้รับการประเมินสามารถพิจารณาใช้อย่างเหมาะสมและนำไปสู่การพัฒนา หรืออาจรวมถึงแนวปฏิบัติที่ดีของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า (Closing Meeting)

รายงานผลการตรวจประเมิน

มีการเสนอจุดแข็งและข้อเสนอแนะเพื่อตามข้อเท็จจริงที่พบ (Facts & Findings) เพื่อผู้รับการประเมินสามารถพิจารณาใช้อย่างเหมาะสมและนำไปสู่การพัฒนาของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าหรืออาจรวมถึงแนวปฏิบัติที่ดีรวมทั้งคะแนนการประเมินของแต่ละตัวบ่งชี้ตลอดจนควรสรุปให้เห็นภาพรวมของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าจุดเน้นของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า ประสิทธิภาพของการดำเนินงานในคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า ผลลัพธ์ของผลผลิตต่าง ๆ ตามพันธกิจของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า ทั้งนี้ควรจัดทำรายงานผลการตรวจประเมินให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน หลังสิ้นสุดการตรวจฯ

การส่งรายงานผลการตรวจประเมินต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อมูลพื้นฐาน (CDS) ผ่านระบบ CHE-QA Online ภายในระยะเวลาที่ สกอ. กำหนด

3. การตรวจประเมินระดับส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร ที่ใช้เกณฑ์ EdPEX

รอบระยะเวลาการตรวจประเมิน

ทุกปี

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมิน

กำหนดตรวจประเมิน 2 ส่วน ดังนี้

(1) การตรวจประเมินระดับคุณภาพการดำเนินงานตามค่าเป้าหมายในคำรับรองการปฏิบัติงาน คณะกรรมการประเมิน

- คณะกรรมการประเมินประกอบด้วย ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วย ประธาน 1 คน กรรมการอย่างน้อย 2 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็น อธิการบดี หรือ รองอธิการบดี
- มหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินฯ

(2) การตรวจประเมินการพัฒนางานองค์กรหรือการดำเนินงานตามแนวทาง EdPEX/TQA เฉพาะส่วนงานวิชาการ ดำเนินการตรวจประเมินโดย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 1 คนต่อส่วนงาน ที่มีความรู้และประสบการณ์การดำเนินงานตามแนวทาง EdPEX/TQA และเป็น EdPEX Assessor หรือ TQA Assessor

(2) รายงานการประเมินตนเอง

ดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินตนเองตามแนวทาง ดังนี้

ส่วนงาน	รายงานการประเมินตนเอง
คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน	แนวทางที่ สกอ. กำหนด ปีที่ 3 - รายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX - จัดทำ SAR ตามเกณฑ์ EdPEX (Application Report) (โครงสร้างองค์กร และหมวด 1-7) - รายงาน Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด
คณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์	1. แนวทางที่ สกอ. กำหนด ปีที่ 1 - การวิเคราะห์โครงสร้างองค์กร (OP) - รายงานวิธีการนำ EdPEX ไปใช้ในหน่วยงาน - การประเมินตนเองหมวด 1-6 และการกำหนดตัววัดที่สำคัญในหมวด 7 - จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX - รายงาน Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด 2. รายงานผลลัพธ์หมวด 7
ส่วนงานอื่น หน่วยงานบริหาร	1. แนวทางที่ สกอ. กำหนด ปีที่ 1 ตามพันธกิจที่รับผิดชอบ - การวิเคราะห์โครงสร้างองค์กร (OP)

ส่วนงาน	รายงานการประเมินตนเอง
	- การประเมินตนเองหมวด 1-6 และการกำหนดตัววัดที่สำคัญในหมวด 7 - แผนพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์ EdPEX 2. รายงานผลลัพธ์หมวด 7
สำนักหอสมุด	1. จัดทำแผนและพัฒนางานองค์กร ตามข้อเสนอแนะ (Feedback) ของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ 2. จัดทำรายงาน SAR ตามเกณฑ์ TQA (โครงสร้างองค์กร และหมวด 1-7)

ขั้นตอนการตรวจประเมิน

การประเมินแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

(1) การตรวจประเมินระดับคุณภาพการดำเนินงานตามค่าเป้าหมายในคำรับรองการปฏิบัติงาน

- ตรวจประเมินโดยคณะกรรมการประเมินที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

- คณะกรรมการประเมินฯ พิจารณาผลการประเมินจากรายงานประเมินตนเอง ผ่านระบบ e-SAR TSU และตรวจประเมินตรวจประเมินเชิงวิเคราะห์เอกสาร (Desktop Assessment) ยกเว้น คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชนและสำนักหอสมุด อาจมีการตรวจประเมินในพื้นที่ (Site Visit) ร่วมด้วย

- คณะกรรมการประเมินฯ ให้ข้อเสนอแนะแก่ส่วนงานผ่าน ระบบ e-SAR TSU

(2) การตรวจประเมินการพัฒนางานองค์กร หรือการดำเนินงานตามแนวทาง EdPEX/TQA เฉพาะส่วนงานวิชาการ

- ตรวจประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง
- ส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาและประเมิน
- ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

รายงานผลการตรวจประเมิน

มีการเสนอจุดแข็ง (Strengths) เรื่องที่สามารถปรับปรุงได้ (Areas for Improvement) หรือโอกาสในการปรับปรุง (Opportunity For Improvement) ตามข้อเท็จจริงที่พบ (Facts & Findings) เพื่อผู้รับการประเมินสามารถพิจารณาได้อย่างเหมาะสมและนำไปสู่การพัฒนาหน่วยงานหรืออาจารย์ถึงแนวปฏิบัติที่ดีและคะแนนการประเมิน

การส่งรายงานการตรวจประเมินต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ส่งรายงานผลการดำเนินงาน EdPEX ผ่านระบบ CHE-QA Online ตามแนวทางและระยะเวลาที่ สกอ. กำหนด

การเผยแพร่สาระสำคัญสู่สาธารณะ

นำเสนอรายงานการประเมินตนเองโดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) เพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ผ่านระบบ e-SAR TSU

4. การตรวจประเมินระดับสถาบัน

รอบระยะเวลาการตรวจประเมิน

ทุกปี

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการประเมิน

- คณะกรรมการประเมินประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วย ประธาน 1 คน กรรมการอย่างน้อย 2 คน
- ประธานและกรรมการประเมินทุกคนเป็น EdPEX Assessor หรือ TQA Assessor
- มหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินฯ

รายงานการประเมินตนเอง

ดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินตนเองตามแนวทาง ดังนี้

ส่วนงาน	รายงานการประเมินตนเอง
มหาวิทยาลัยทักษิณ	1. แนวทางที่ สกอ. กำหนด ปีที่ 1 - การวิเคราะห์โครงสร้างองค์การ (OP) - รายงานวิธีการนำ EdPEX ไปใช้ในหน่วยงาน - การประเมินตนเองหมวด 1-6 และการกำหนดตัววัดที่สำคัญในหมวด 7 - จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX - รายงาน Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด 2. รายงานผลลัพธ์หมวด 7

ขั้นตอนการตรวจประเมิน

การตรวจประเมินคุณภาพการดำเนินงานตามแนวทาง EdPEX เพื่อรับ Feedback มีขั้นตอนดังนี้

- ตรวจประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง
- ส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณา
- พิจารณาผลการประเมินจากรายงานประเมินตนเอง
- ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

รายงานผลการตรวจประเมิน

มีการเสนอจุดแข็ง (Strengths) เรื่องที่สามารถปรับปรุงได้ (Areas for Improvement) หรือโอกาสในการปรับปรุง (Opportunity For Improvement) ตามข้อเท็จจริงที่พบ (Facts & Findings) เพื่อผู้รับการประเมินสามารถพิจารณาได้อย่างเหมาะสมและนำไปสู่การพัฒนาหน่วยงานหรืออาจารย์ถึงแนวปฏิบัติที่ดี

รวมทั้งคะแนนการประเมิน ทั้งนี้ควรจัดทำรายงานผลการตรวจประเมินให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน หลังสิ้นสุดการตรวจฯ

การส่งรายงานการตรวจประเมินต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ส่งรายงานผลการดำเนินงาน EdPEX ผ่านระบบ CHE-QA Online ตามแนวทางและระยะเวลาที่ สกอ. กำหนด

การเผยแพร่สาระสำคัญสู่สาธารณะ

นำเสนอรายงานการประเมินตนเองโดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) เพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ผ่านระบบ e-SAR TSU

บทที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร AUN QA

แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร

การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ประกอบไปด้วย 2 องค์ประกอบดังนี้

1. องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ของการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร เป็นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติที่สถาบันจะดำเนินการด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ เพื่อให้มั่นใจว่าได้ดำเนินการตามการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นต่ำ และจะนำข้อมูลจากการประกันคุณภาพการศึกษาหลักสูตรนี้มาเสนอในเว็บของตนเอง เป็นการเผยแพร่สาธารณะเพื่อให้สังคมมีส่วนร่วมในการตรวจสอบข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาหลักสูตรของคณะ/สถาบัน รวมทั้ง สมศ. และ สกอ. สามารถสอบถามข้อมูลได้ตลอดเวลา เมื่อมีประเด็นที่ต้องพิจารณา โดยการประเมินการดำเนินการตามองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน จะดำเนินการเป็นประจำทุกปีและนำผลการประเมินไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินระดับคณะ/สถาบัน

2. องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรเพื่อการพัฒนา จะดำเนินการด้วยการใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA ระดับหลักสูตร หรือเกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตรขององค์กรระดับสากลที่เป็นที่ยอมรับระดับชาติหรือนานาชาติ เช่น เกณฑ์ของสภาวิชาชีพ, ABET, AACSB เป็นต้น โดยให้ดำเนินการประเมินองค์ประกอบเพื่อการพัฒนาตามรอบของระบบสากลที่ได้เลือกใช้ และดำเนินการตามเกณฑ์ที่เลือกใช้อย่างต่อเนื่อง เช่น AUN-QA มีรอบประเมิน 5 ปี ดังนั้นหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ AUN-QA จะถูกประเมินตามรูปแบบ AUN-QA อย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 5 ปีและดำเนินการตามที่เกณฑ์กำหนดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ทั้งนี้การประเมิน AUN-QA อย่างน้อย 1 ครั้งใน 5 ปีนั้นไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับวงจรรอบของการปรับหลักสูตร

การประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA ระดับหลักสูตร จะดำเนินการโดยขอความช่วยเหลือสนับสนุนคู่มือ AUN-QA ระดับหลักสูตร จากสำนักงานเลขาธิการของ AUN การเลือกดำเนินงานตามแนว AUN-QA ระดับหลักสูตรหรือเกณฑ์สากลอื่น ๆ ในองค์ประกอบเพื่อพัฒนานี้เป็นไปเพื่อเตรียมความพร้อมของหลักสูตรให้สามารถได้รับการรับรองในระดับสากลตามมาตรฐานของ AUN-QA หรือเกณฑ์สากลอื่น ๆ รองรับการเปิดเสรีของ ASEAN 2015 และในระดับโลก อีกทั้งเป็นการสนับสนุนให้เกิด Mobility ในภาคการศึกษา

โดยการดำเนินการการประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA ระดับหลักสูตรนี้สอดคล้องกับนโยบายของประเทศ สมศ. และ สกอ. ที่ต้องการผลักดันให้หลักสูตรการศึกษาของภาษาไทยมีพัฒนาการมาตรฐานคุณภาพในระดับสากล ซึ่งจะสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคการศึกษาไทยในตลาดโลก

องค์ประกอบและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร AUN QA

องค์ประกอบ การประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้/เกณฑ์
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. การพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตาม เกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร	AUN.1 Expected Learning Outcomes AUN.2 Program Specification AUN.3 Programme Structure and Content AUN.4 Teaching and Learning Approach AUN.5 Student Assessment AUN.6 Academic Staff Quality AUN.7 Support Staff Quality AUN.8 Student Quality and Support AUN.9 Facilities and Infrastructure AUN.10 Quality Enhancement AUN.11 Output

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่ง คือ การพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติโดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกัน และได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่าง ๆ พ.ศ. 2558 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558 โดยอนุมัติให้ใช้ประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 ในการแจ้งให้ สกอ. รับทราบจนถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559 เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ โดยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษาโดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงแล้วใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพ.ศ. 2558 เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐาน จะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว สำหรับหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 จะใช้เกณฑ์กำกับมาตรฐาน 11 ข้อ ตามรายละเอียดในตารางที่ 2.1 และสำหรับหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 จะพิจารณาการกำกับมาตรฐานใน 12 ข้อ รายละเอียดตามตารางที่ 2.2 โดยหลักสูตรจะเลือกใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรเพียงเกณฑ์เดียว ซึ่งพิจารณาจากหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยฉบับล่าสุด

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัด 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐาน
หลักสูตร พ.ศ. 2548

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
1. จำนวนอาจารย์ ประจำหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็น อาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตร ไม่ได้และประจำ หลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัด การศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คน และเป็น อาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตร ไม่ได้ และ ประจำ หลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัด การศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็น อาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และประจำ หลักสูตรระยะเวลาที่จัด การศึกษาตามหลักสูตรนั้น	บันทึกข้อความที่ ศธ0506(2)/ว 569 ลงวันที่ 18 เม.ย. 2549 กำหนดว่า ● อาจารย์ประจำสามารถเป็นอาจารย์ ประจำหลักสูตรพหุวิทยาการ (Mul- tidisciplinary) ได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือ สัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่ แล้ว (หลักสูตรพหุวิทยาการพิจารณา จากหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยให้ ความเห็นชอบว่าเป็นหลักสูตรพหุ วิทยาการ) ● อาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับ บัณฑิตศึกษา สามารถเป็นอาจารย์ ประจำหลักสูตรในระดับปริญญา เอก หรือ ปริญญาโทในสาขาวิชา เดียวกันได้อีก 1 หลักสูตร บันทึกข้อความที่ ศธ0506(4)/ว254 ลง วันที่ 11 มี.ค.2557 กำหนดว่า ● กรณีหลักสูตรปริญญาตรีที่มีแขนง วิชา/กลุ่มวิชาชีพกำหนดให้ต้องมี อาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวนไม่ น้อยกว่า 3 คน ให้ครบทุกแขนง

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
				วิชา/กลุ่มวิชาของหลักสูตร โดยมี คุณวุฒิครอบคลุมแขนงวิชา/กลุ่ม วิชาที่เปิดสอน
2. คุณ สม บั ตี ข อ ง อาจารย์ประจำหลักสูตร	คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือ เทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วย ศาสตราจารย์ในสาขาที่ตรง หรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ เปิดสอน อย่างน้อย 2 คน	มี คุณ สม บั ตี เป็น อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน	มี คุณ สม บั ตี เป็น อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน	
3. คุณ สม บั ตี ข อ ง อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร		คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือ เทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งรอง ศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชา นั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย 3 คน	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือดำรง ตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป ใน สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กันจำนวนอย่างน้อย 3 คน	
4. คุณ สม บั ตี ข อ ง อาจารย์ผู้สอน		1. อาจารย์ ประจำ หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มี คุณวุฒิ ปริญญาโทหรือดำรง ตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชา นั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน	1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรง คุณวุฒิภายนอกสถาบัน มี คุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรง ตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ในสาขาวิชา นั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน	หลักสูตรปริญญาโท ตามบันทึก ข้อความที่ ศธ0504(4)ว867 กำหนดว่า ให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก เป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับ ปริญญาโทได้ แม้จะยังไม่มีผลงานวิจัย หลังจากสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ภายใน ระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่เริ่มสอน จะต้องมีผลงานวิจัย จึงจะสามารถเป็น

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
		และ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	และ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	อาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอก และเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับ ปริญญาโทและปริญญาเอกได้
5. คุณสมบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักและ อาจารย์ที่ปรึกษาการ ค้นคว้าอิสระ		1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารอง ศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	1. เป็นอาจารย์ประจำที่มี คุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรง ตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ในสาขาวิชา นั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำ วิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ การศึกษาเพื่อรับปริญญา	- การพิจารณากรณีอาจารย์ เกษียณอายุงานหรือลาออกราก ราชการ ดังนี้ 1) หลักสูตรสามารถจ้างอาจารย์ที่มี คุณสมบัติตามเกณฑ์ฯ ซึ่งเกษียณอายุ งานหรือลาออกรากราชการ กลับเข้า มาทำงานแบบเต็มเวลาหรือบางเวลาได้ โดยใช้ระบบการจ้างพนักงาน มหาวิทยาลัย คือ มีสัญญาจ้างที่ให้ ค่าตอบแทนเป็นรายเดือนและมีการ กำหนดภาระงานไว้อย่างชัดเจน อาจารย์ดังกล่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่ เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนได้ 2) “อาจารย์เกษียณอายุงาน” สามารถปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักได้ต่อไปจนนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
				สำเร็จการศึกษา หากนักศึกษาได้รับ อนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนการ เกษียณอายุ
6. คุณ สมบัติ ของ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)		1. เป็นอาจารย์ประจำหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่ง วิชาการไม่ต่ำกว่ารอง ศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อ รับปริญญา	1. เป็นอาจารย์ประจำหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มี คุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรง ตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ในสาขาวิชา นั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำ วิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ การศึกษาเพื่อรับปริญญา	แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 7.6 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญใน สาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจ เป็นบุคลากร ที่ไม่อยู่ในสายวิชาการ หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน โดยไม่ต้องพิจารณาด้านคุณวุฒิและ ตำแหน่งทางวิชาการผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นบุคลากร ประจำในสถาบันเท่านั้น ส่วน ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจเป็น บุคลากรประจำสถาบันที่มีความรู้ความ เชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงใน สาขาวิชานั้น ๆ เป็นที่ยอมรับในระดับ หน่วยงานหรือระดับกระทรวงหรือ วงการวิชาชีพด้านนั้น เทียบได้ไม่ต่ำ กว่าระดับ 9 ขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์และ

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
				วิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด ในกรณีหลักสูตรปริญญาเอกไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรือ อาจารย์ผู้สอน ที่ได้รับคุณวุฒิปริญญาเอก หรือไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไป ใน สาขา วิชา ที่ เป ด ส อ น สถาบันอุดมศึกษาอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแทนเป็นกรณี ๆ ไป โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา และต้องแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้รับทราบการแต่งตั้งนั้นด้วย
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		1. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่	1. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ	

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
		ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อ รับปริญญา	2. มีประสบการณ์ในการทำ วิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ การศึกษาเพื่อรับปริญญา	
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ ผลงานของผู้สำเร็จ การศึกษา		(เฉพาะแผน ก เท่านั้น) ต้องเป็นรายงานสืบเนื่องฉบับเต็ม ในการประชุมทางวิชาการ (Pro- ceedings) หรือวารสาร หรือ สิ่งพิมพ์วิชาการซึ่งอยู่ในรูปแบบ เอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	วารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการที่มี กรรมการภายนอกมาร่วม กลั่นกรอง (Peer Review) ซึ่ง อยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่อ อิเล็กทรอนิกส์	วิทยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ การจดทะเบียนสิทธิบัตร หรืออนุ สิทธิบัตรสามารถทดแทนการตีพิมพ์ใน วารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการได้โดย พิจารณาจากปีที่ได้รับสิทธิบัตร หรือ อนุสิทธิบัตร ไม่ใช่ปีที่ขอจด
9. ภาระงานอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ การค้นคว้าอิสระใน ระดับบัณฑิตศึกษา		วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ อาจารย์ 1 คนต่อ นักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภท ให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำ วิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบเท่ากับ นักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน	วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน	- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 10 กำหนดว่า อาจารย์ประจำ 1 คนให้เป็น อาจารย์ที่ปรึกษาได้ไม่เกิน 5 คน หาก หลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มี ศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้ มากกว่า 5 คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของ สถาบันอุดมศึกษานั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่ เกิน 10 คน เพื่อสนับสนุนนักวิจัยที่มี ศักยภาพสูงที่มีความพร้อมทางด้านทุน วิจัยและเครื่องมือวิจัย รวมทั้งผู้ที่ ดำเนินโครงการวิจัยขนาดใหญ่อย่าง ต่อเนื่องในการผลิตผลงาน

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
10. อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และการ ค้นคว้าอิสระในระดับ บัณฑิตศึกษามี ผลงานวิจัยอย่าง ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ		มีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	มีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	
11. การปรับปรุง หลักสูตรตามรอบ ระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้อง ปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ ให้ความเห็นชอบโดยสภา มหาวิทยาลัย/สถาบันเพื่อให้ หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6) หมายเหตุ สำหรับหลักสูตร 5 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 7 หรือ หลักสูตร 6 ปี ประกาศใช้ในปี ที่ 8)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภา มหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้ หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดย สภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	
รวม	เกณฑ์ 3 ข้อ	เกณฑ์ 11 ข้อ	เกณฑ์ 11 ข้อ	

ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 กำหนดไว้เป็น “เป็นไปตามเกณฑ์” และ “ไม่เป็นไปตามเกณฑ์” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง จะมีผลเป็น “ไม่เป็นไปตามเกณฑ์” ทั้งนี้ ให้ดำเนินการประกันคุณภาพตามองค์ประกอบที่ 2 AUN-QA ไม่ว่าผลการประเมินองค์ 1 จะเป็นไปตามเกณฑ์หรือไม่เป็นไปตามเกณฑ์และให้รายงานผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1 พร้อมเหตุผลและการดำเนินการแก้ไข ในกรณีที่พบว่า ผลการประเมินองค์ 1 ของหลักสูตรนั้น ๆ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ประกอบผลการประเมิน

ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัด 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐาน
หลักสูตร พ.ศ. 2558

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 3 คนและเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 3 คนและเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น
2. คุณ สม บัติ ของ อาจารย์ผู้รับผิดชอบ	มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการ 1 รายการใน 5 ปี ย้อนหลัง	มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำ ปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำ ปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ ขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณ สม บัติ ของ อ า จ า ร ย์ ป ระ จ า หลักสูตร	มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการ 1 รายการใน 5 ปี ย้อนหลัง	มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมี ผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปี ย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็น ผลงานวิจัย	มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำ ปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรอง ศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณ สม บัติ ของ อาจารย์ผู้สอน	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์ประจำ มี คุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของ รายวิชาที่สอนรายละเอียด	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชา ที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมี ผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการใน 5 ปี ย้อนหลัง รายละเอียด	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์ประจำ มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือ เทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ใน สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือ สาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมี ประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทาง

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก
			วิชาการอย่างน้อย 1 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง
5. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ที่เป็นอาจารย์พิเศษ (ถ้ามี)	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์พิเศษ (ถ้ามี) มีคุณวุฒิปริญญาโท หรือ คุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์พิเศษ (ถ้ามี) มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์พิเศษ (ถ้ามี) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ		1. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	1. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
7. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)		กรณี เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชา	กรณี เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก
		ที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย หรือ กรณี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านการเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ ทราบ	สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย หรือ กรณี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านการเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ ทราบ
8. อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 3 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องไม่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 5 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก
9. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		กรณี เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่าง	กรณี เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการใน 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่าง

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก
		น้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย หรือ กรณี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านการเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ ทราบ	น้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย หรือ กรณี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านการเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ ทราบ
10. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา		กรณี แผน ก1 ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. กรณี แผน ก2 ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. หรือ นำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (proceedings) กรณี แผน ข รายงานการค้นคว้าหรือส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้	กรณี แบบ 1 ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. อย่างน้อย 2 เรื่อง กรณี แบบ 2 ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก
11. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา		วิทยานิพนธ์ อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ต่อ นักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน หากอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการหรือปริญญาโทและตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป 1 คน ต่อนักศึกษา 10 คน	วิทยานิพนธ์ อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คน ต่อ นักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน หากอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการหรือปริญญาโทและตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป 1 คน ต่อนักศึกษา 10 คน
12. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนดต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6) ประกาศใช้ในปีที่ 8)	ปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาของหลักสูตรหรือทุกรอบ 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	ปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาของหลักสูตรหรือทุกรอบ 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)

หมายเหตุ : 1. หลักสูตรพหุวิทยาการต้องกำหนดไว้ใน มคอ.2 ที่แจ้ง สกอ. รับทราบ
 2. กรณีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเฉพาะทาง สามารถเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพหุวิทยาการได้อีก 1 หลักสูตร ทั้งนี้ ต้องเป็นหลักสูตรในระดับการศึกษาเดียวกัน (ระดับปริญญาตรีหรือระดับบัณฑิตศึกษา)

องค์ประกอบที่ 2 การพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร

ระบบประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ในระดับหลักสูตรจะใช้เกณฑ์จาก Guide to AUN Quality Assessment at Programme Level Version 3.0 เป็นเกณฑ์ในองค์ประกอบที่ 2 การพัฒนาคุณภาพหลักสูตร

เกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร เป็นเกณฑ์ที่เน้นผลการเรียนรู้ (Outcome-based) เกณฑ์นี้เป็นที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยในปลายปี ค.ศ. 2015 ทาง AUN ได้ออกเกณฑ์ชุดใหม่ Version 3.0 ซึ่งปรับเกณฑ์เดิมใน Version 2.0 [10] จำนวน 15 เกณฑ์ เหลือ 11 เกณฑ์ โดยยังคงสาระสำคัญเดิมในการประกันคุณภาพหลักสูตรที่ใช้เพื่อการพัฒนา ดังนั้น หลักสูตรที่พัฒนา SAR โดยใช้เกณฑ์ของ Version 2.0 จะสามารถปรับเป็น SAR ตามเกณฑ์ได้ทันทีดังแสดงในตารางความเชื่อมโยงระหว่างเกณฑ์ใน Version 2.0 ไปยัง Version 3.0 ดังนี้

ตารางแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเกณฑ์ AUN-QA Programme Level Version 2.0 และ 3.0

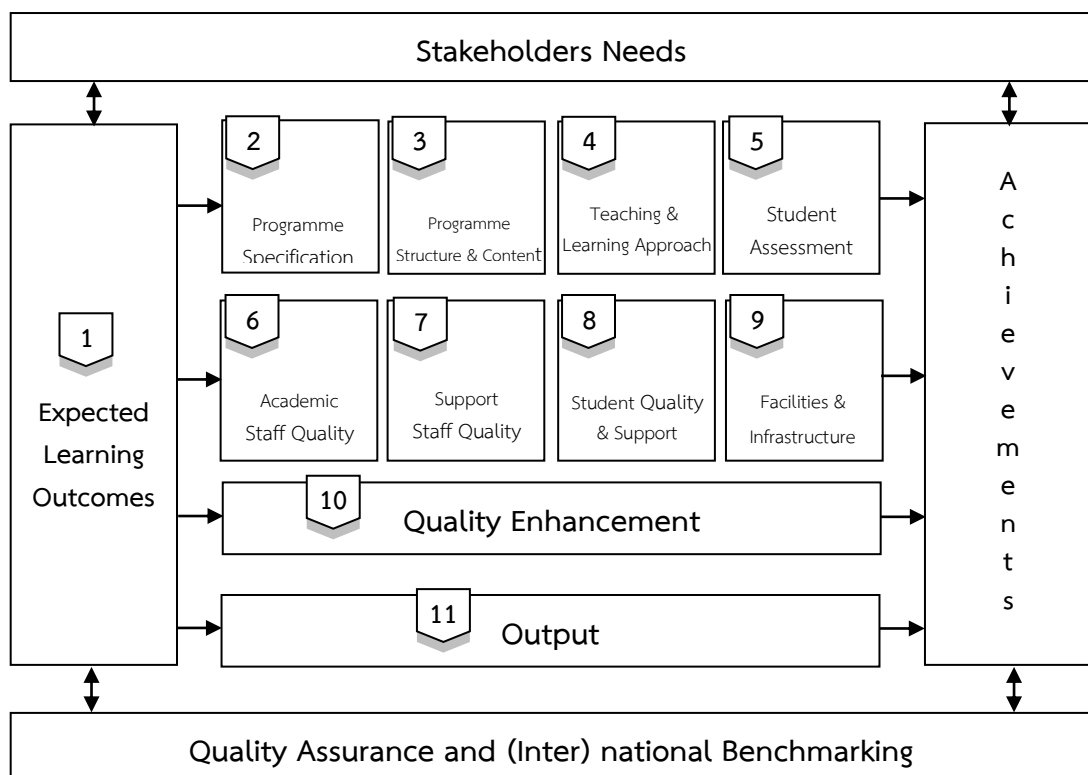
AUN-QA Version 2.0	AUN-QA Version 3.0
1. Expected Learning Outcomes	1. Expected Learning Outcomes
2. Programme Specification	2. Programme Specification
3. Programme Structure and Content	3. Programme Structure and Content
4. Teaching and Learning Strategy	4. Teaching and Learning Approach
5. Student Assessment	5. Student Assessment
6. Academic Staff Quality	6. Academic Staff Quality
7. Support Staff Quality	7. Support Staff Quality
8. Student Quality	8. Student Quality and Support
9. Student Advice and Support	
10. Facilities and Infrastructure	9. Facilities and Infrastructure
11. Quality Assurance of Teaching and Learning Process	10. Quality Enhancement
12. Staff Development Activities	6. Academic Staff Quality
	7. Support Staff Quality
13. Stakeholders Feedback	10. Quality Enhancement
14. Output	11. Output
15. Stakeholders Satisfaction	

แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตรตามแนวทางของ AUN-QA

เกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร เป็นเกณฑ์ที่เน้นผลการเรียนรู้คาดหวัง (Expected Learning Outcome หรือ ELO) ที่พัฒนาขึ้นจากความจำเป็น (Needs) ต่าง ๆ ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในหลักสูตรและข้อกำหนดมาตรฐานคุณภาพต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เช่น ข้อกำหนดมาตรฐานหลักสูตร/มาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา หรือ ข้อกำหนดจากสภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร ได้แก่

1. ผู้เรียน นิสิต นักศึกษา
2. คณาจารย์ นักวิจัย
3. บุคลากรสายสนับสนุน
4. ผู้บริหาร
5. บัณฑิต ศิษย์เก่า
6. ผู้ประกอบการ ผู้ว่าจ้างบัณฑิต

ในการประกันคุณภาพหลักสูตรตามแนวทาง AUN-QA ดำเนินการโดยนำ ELO ที่พัฒนาขึ้นมาเป็นเป้าหมายหลักของการดำเนินการในหลักสูตร โดยถ่ายทอด ELO ลงในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้บัณฑิตที่จบจากหลักสูตรมี ELO หรือผลการเรียนรู้คาดหวังที่ได้กำหนดไว้ เกณฑ์จะกำหนดให้ถ่ายทอด ELO ลงในข้อกำหนดหลักสูตร (Program Specification) และโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content) รวมถึงใช้ ELO ในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอน (Teaching and Learning Approach) และวิธีการวัดผล (Student Assessment) ที่สามารถวัดว่าผู้เรียนได้มี ELO ที่กำหนดหรือไม่ โดยรวมคือเพื่อให้บัณฑิตที่จบการศึกษาจากหลักสูตรมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ (Graduate Attributes) ตามผลการเรียนรู้คาดหวังรวมของหลักสูตร (Programme Outcomes) หรือคุณสมบัติของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากหลักสูตร

รูปที่ 2-1 โมเดลเกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร AUN-QA Version 3.0

การบริหารจัดการคณาจารย์ (Academic Staff) และบุคลากรสายสนับสนุน (Support Staff) นิสิต นักศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ต่าง ๆ ของหลักสูตร (Student Quality & Supports and Facilities & Infrastructure) ล้วนแล้วแต่เป็นการดำเนินการสำคัญที่ส่งผลถึงการประกันคุณภาพหลักสูตร และการพัฒนา

ให้คุณภาพของการดำเนินการในหลักสูตรดีขึ้น (Quality Enhancement) และตรวจสอบผลลัพธ์ (Output) ของหลักสูตร เป็นกระบวนการที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร

ระดับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA

เพื่อให้หลักสูตรรับรู้ถึงระดับคุณภาพของหลักสูตรในแต่ละเกณฑ์ และสามารถปรับปรุงพัฒนาการดำเนินการในหลักสูตรได้อย่างต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพหลักสูตรจะใช้เกณฑ์ 7 ระดับ จากหน้า 64 ของ คู่มือ AUN QA Version 3.0 ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การประเมิน 7 ระดับของ AUN QA

Rating	Description
1	Absolutely Inadequate The QA practice to fulfil the criterion is not implemented. There are no plans, documents, evidences or results available. Immediate improvement must be made.
2	Inadequate and Improvement is Necessary The QA practice to fulfil the criterion is still at planning stage or is inadequate where improvement is necessary. There is little document or evidence available. Performance of the QA practice shows little or poor results.
3	Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate The QA practice to fulfil the criterion is defined and implemented but minor improvement is needed to fully meet them. Documents are available but no clear evidence to support that they have been fully used. Performance of the QA practice shows inconsistent or some results.
4	Adequate as Expected The QA practice to fulfil the criterion is adequate and evidences support that it has been fully implemented. Performance of the QA practice shows consistent results as expected.
5	Better Than Adequate The QA practice to fulfil the criterion is better than adequate. Evidences support that it has been efficiently implemented. Performance of the QA practice shows good results and positive improvement trend.
6	Example of Best Practices The QA practice to fulfil the criterion is considered to be example of best practices in the field. Evidences support that it has been effectively implemented. Performance of QA practice shows very good results and positive improvement trend.
7	Excellent (Example of World-class or Leading Practices) The QA practice to fulfil the criterion is considered to be excellent or example of world-class practices in the field. Evidences support that it has been innovatively implemented. Performance of the QA practice shows excellent results and outstanding improvement trends.

แนวทางการประเมินระดับคะแนน

“ความหมาย” ของระดับคะแนน 1-4 ข้างต้น เป็นการแสดงถึงระดับคุณภาพของการดำเนินการ (QA Practice) ตามเกณฑ์ หรือสถานะการดำเนินการในหลักสูตร ว่าได้ดำเนินการถึงในระดับใด ตั้งแต่ ระดับ **ไม่เพียงพออย่างยิ่ง** (ระดับ 1) หรือ ยังไม่ได้ดำเนินการตามที่เกณฑ์กำหนด ไม่มีแผนงานไม่มีหลักฐานว่าได้ดำเนินการตามเกณฑ์ จนถึง **เพียงพอตามความคาดหวัง** (ระดับ 4) หรือมีหลักฐานว่าได้ดำเนินการตามเกณฑ์อย่างเป็นระบบ และมีแนวโน้มผลการดำเนินการที่สม่ำเสมอตามคาดหวัง

ทั้งนี้ในการประเมินจะเป็นการตรวจหาหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงระดับการดำเนินการต่าง ๆ โดยจะไม่ใช้การตรวจเอกสารทุกชั้นที่เกี่ยวข้อง แต่เป็นการสุ่มตรวจเอกสารสำคัญและสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเพื่อยืนยันการดำเนินการตามเกณฑ์

ส่วนระดับ 5-7 เป็นการบ่งชี้ถึงการดำเนินการที่เหนือกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าได้ดำเนินการตามเกณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลลัพธ์การดำเนินการที่ดีและมีแนวโน้มผลการดำเนินการในเชิงบวก (ระดับ 5) จนได้รับการยอมรับจากผู้อื่นว่าเป็นตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (ระดับ 6) หรือเป็นแนวปฏิบัติชั้นนำหรือดีเยี่ยม มีการดำเนินการตามเกณฑ์อย่างมีนวัตกรรม มีผลลัพธ์ที่โดดเด่นในระดับโลก (ระดับ 7) ทั้งนี้สามารถใช้ระดับคะแนน ในการประเมินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการเพื่อปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตร หรือ ในการประเมินสิ่งที่ดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพ (Quality and Improvement Activities)

ตัวอย่างการประเมินระดับคะแนนการดำเนินการ

เกณฑ์สมมติ: ให้ใช้ผลการสำรวจความคิดเห็นจากนิสิตนักศึกษาเพื่อการพัฒนาหลักสูตร ระบบดำเนินการตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง: ระบบสำรวจความคิดเห็นนักศึกษา ระบบการปรับปรุงหลักสูตร

ระดับ คะแนน	ตัวอย่างการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง หลักฐาน
1	ยังไม่มีดำเนินการสำรวจความคิดเห็นเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ยังไม่เคยมีแบบสำรวจหรือรูปแบบการสำรวจความคิดเห็นเพื่อการตั้งคำถามเมื่อสอบถามนักศึกษา พบว่านักศึกษาไม่เคยรับทราบหรือเคยถูกสอบถามความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว
2	พบว่าได้มีการกำหนดรูปแบบการสำรวจ มีกำหนดการ มีแบบสอบถาม/สัมภาษณ์สำหรับใช้สอบถามความคิดเห็นนักศึกษา มีหลักฐานการดำเนินการสำรวจไปแล้วบางส่วนแต่ยังไม่ครบถ้วนหรือกำลังจะดำเนินการสำรวจความคิดเห็น
3	มีผลการสำรวจความคิดเห็นนักศึกษาแล้ว แต่ยังไม่ได้นำข้อมูลไปใช้ในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ไม่พบหลักฐานเอกสารหรือจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง ว่ามีการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
4	จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องและการดูข้อมูลบทวิเคราะห์และสรุปการสำรวจความคิดเห็นนักศึกษาพบว่ามีการดำเนินการสำรวจความคิดเห็นจากนักศึกษาอย่างเป็นระบบ และมีการนำความคิดเห็นจากนักศึกษามาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้ของวิชาปฏิบัติในหลักสูตร มีการปรับปรุงพื้นที่สนับสนุนการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของนักศึกษา มีการจัดตารางเรียนและคาบเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของวิชาและหลักสูตร โดยพบว่าดำเนินการตามเกณฑ์ดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก หรือเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว แต่เป็นการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ระดับ คะแนน	ตัวอย่างการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง หลักฐาน
5	พบว่าระบบการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา และระบบการปรับปรุงการดำเนินการในหลักสูตรมีประสิทธิภาพดี ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของหลักสูตร ทำให้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษามีทิศทางที่ดีขึ้น การจัดการเรียนการสอนได้ผลดีขึ้น จากหลักฐานพบว่าจำนวนนักศึกษาที่ Dropout หรือเรียนไม่ผ่านอันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมมีจำนวนน้อยลง
6	พบว่าระบบการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา มีบูรณาการกับระบบการปรับปรุงการดำเนินการในหลักสูตรเป็นอย่างดี การดำเนินการของทั้ง 2 ระบบสอดคล้องกันและผลสำรวจถูกส่งต่อเข้าระบบปรับปรุงการดำเนินการอย่างรวดเร็ว ผลการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรถูกสะท้อนมาให้เห็นในความคิดเห็นของนักศึกษา ผลสัทธิศึกษาที่เกี่ยวข้องและผลการสำรวจทั้งหมดเป็นเชิงบวกต่อทั้งผู้บริหารการศึกษาและต่อนักศึกษา เห็นได้ชัดว่านักศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร โดยระบบที่ใช้เป็นระบบที่ไม่ต้องลงทุนทรัพยากรเพิ่มเติมมาก เป็นระบบและการดำเนินการตัวอย่างที่ดี (Best Practice) ในเรื่องนี้
7	พบว่ามีการนวัตกรรมในระบบการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา ที่บูรณาการกับการปรับปรุงการดำเนินการในหลักสูตร มีผลการดำเนินการของทั้งสองระบบ เป็นเชิงบวกต่อนักศึกษาและสถาบันการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เห็นได้ชัดว่าแนวทางการดำเนินการนำความคิดเห็นของนักศึกษามาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนนี้เป็นนวัตกรรม โดยระบบนี้ดำเนินการมาระยะเวลาหนึ่งที่แสดงให้เห็นผลลัพธ์ที่เป็นเลิศ (Excellence) และยังมีสถิติแสดงการยกระดับคุณภาพของหลักสูตรอย่างชัดเจน (Outstanding Improvement) ถือได้ว่ามีผลการดำเนินการเป็นเลิศในระดับสากล

ทั้งนี้ผู้ประเมินใช้การสัมภาษณ์นักศึกษา และผู้บริหารหลักสูตร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เพื่อยืนยันการดำเนินการตามเกณฑ์ ดังนั้นระดับคะแนนที่ได้ จึงเป็นการบ่งชี้สถานะการดำเนินการการประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตร ว่าได้มีการประกันคุณภาพการศึกษาถึงระดับใด และมีโอกาสในการพัฒนา/ปรับปรุงในเรื่องใดบ้าง โดยมีได้เป็นระดับคะแนนของคุณภาพของบัณฑิตหรือเนื้อหาหลักสูตรแต่อย่างใด

การประเมินระดับคะแนนของเกณฑ์ AUN แต่ละเกณฑ์ ซึ่งแต่ละเกณฑ์มีเกณฑ์ย่อยหรือ Check List หลายข้อ จะไม่สรุปคะแนนของแต่ละเกณฑ์โดยการเฉลี่ยระดับคะแนนของเกณฑ์ย่อยของแต่ละเกณฑ์ เช่นคะแนนของ AUN.1 Expected Learning Outcomes ที่มีเกณฑ์ย่อยจำนวน 3 ข้อย่อย จะไม่มีการนำคะแนนของ Check List แต่ละข้อมาเฉลี่ยเพื่อใช้เป็นคะแนนของ AUN.1 แต่จะเป็นการประเมินระดับคะแนนภาพรวมของเกณฑ์ AUN ในแต่ละเกณฑ์ (AUN Criteria) โดยใช้เกณฑ์ย่อยเป็นเครื่องมือเพื่อความสะดวกในการประเมินและใช้การประเมินภาพรวมของแต่ละเกณฑ์เท่านั้น

บทที่ 3

โครงสร้างองค์กร (Organization Profile)

การจัดทำโครงสร้างองค์กร มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้คณะและสถาบันการศึกษา ได้ศึกษาและทำความเข้าใจถึงบริบทและเป้าหมายในระยะสั้นและระยะยาวของสถาบัน รวมถึงสถานการณ์ปัจจุบันทั้งภายนอกและภายในสถาบันที่ส่งผลถึงการดำเนินการและผลลัพธ์ของการดำเนินการของสถาบัน ทั้งนี้การเขียนโครงสร้างองค์กร ควรระบุหรืออ้างถึงเป้าหมายการดำเนินการของตัวบ่งชี้หลักและเลือก รวมถึงคู่เทียบ (หากมี) ตามบริบทของสถาบัน ทั้งนี้การเขียนโครงสร้างองค์กรใช้แนวทางของการเขียนโครงสร้างองค์กรของ EdPEx มาใช้เป็นแนวทางในเบื้องต้นดังแสดงในรายละเอียดต่อไปนี้

โครงสร้างองค์กร¹ คือ ภาพรวมของคณะ/สถาบันเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อวิธีการดำเนินงานและเป้าหมายสำคัญที่คณะ/สถาบันเผชิญอยู่

P.1 ลักษณะองค์กร : คุณลักษณะที่สำคัญของคณะ/สถาบันคืออะไร

ให้อธิบายลักษณะสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงานของคณะ/สถาบันและความสัมพันธ์หลักกับผู้เรียนลูกค้ากลุ่มอื่น ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตอบคำถามต่อไปนี้

ก. สภาพแวดล้อมขององค์กร

(1) หลักสูตรและบริการ

คณะ/สถาบันมีหลักสูตรและบริการที่สำคัญอะไรบ้าง ความสำคัญเชิงเปรียบเทียบของแต่ละหลักสูตรและบริการต่อความสำเร็จของคณะ/สถาบันคืออะไร คณะ/สถาบันใช้วิธีการอย่างไรในการจัดหลักสูตรและบริการ

(2) วิสัยทัศน์และพันธกิจ จุดประสงค์

วิสัยทัศน์ค่านิยมและพันธกิจของคณะ/สถาบันที่ได้ประกาศไว้คืออะไร สมรรถนะหลักของ คณะ/สถาบันคืออะไร และมีความเกี่ยวข้องอย่างไรกับพันธกิจของคณะ/สถาบัน

(3) ลักษณะโดยรวมของบุคลากร

ลักษณะโดยรวมของบุคลากรเป็นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ เกี่ยวกับองค์ประกอบของบุคลากรหรือความต้องการบุคลากรหรือไม่

- คณะ/สถาบันแบ่งบุคลากรหรือคณาจารย์/พนักงานเป็นกลุ่ม และประเภทอะไรบ้าง

- ข้อกำหนดด้านคุณวุฒิทางการศึกษาของคณาจารย์/พนักงานในแต่ละกลุ่ม แต่ละประเภท มีอะไรบ้าง

¹ เนื้อหาของหัวข้อ "โครงสร้างองค์กร" นำและปรับปรุงมาจาก "เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศฉบับปี 2558-2561 แนวทางที่เป็นระบบสู่การปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์กร The 2013- 2014 และ 2015-2016 Education Criteria for Performance Excellence" สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา [6]

● มืองค์ประกอบสำคัญอะไรที่ทำให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังเพื่อให้คณะ/สถาบัน บรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ บุคลากรและภาระงานในคณะ/สถาบันมีความหลากหลายอย่างไร กลุ่มที่จัดตั้งให้ ทำหน้าที่ตรงกับคณะ/สถาบันคืออะไร ข้อกำหนดพิเศษด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่สำคัญของคณะ/ สถาบันคืออะไร

(4) สิ้นทรัพย์

คณะ/สถาบันมีอาคารสถานที่ เทคโนโลยีและอุปกรณ์สำคัญอะไรบ้าง ที่มีอิทธิพลต่อวิธีการดำเนินงาน เพื่อบรรลุพันธกิจ วิสัยทัศน์ของคณะ/สถาบัน

(5) กฎระเบียบข้อบังคับ

คณะ/สถาบันดำเนินการภายใต้สภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ อะไรบ้าง รวมถึงกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ข้อกำหนดเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐาน/วิทยฐานะ การรับรอง คุณสมบัติหรือการขึ้นทะเบียนมาตรฐานการศึกษา และกฎระเบียบข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการเงิน ด้าน หลักสูตรและบริการ มีอะไรบ้าง

ข. ความสัมพันธ์ระดับองค์กร

(1) โครงสร้างองค์กร

โครงสร้างและการกำกับดูแลของคณะ/สถาบันมีลักษณะอย่างไร และความสัมพันธ์เชิงการรายงาน ระหว่างสภามหาวิทยาลัย สภาสถาบัน คณะกรรมการกำกับดูแลองค์กร ผู้นำระดับสูง และองค์กรแม่มีลักษณะ เช่นใด

(2) ผู้เรียน ลูกค้ายกลุ่มอื่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย²

ส่วนตลาด กลุ่มผู้เรียน และลูกค้ายกลุ่มอื่น และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญของคณะ/สถาบัน มี อะไรบ้าง กลุ่มดังกล่าวมีความต้องการและความคาดหวังที่สำคัญอะไรบ้าง ต่อหลักสูตรและบริการ การบริการ สนับสนุนต่อผู้เรียนและลูกค้ายกลุ่มอื่น และการปฏิบัติการ ความต้องการและความคาดหวังของส่วนตลาดกลุ่ม ผู้เรียนและลูกค้ายกลุ่มอื่นและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างไร

(3) ผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมือ

ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือ ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่สำคัญมีประเภทอะไรบ้าง กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้มีบทบาทอย่างไรต่อ

● ระบบงานโดยเฉพาะการสร้างหลักสูตรและการดำเนินการของหลักสูตรและบริการและการบริการ สนับสนุนต่อผู้เรียนและลูกค้ายกลุ่มอื่น

● การส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบัน

คณะ/สถาบันมีกลไกที่สำคัญอะไรในการสื่อสารกับผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการและไม่เป็น ทางการ กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนช่วยและร่วมทำให้เกิดนวัตกรรมของคณะ/สถาบันอย่างไร สถาบันมี ข้อกำหนดที่สำคัญสำหรับห่วงโซ่อุปทานอะไรบ้าง

² ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในระดับคณะ/สถาบันตามเกณฑ์ EdPEX [6] อาจแตกต่างจาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร [12]

หมายเหตุ

P การตอบคำถามในโครงร่างองค์กรมีความสำคัญมากข้อมูลเหล่านี้กำหนดบริบทที่ช่วยให้เข้าใจสถาบันและการปฏิบัติการของสถาบันในการตอบทุกคำถามของสถาบันตามเกณฑ์ควรให้สัมพันธ์กับบริบทของสถาบันตามที่ได้อธิบายไว้ในโครงร่างองค์กรซึ่งจะทำให้สถาบันตอบสนองต่อคำถามอื่น ๆ ทั้งหมดตามลักษณะที่โดดเด่นเฉพาะของสถาบัน

P.1n(1) “หลักสูตรและบริการ” หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ สถาบันนำเข้าสู่ตลาดเพื่อดึงให้ผู้เรียนเข้ามาเรียนรู้หรือมีส่วนในการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาศาสตร์หรือองค์ความรู้กระบวนการจัดหลักสูตรและบริการต่อผู้เรียนของสถาบันอาจเป็นการจัดให้โดยตรงหรือโดยผ่านความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

P.1n(2) “สมรรถนะหลัก” หมายถึง เรื่องที่สถาบันมีความชำนาญที่สุดสมรรถนะหลักเป็นขีดความสามารถเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญซึ่งเป็นแกนหลักในการทำให้บรรลุพันธกิจและสร้างความได้เปรียบในตลาดหรือสภาพแวดล้อมด้านการบริการสมรรถนะหลักมักเป็นสิ่งที่คู่แข่งหรือผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมือจะลอกเลียนแบบได้ยากและในหลาย ๆ กรณีทำให้สถาบันคงความได้เปรียบในการแข่งขัน

P.1n(3) กลุ่มและประเภทของบุคลากรหรือคณาจารย์/พนักงาน (รวมถึงหน่วยงานที่ทำหน้าที่ต่อรอง) อาจจัดแบ่งตามประเภทของการจ้างหรือสายการบังคับบัญชาตามที่ปรากฏในสัญญาว่าจ้างสถานที่ปฏิบัติงาน รวมถึงการทำงานจากระยะไกลการออกภาคสนามสภาพแวดล้อมในการทำงานการนำมาใช้ซึ่งนโยบายบางอย่างเพื่อส่งเสริมความเป็นครอบครัวหรือปัจจัยอื่น ๆ

P.1n(3) สถาบันที่อาศัยอาสาสมัครในการทำให้งานของสถาบันบรรลุผลควรรวมอาสาสมัครเหล่านี้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของบุคลากรของสถาบันด้วย

P.1n(5) มาตรฐานด้านวงการศึกษาอาจครอบคลุมหลักปฏิบัติและนโยบายที่ใช้กับภาคธุรกิจทั้งนี้ขึ้นกับพื้นที่ที่สถาบันปฏิบัติงานสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบข้อบังคับซึ่งอาจครอบคลุมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกการควบคุมและการแลกเปลี่ยนคาร์บอนเครดิต รวมถึงการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

P.1ข(2) ลูกค้ำรวมถึงผู้ใช้หรือผู้ที่มีแนวโน้มจะมาใช้หลักสูตรและบริการซึ่งเป็นผู้ใช้โดยตรง (ผู้เรียนและอาจรวมถึงผู้ปกครอง) รวมถึงกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ที่นำหลักสูตรและบริการไปใช้หรือเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้

P.1ข(2) กลุ่มของผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่นอาจจัดแบ่งตามปัจจัยร่วมของความคาดหวัง พฤติกรรม ความชอบหรือลักษณะของกลุ่มภายในแต่ละกลุ่มอาจมีการจำแนกเป็นลูกค้ำกลุ่มย่อยลงไปอีกตามความแตกต่างและความเหมือนภายในกลุ่มเดียวกัน การกำหนดส่วนตลาดของสถาบันอาจแบ่งย่อยตามหลักสูตร บริการหรือคุณลักษณะช่องทางการเผยแพร่เขตพื้นที่หรือปัจจัยอื่น ๆ

P.1ข(2) ความต้องการของกลุ่มผู้เรียน ลูกค้ำกลุ่มอื่น และส่วนตลาดของสถาบัน อาจรวมถึงเรื่องที่พัก/การอำนวยความสะดวกที่จัดให้เฉพาะกลุ่มหลักสูตรที่ออกแบบเฉพาะให้เหมาะสมกับความต้องการความปลอดภัยระบบรักษาความปลอดภัยขนาดชั้นเรียนที่เล็กลง การบริการด้วยภาษาที่หลากหลาย ข้อกำหนดสำหรับปริญญาที่เหมาะสมกับผู้รับบริการ การให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้เรียน หลักสูตรเสริมพิเศษสำหรับผู้เรียนที่กลับมาเรียนภายหลังการลาออกกลางคัน การลดค่าใช้จ่ายด้านการบริหารจัดการ การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์และการศึกษาทางไกล ความต้องการของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจรวมถึงพฤติกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและการให้บริการชุมชน

P.1ข(2) และ P.1ข(3) ความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียน ลูกค้ำกลุ่มอื่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและกระบวนการปฏิบัติงานจะช่วยผลักดันสถาบันให้มีความไวต่อการรับรู้ประเด็นความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะชะงักงันของหลักสูตรและบริการ กระบวนการสนับสนุนและห่วงโซ่อุปทานจากสาเหตุต่าง ๆ ที่รวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติและภาวะฉุกเฉินอื่น ๆ

P.1b(3) ผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการรวมถึงโรงเรียนหลักที่เตรียมความพร้อมของนักเรียนที่จะเข้ามาเรียนต่อในสถาบัน กลไกการสื่อสารควรเป็นการสื่อสารสองทางในภาษาที่เข้าใจได้และอาจกระทำในลักษณะการติดต่อโดยบุคคล e-mail, สื่อสังคมออนไลน์ World Wide Web หรือโดยทางโทรศัพท์ ในหลายสถาบันกลไกเหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงความต้องการของตลาดผู้เรียน ลูกค้านักเรียน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบัน

P.2 สภาพการณ์ขององค์กร: สภาพการณ์เชิงกลยุทธ์ของคณะ/สถาบันเป็นอย่างไร

ให้อธิบายสภาพแวดล้อมด้านการแข่งขันความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญและระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการของคณะ/สถาบัน

โดยตอบคำถามต่อไปนี้:

ก. สภาพด้านการแข่งขัน

(1) ลำดับในการแข่งขัน

คณะ/สถาบันอยู่ที่ลำดับใดในการแข่งขัน ให้อธิบายขนาดและการเติบโตของคณะ/สถาบัน เมื่อเปรียบเทียบกับคณะ/สถาบันในภาคการศึกษา หรือตลาดการศึกษา คณะ/สถาบันมีจำนวนและประเภทของคู่แข่งเป็นอย่างไร

(2) การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแข่งขัน

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อสถานการณ์การแข่งขันของคณะ/สถาบัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่สร้างโอกาส สำหรับการสร้างนวัตกรรม และความร่วมมือคืออะไร

(3) ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

แหล่งข้อมูลเชิงเปรียบเทียบและเชิงแข่งขันที่สำคัญที่จะสามารถหาได้จากภายในชุมชนวิชาการมีอะไรบ้าง แหล่งข้อมูลเชิงเปรียบเทียบที่สำคัญที่มีอยู่จากภายนอกชุมชนวิชาการมีอะไรบ้าง มีข้อจำกัดอะไรบ้างในการรวบรวมและใช้ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ (ถ้ามี)

ข. บริบทเชิงกลยุทธ์

ความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญด้านหลักสูตรและบริการ การปฏิบัติการ ความรับผิดชอบต่อสังคมและบุคลากรมีอะไรบ้าง

ค. ระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการ

ส่วนประกอบที่สำคัญของระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการของสถาบัน ซึ่งรวมถึงกระบวนการประเมินและการปรับปรุงโครงการและกระบวนการที่สำคัญระดับสถาบัน

หมายเหตุ

P.2(ก) คณะ/สถาบันการศึกษามักจะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันที่สูงนอกเหนือจากการแข่งขันโดยตรงเพื่อให้ได้ผู้เรียน สถาบันเหล่านี้มักจะต้องแข่งขันเพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านการเงิน การได้มาซึ่งอาสาสมัครและบุคลากร การแข่งขันนี้อาจเป็นภายในกลุ่มสถาบันการศึกษาด้วยกัน เช่น เพื่อให้ได้รับเงินงบประมาณ สนับสนุนหรือโอกาสที่จะให้บริการเสริมด้านอื่น ๆ ในกรณีสถาบันการศึกษาภาครัฐ อาจเป็นการแข่งขันกับองค์กรภาครัฐ หรือหน่วยงานอื่น ๆ เช่น การแข่งขันภายใต้งบประมาณที่จำกัด

P.2(ข) ความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์อาจสัมพันธ์กับเทคโนโลยีหลักสูตรและบริการการเงิน การปฏิบัติงานของคณะ/สถาบัน โครงสร้างและวัฒนธรรมของคณะ/สถาบัน ชีตความสามารถขององค์กรแม่ ผู้เรียน ลูกค้าย่อยอื่น และตลาดของสถาบัน ภาคส่วนต่าง ๆ ในแวดวงการศึกษา ภาพลักษณ์หรือการรับรู้ของสังคมต่อคณะ/สถาบัน ชื่อเสียงโลกาภิวัตน์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของคณะ/สถาบัน และความได้เปรียบเชิงการแข่งขันอาจรวมถึงการสร้างแตกต่าง เช่น ค่าเล่าเรียนและค่าบริการการออกแบบ การเรียนการสอน และการให้บริการ ชื่อเสียง อัตราการสร้างนวัตกรรม ทำเลที่ตั้งและการเข้าถึงได้โดยสะดวก

P.2(ค) ในระบบการให้คะแนนตามเกณฑ์ของ EdPEX (หน้า 51) ได้ใช้การเรียนรู้และการบูรณาการซึ่งเป็นมิติหนึ่งในการประเมิน ระดับพัฒนาการของแนวทาง และการถ่ายทอด เพื่อนำไปปฏิบัติเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงการปรับปรุงผลการดำเนินการของคณะ/สถาบัน เจตจำนงของคำถามนี้เพื่อกำหนดบริบทโดยรวมของแนวทางที่คณะ/สถาบันใช้เพื่อการปรับปรุงผลการดำเนินการ แนวทางดังกล่าวควรเกี่ยวเนื่องกับความต้องการของคณะ/สถาบัน แนวทางต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับระบบโดยรวมภายใต้เกณฑ์ EdPEX นี้อาจรวมถึงการใช่วงจรการปรับปรุงตามวิธีของ P (วางแผน) – D (ปฏิบัติ) – S (ศึกษาตรวจสอบ) – A (ปรับปรุงพัฒนา) ศึกษาเกณฑ์การประกันคุณภาพด้วยตนเอง Completing Accreditation Self-studies การนำระบบการตรวจสอบที่มีมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติมาใช้เพื่อปรับปรุงการสอน การประเมินโดยผู้ประเมินอิสระในระดับหลักสูตร ภาควิชาหรือสถาบัน วิธีการต่าง ๆ อาจรวมถึงการใช้ระบบ Lean Enterprise System, Six Sigma, มาตรฐานสากลอื่น ๆ เช่น ISO 9000 หรือ 14000 การใช้ศาสตร์การตัดสินใจ หรือเครื่องมือการปรับปรุงอื่น ๆ

บทที่ 4

เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA

ปีการศึกษา 2560 มีส่วนงานที่ใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA จำนวน 7 ส่วนงาน ประกอบด้วย

1. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. คณะพยาบาลศาสตร์
3. คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา
4. คณะวิศวกรรมศาสตร์
5. คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ
6. วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา
7. วิทยาลัยนานาชาติ

ซึ่งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดที่ต้องการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดคุณภาพการศึกษาตามบริบทของสถาบัน โดยที่คำนึงถึงความต้องการของสังคมและประเทศ การประกันคุณภาพระดับคณะและสถาบันตามแนวทาง CUPT QA จึงมีดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบรายงานประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน

1) โครงร่างองค์กร (Organizational Profile : OP) เป็นบริบทของส่วนงาน เพื่อให้ทั้งผู้บริหาร บุคลากร และผู้ตรวจประเมินมีความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับบริบทที่สำคัญของคณะ/สถาบันรวมทั้งเอกลักษณ์ของส่วนงาน และอัตลักษณ์ของนิสิตที่กำหนดไว้เพื่อเป็นหลักในการดำเนินการซึ่งสามารถสะท้อนได้ในตัวชี้วัดหลัก และเพื่อเป็นหลักในการคัดเลือกตัวชี้วัดตามบริบทของสถาบัน (Selective indicator)

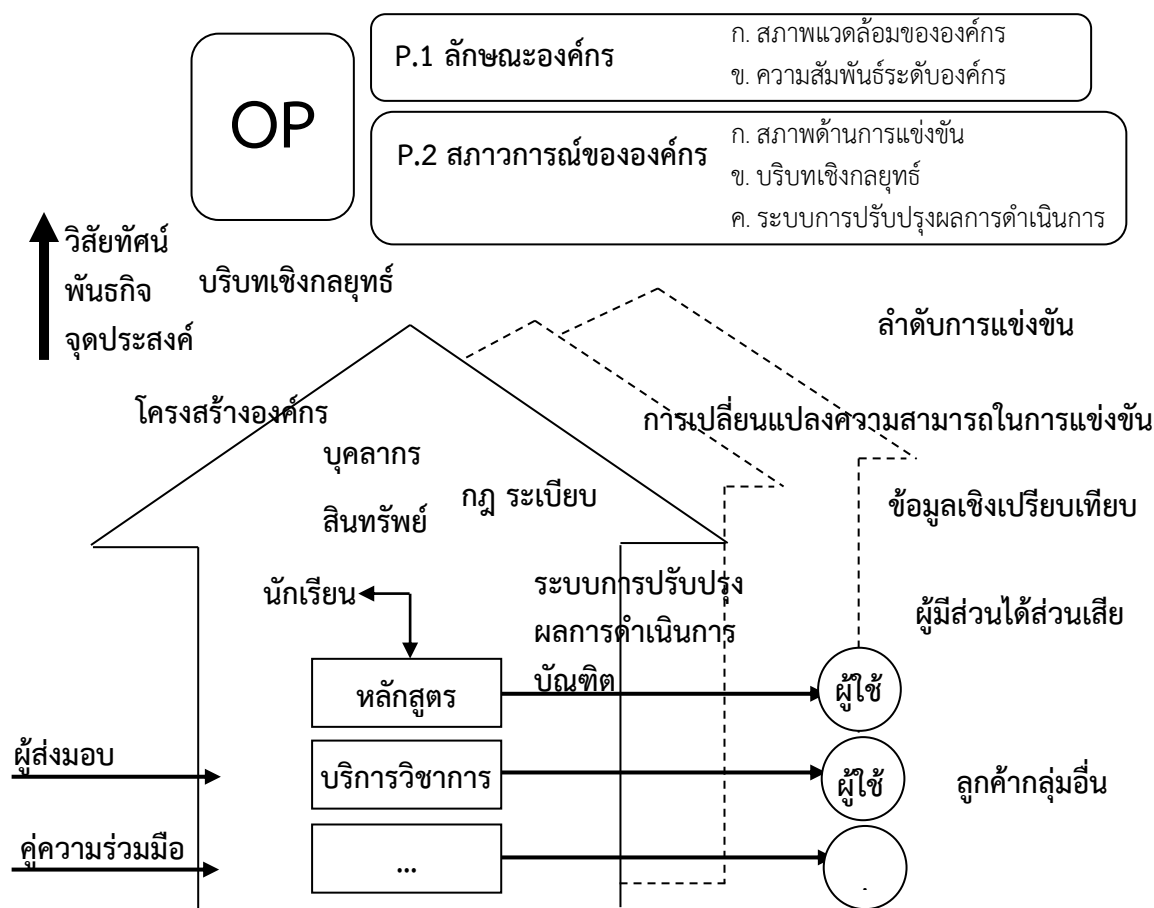
2) ตัวชี้วัดหลัก (Core Indicators) ของระดับคณะและสถาบัน มุ่งเน้นบูรณาการของตัววัดของ สมศ.สกอ. AUN-QA, EdPEX และ Internationalization Indicators โดยทำให้วิธีการวัดเป็นไปในแบบเดียวกันเพื่อลดความสับสนในการทำงาน และเป็นวิธีการวัดที่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพของคณะ/สถาบัน สำหรับตัวชี้วัดหลักในคู่มือฉบับนี้ มีจำนวน 13 ตัวชี้วัดหลัก ที่พัฒนามาจากตัวชี้วัดระดับคณะ/สถาบันของ คู่มือฉบับปีการศึกษา 2559

2. การแสดงตัวชี้วัดนั้นจะต้องอธิบายถึงความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับ OP ตามบริบทของส่วนงาน เพื่อให้เห็นการใช้ตัวชี้วัดเหล่านี้ตอบคำถามเชิงคุณภาพตามบริบท นโยบาย วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ ของแต่ละส่วนงาน และควรแสดงให้เห็นแนวโน้มของการพัฒนาที่พบ ไว้ในรายงานเพื่อใช้เป็นรากฐานของการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพไปสู่ระบบที่ส่วนงานมีแนวความคิดของการพัฒนาคุณภาพด้วยตนเอง โดยไม่ต้องรอให้หน่วยงานภายนอกกำหนดตัวชี้วัดคุณภาพและระดับคุณภาพที่ต้องการ ซึ่งจะเป็นแนวทางทำให้เกิดระบบบริหารคุณภาพของคณะ/สถาบันที่มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืน

3. การประเมินจะใช้เกณฑ์การให้คะแนน 1-7 สำหรับทุกตัวชี้วัด โดยสรุปผลการพิจารณาตามการลงความเห็นชอบของคณะกรรมการ (Consensus) พร้อมข้อเสนอแนะ เพื่อคณะ/สถาบันได้ทราบระดับหรือสถานภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นอยู่ของสถาบัน และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการดำเนินการในระดับที่สูงขึ้น

4. การระบุแนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ให้คณะกรรมการประเมินเป็นผู้พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ การเสนอแนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศ สามารถระบุเป็นแต่ละด้าน (Criteria) หรือในภาพรวมของคณะ/สถาบันก็ได้

5. การดำเนินการตามข้อเสนอแนวคิดนี้เป็นการบูรณาการเกณฑ์การประกันคุณภาพระดับส่วนงานของ สมศ. และ สกอ. เข้าด้วยกันแล้ว ดังนั้น เกณฑ์นี้จึงเป็นเกณฑ์ประกันคุณภาพระดับ คณะ/สถาบันชุดเดียวกันทั้งภายในและภายนอก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาไปสู่เกณฑ์คุณภาพของแต่ละสถาบันการศึกษาที่เป็นที่ยอมรับและเป็นเกณฑ์ในระดับสากล เช่น EdPEx เป็นต้น

รูปที่ 4-1 องค์ประกอบของโครงสร้างองค์กร (Organization Profile : OP)

องค์ประกอบของเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ตามระบบ CUPT QA

องค์ประกอบของเกณฑ์การประกันคุณภาพสำหรับระดับคณะและสถาบันแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ

ส่วนที่ 1 ระบบประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA

ส่วนที่ 2 การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2561-2580 (รายละเอียดตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมิน ตามบทที่ 6)

สำหรับตัวชี้วัดตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA (CUPT Indicators) จำนวน 13 ตัวชี้วัด (C.1 ถึง C.13) โดยเกณฑ์นี้จะครอบคลุมองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา 7 ด้าน ของ สมศ. อันได้แก่ 1. คุณภาพศิษย์ 2. คุณภาพครู/อาจารย์ 3. การบริหารและธรรมาภิบาลของสถานศึกษา 4. ความสัมพันธ์กับชุมชน/สังคม 5. การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม 6. อัตลักษณ์และเอกลักษณ์และ

7. มาตรการส่งเสริม และครอบคลุมเกณฑ์ประกันคุณภาพตามประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 ทั้ง 6 ด้าน อันได้แก่ 1. การกำกับมาตรฐาน 2. บัณฑิต 3. นักศึกษา 4. อาจารย์ 5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และ 6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

CUPT Indicators แต่ละตัวชี้วัดจะประกอบไปด้วย คำอธิบาย ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลระดับหลักสูตร เกณฑ์ระดับหลักสูตร และวิธีการประเมินคะแนนระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่เกี่ยวข้อง เกณฑ์และวิธีการประเมินระดับคณะและสถาบัน และคำถามวินิจฉัย (Diagnostic Questions) ที่ใช้เป็นแนวทางในการตอบคำถามเพื่อเขียนรายงานการประเมินตนเอง (SAR)

ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ตามระบบ CUPT QA

ตัวชี้วัดหลักของระบบประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA มี 13 ตัวชี้วัด ดังนี้

CUPT QA ระดับคณะ/สถาบัน ปีการศึกษา 2560
โครงสร้างองค์กร (Organization Profile)
ตัวชี้วัดหลัก
C.1 การรับและการสำเร็จการศึกษาของนิสิต
C.2 การดำเนินงานของบัณฑิต หรือการใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ
C.3 คุณภาพบัณฑิต
C.4 ผลงานของผู้เรียน
C.5 คุณสมบัติของอาจารย์
C.6 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
C.7 การกำกับมาตรฐานหลักสูตร
C.8 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย
C.8.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการประจำคณะ/สภามหาวิทยาลัย
C.8.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ/สถาบัน
C.9 ผลการบริหารและการจัดการของผู้บริหารคณะ/สถาบัน
C.10 บุคลากรได้รับการพัฒนา
C.11 ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
C.12 การบริการวิชาการแก่สังคมของคณะและสถาบัน
C.13 การส่งเสริมสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวชี้วัดหลักของระบบประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA มี 13 ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้โดยได้แสดงความเชื่อมโยงระหว่างตัวชี้วัดหลักและเกณฑ์ย่อย (Checklist) ของเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตรมาไว้ด้วยกันแล้ว ความเชื่อมโยงดังกล่าวแสดงถึงการใช้ข้อมูลร่วมกัน หรือผลการประเมินของระดับหลักสูตรมีความเกี่ยวข้องหรือถูกนำไปใช้กับการประกันคุณภาพในระดับคณะและสถาบัน เป็นต้น

องค์ประกอบ CUPT QA ระดับคณะ/สถาบัน	องค์ประกอบ/เกณฑ์ระดับหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง
โครงสร้างองค์กร (Organization Profile)	Program Profile
ตัวชี้วัดหลัก (Core Indicators) ระดับคณะและสถาบัน	AUN-QA Criteria No.*
C.1 การรับและการสำเร็จการศึกษาของนิสิต	8.1, 8.2, 8.3, 11.1, 11.2
C.2 การดำเนินงานของบัณฑิต หรือการใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ	11.3
C.3 คุณภาพบัณฑิต	10.6, 11.5
C.4 ผลงานของผู้เรียน	11.4
C.5 คุณสมบัตินักเรียน	6.2, 6.4
C.6 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	6.7, 11.4
C.7 การกำกับมาตรฐานหลักสูตร	องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน
C.8 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย C.8.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย/กรรมการประจำคณะ C.8.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน/ผู้บริหารคณะ	
C.9 ผลการบริหารและการจัดการของผู้บริหารคณะ/สถาบัน	
C.10 บุคลากรได้รับการพัฒนา	6.1, 6.5, 6.6, 7.1, 7.4, 7.5
C.11 ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	8.4, 8.5, 10.1, 10.2, 10.3, 10.4, 10.5, 10.6
C.12 การบริการวิชาการแก่สังคมของคณะและสถาบัน	
C.13 การส่งเสริมสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรม	

* อาจมี AUN-QA Checklist ข้ออื่นที่ไม่ปรากฏในตาราง แต่มีความเกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดระดับคณะและสถาบัน

C.1 การรับและการสำเร็จการศึกษาของนิสิตนักศึกษา (Success Rate)

คำอธิบาย

การดำเนินงานในการรับนิสิตนักศึกษา การคงอยู่และระยะเวลาในการผลิตบัณฑิต การมีระบบการรับนักศึกษาและระบบดูแลนักศึกษาระหว่างเรียน เป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ในมิติของความต้องการในการเข้าศึกษาของผู้เรียน การดูแลนิสิตนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้

ทั้งนี้เป้าหมายของการจัดการศึกษานั้นเป็นไปตามที่ระบุในโครงสร้างองค์กร โดยระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดของระดับปริญญาตรีเท่ากับรอบระยะเวลาของหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี สำหรับระยะเวลาที่กำหนดของระดับบัณฑิตศึกษา คือ ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานบัณฑิตศึกษา โดยระดับปริญญาโทใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาเท่ากับ 5 ปี และระดับปริญญาเอกใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาเท่ากับ 6 ปี

ระดับหลักสูตร

ดำเนินการเก็บข้อมูลการรับเข้า การคงอยู่ และการสำเร็จการศึกษา โดยอาจใช้ตารางตัวอย่างเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูล และสามารถนำข้อมูลไปใช้ใน AUN.8 Student Quality and Support ในข้อย่อย AUN 8.1, AUN 8.2 และ AUN 8.3 และ AUN.11 Output ข้อย่อย AUN 11.1 และ AUN 11.2 ได้

ตัวอย่างตารางการเก็บข้อมูลการรับเข้า

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการรับเข้าของนักศึกษาในหลักสูตร (ใช้ได้กับหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนแผนรับตาม มคอ.2	จำนวนผู้สมัคร (No. Applied)	จำนวนผู้ยืนยันสิทธิ์ (No. Admitted)	จำนวนผู้รายงานตัว (No. Enrolled)
2557				
2558				
2559				
2560				

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการรับเข้าของนักศึกษาในหลักสูตร (ใช้ได้กับหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนแผนรับตาม มคอ.2	จำนวนผู้สมัคร (No. Applied)	จำนวนผู้ยืนยันสิทธิ์ (No. Admitted)	จำนวนผู้รายงานตัว (No. Enrolled)
2557				
2558				
2559				
2560				

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการรับเข้าของนักศึกษาในหลักสูตร (ใช้ได้กับหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนแผนรับตาม มคอ.2	จำนวนผู้สมัคร (No. Applied)	จำนวนผู้ยืนยันสิทธิ์ (No. Admitted)	จำนวนผู้รายงานตัว (No. Enrolled)
2557				
2558				
2559				
2560				

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการรับเข้าของนักศึกษาในหลักสูตร (ใช้ได้กับหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนแผนรับตาม มคอ.2	จำนวนผู้สมัคร (No. Applied)	จำนวนผู้ยืนยันสิทธิ์ (No. Admitted)	จำนวนผู้รายงานตัว (No. Enrolled)
2557				
2558				
2559				
2560				

ตัวอย่างตารางการเก็บข้อมูลการคงอยู่

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี

รหัสแรก เข้า	ปี 1 จำนวนนิสิตรายงาน ตัว)	ปี 2	ปี 3	ปี 4	สำเร็จการศึกษา	ตกค้าง	พ้นสภาพ
2556							
2557							
2558							
2559							
2560							

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลสาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพของนิสิตหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี

รหัสแรกเข้า	สาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพ						รวม
	ลาออก	คะแนนไม่ถึง เกณฑ์	ไม่ชำระค่า เทอม	เสียชีวิต	เกินระยะเวลาที่ กำหนด	อื่น ๆ	
2556							
2557							
2558							
2559							
2560							

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี

รหัสแรกเข้า	ปี 1 (จำนวนนิสิต รายงานตัว)	ปี 2	ปี 3	ปี 4	ปี 5	สำเร็จ การศึกษา	ตกค้าง	พ้น สภาพ
2555								
2556								
2557								
2558								
2559								
2560								

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลสาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพของนิสิตหลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี

รหัสแรกเข้า	สาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพ						รวม
	ลาออก	คะแนนไม่ถึง เกณฑ์	ไม่ชำระค่า เทอม	เสียชีวิต	เกินระยะเวลาที่ กำหนด	อื่น ๆ	
2556							
2557							
2558							
2559							
2560							

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

รหัสแรกเข้า	ปี 1 (จำนวนนิสิตรายงานตัว)	สำเร็จการศึกษา	ตกค้าง	พ้นสภาพ
2558				
2559				
2560				

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลสาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพของนิสิตหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

รหัสแรกเข้า	สาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพ						รวม
	ลาออก	คะแนนไม่ถึง เกณฑ์	ไม่ชำระค่า เทอม	เสียชีวิต	เกินระยะเวลาที่ กำหนด	อื่น ๆ	
2558							
2559							
2560							

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการสำเร็จการศึกษาของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการจบการศึกษาของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาโท

ตัวอย่างตารางข้อมูลการจบการศึกษาของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาเอก

[illegible]

เกณฑ์การประเมิน

ให้ใช้ตารางเกณฑ์การประเมินต่อไปนี้ประเมินคะแนนของหลักสูตร เช่น เมื่อยังไม่ได้ทำการเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานในการผลิตบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา หรือไม่มีการรายงานผลที่เกี่ยวข้อง จะได้คะแนน 1 โดยเมื่อดำเนินการเก็บข้อมูลในตารางข้างต้น หรือเริ่มมีระบบเก็บข้อมูลแล้วจะได้คะแนน 2 และเมื่อเก็บข้อมูลมากพอสามารถนำไปวิเคราะห์เทียบกับเป้าหมายของหลักสูตรและเป็นไปตามที่คาด (แสดงถึงความเข้าใจในสถานการณ์ดำเนินการ และเหตุปัจจัยของผลที่เกิดขึ้น โดยความคาดหมายไม่จำเป็นต้องเป็นผลที่ดีเสมอไป) จะได้คะแนน 3 โดยเมื่อแนวโน้มผลการดำเนินการบ่งชี้ถึงการดำเนินการที่ดีหรือมีแนวโน้มผลทแสดงให้“เห็นว่าระบบการจัดการเรียนการสอนดีขึ้น” จะได้คะแนน 4 หรือในที่นี้หมายถึงระบบการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์นั้น ๆ ได้รับการบริหารจัดการอย่างที่เราจะคาด (as expected) โดยเมื่อมีการดำเนินการเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนด เช่น มีการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาเลือกเข้าเรียน หรือ พันสภาพ หรือได้นำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในการพัฒนากระบวนการรับนักศึกษาหรือ กระบวนการดูแลนักศึกษาอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น จะได้คะแนน 5 เป็นต้น

1	2	3	4	5	6	7
ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด	มีผลดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบ แต่ยังไม่มีสมบูรณ์/ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)	มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย	3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบดี ทำให้เกิดผลเป็นไปในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด	4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนด ส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ	5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มี การดำเนินงานที่ดีต่อเนื่อง ส่งผลให้การดำเนินงาน เทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)	Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

* การกำหนดเป้าหมายหรือคู่เทียบ ต้องถูกกำหนดอยู่ใน Program Profile ของหลักสูตร

Diagnostic Questions

- คณะมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับอัตราการรับเข้าของนิสิตนักศึกษา (Admission Rate)
- คณะมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับอัตราการสำเร็จการศึกษาของนิสิตนักศึกษา (Success Rate)
- คณะมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับอัตราการคงอยู่ของนิสิตนักศึกษา (Pass Rate)
- คณะมีมาตรการหรือการดำเนินการใดที่สนับสนุนให้การคงอยู่ และอัตราการสำเร็จ การศึกษามีแนวโน้มในทิศทางที่ดี

C.2 การดำเนินงานของบัณฑิต หรือการใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ

คำอธิบาย

บัณฑิตที่สำเร็จศึกษาในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเอง หรือมีการใช้ประโยชน์จากการศึกษาในการประกอบวิชาชีพ ทั้งที่มีรายได้ประจำและไม่มีรายได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามเป้าหมายของผู้จัดการศึกษา ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ โดยผู้จัดการศึกษาควรกำหนดนิยามความสำเร็จ การมีงานทำ การใช้ประโยชน์หรือระยะเวลาการได้งานทำหรือการใช้ประโยชน์ใน Program Profile หรือ โครงร่างองค์กร

หมายเหตุ สำหรับมหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับ มหาวิทยาลัยสงฆ์หรือมหาวิทยาลัยที่รับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระอยู่แล้วเป็นส่วนใหญ่ หรือหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา ควรกำหนดวิธีการประเมินการใช้ประโยชน์ที่สะท้อนความสำเร็จของบัณฑิตและหลักสูตร ตามบริบทและจุดมุ่งหมายของสถาบันในโครงร่างองค์กร หรือ Program Profile

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละการมีงานทำ} = \frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ให้ใช้ตารางเกณฑ์การประเมินต่อไปนี้ประเมินการดำเนินงานของบัณฑิต หรือการใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ ในระดับหลักสูตร โดยสามารถนำไปใช้ประกอบ AUN.11 Output ในเกณฑ์ย่อย AUN 11.3

1	2	3	4	5	6	7
ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด	มีผลการดำเนินงานเบื้องต้น(เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบ แต่ยังไม่มีสมบูรณ์ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)	มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย	3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบดีทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด	4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนด ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการพัฒนาระบบ	5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)	Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

* การกำหนดเป้าหมายหรือคู่เทียบ ต้องถูกกำหนดอยู่ใน Program Profile ของหลักสูตร

Diagnostic Questions

- คณะมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการได้งานทำหรือการใช้ประโยชน์
- คณะมีมาตรการหรือการดำเนินการใดที่สนับสนุนให้การได้งานทำหรือการใช้ประโยชน์มีแนวโน้มในทิศทางที่ดี
- สัดส่วนการได้งานทำ หรือ อัตราการใช้ประโยชน์หลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนดเป็นอย่างไร คณะ/สถาบันมีมาตรการใดหากสัดส่วนไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง

C.3 คุณภาพบัณฑิต

คำอธิบาย

คุณภาพบัณฑิตเป็นไปตามคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิต (Graduate Attributes) ของคณะ/สถาบัน ที่สามารถให้สะท้อนอยู่ในผลของการจัดการศึกษาของหลักสูตร Program Outcomes (POs) ที่แตกย่อยออกเป็นผลการเรียนรู้คาดหวัง Expected Learning Outcomes (ELOs) ของวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรในที่สุด โดยทั้ง Graduate Attributes, POs ตลอดจนถึง ELOs ของหลักสูตรจะต้องสอดคล้องส่งเสริมกัน (Alignment) สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของบัณฑิตของคณะ/สถาบัน และ ELOs เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ที่สะท้อนความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

คณะ/สถาบันควรมีระบบการพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการศึกษาที่สะท้อนอัตลักษณ์คุณสมบัติบัณฑิตที่เป็นที่ต้องการตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีระบบกลไกในการประเมินผลคุณลักษณะของบัณฑิตตาม ELOs ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ผลสะท้อนคุณภาพบัณฑิตในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง โดยหลักสูตร/คณะ/สถาบันสามารถใช้วิธีการต่าง ๆ ในการได้มาซึ่งข้อมูลคุณภาพบัณฑิต โดยสามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบ AUN.10 Quality Enhancement เกณฑ์ย่อย 10.6 และ AUN.11 Output เกณฑ์ย่อย AUN 11.5 ทั้งนี้ควรมีการกำหนดคุณสมบัติบัณฑิตที่พึงประสงค์ใน Program Profile หรือ โครงร่างองค์กรของคณะ/สถาบัน

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การประเมิน

ให้ใช้ตารางเกณฑ์การประเมินต่อไปนี้ประเมินคะแนนคุณภาพบัณฑิต

1	2	3	4	5	6	7
ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด	มีผลการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบ แต่ยังไม่สมบูรณ์ไม่สามารถ/วิเคราะห์)	มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย	3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบดี ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด	4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนด ส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ	5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)	Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

* การกำหนดเป้าหมายหรือคู่เทียบ ต้องถูกกำหนดอยู่ใน Program Profile ของหลักสูตร

Diagnostic Questions

- อัตลักษณ์ของบัณฑิต คุณสมบัติบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะ/สถาบันคืออะไร มีที่มาอย่างไร
- POs และ ELOs สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่อย่างไร
- คณะมีระบบใดในการประเมินคุณสมบัติที่พึงประสงค์หรือคุณภาพบัณฑิตจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ผู้ใช้บัณฑิตประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติหรือ ELOs

อย่างไร

- คณะมีมาตรการหรือการดำเนินการใดหลังรับทราบผลการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิต

C.4 ผลงานของผู้เรียน

คำอธิบาย

การศึกษาจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ เพื่อหาคำตอบหรือความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ หรือเป็นประโยชน์การประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงาน เป็นการแสดงถึงการเรียนรู้และความสามารถในการใช้ ความรู้ความสามารถของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผลงานของผู้เรียน หมายถึง ผลงานวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ผลงานที่ตอบโจทย์ อุตสาหกรรม ที่สอดคล้องกับสาขานั้น ๆ หรือ Program Outcomes ตามบริบทของหลักสูตรในทุกระดับ การศึกษา

ตารางต่อไปนี้เป็นตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลระดับหลักสูตร มีวัตถุประสงค์ให้หลักสูตรรวบรวมข้อมูล ผลงานของผู้เรียนหรือผู้สำเร็จการศึกษา รวมถึงผลงานที่ทำร่วมกับอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานของผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา*

นักศึกษา/ผู้สำเร็จ การศึกษา	หลักสูตรระดับตรี/ โท/เอก(ระบุ)	อาจารย์/ผู้ทำ ผลงานร่วม	ชื่อผลงาน/แหล่ง เผยแพร่	วัน/เดือน/ปี ที่เผยแพร่

ตารางข้อมูลนี้สามารถใช้กับ C.4 ผลงานของผู้เรียน และ C.6 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย โดยสามารถนำไปใช้ประกอบ AUN.11 Output เกณฑ์ย่อย AUN 11.4

เกณฑ์ประเมิน

ให้ใช้ตารางเกณฑ์การประเมินต่อไปนี้

1	2	3	4	5	6	7
ไม่มีการ ดำเนินงาน ตามเกณฑ์ที่ กำหนด	มีผลการ ดำเนินงาน เบื้องต้น (เป็นข้อมูล ดิบ เริ่มมี ระบบ แต่ยัง ไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ ไม่มีการ วิเคราะห์)	มีการเก็บ ข้อมูล อย่างเป็น ระบบ สามารถ/มี ผลการ วิเคราะห์ การ ดำเนินงาน เทียบกับ เป้าหมาย	3+มี แนวโน้มผล การ ดำเนินงาน ของระบบดี ทำให้เกิดผล เป็นไป/ใน ทิศทางตาม เป้าหมายที่ กำหนด	4+มีการ ดำเนินงาน เหนือกว่าที่ เกณฑ์ กำหนด ส่งผลให้เกิด การพัฒนา ระบบ	5+มีผลการ ดำเนินงานที่เท่า หรือสูงกว่าคู่เทียบ ในระดับชั้นนำของ ประเทศ มีการ ดำเนินงานที่ดี ต่อเนื่องส่งผลให้การ ดำเนินงานเทียบเท่า หรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำ ระดับประเทศ)	Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

* การกำหนดเป้าหมายหรือคู่เทียบ ต้องถูกกำหนดอยู่ใน Program Profile ของหลักสูตร

Diagnostic Questions

- คณะมีเป้าหมายเกี่ยวกับผลงานของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มอย่างไร
- คณะมีความเห็นอย่างไรต่อผลงานระดับปริญญาตรี/ระดับบัณฑิตศึกษา/กลุ่มหลักสูตรวิชาชีพ/กลุ่มหลักสูตรวิชาการ ฯลฯ
- คณะมีมาตรการหรือการดำเนินการใดที่สนับสนุนการทำผลงานของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มแต่ละระดับ รวมถึงผลงานที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรม ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

C.5 คุณสมบัติของอาจารย์

คำอธิบาย

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความมุ่งมั่นทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัย เพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นคณะ/สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติและความสามารถ ดังนี้

- ความสามารถในการด้านการออกแบบการสอน และถ่ายทอดเนื้อหา
- ความสามารถในการประยุกต์และเลือกใช้วิธีการที่หลากหลายในการสอนและการประเมินผลการสอนเพื่อให้บรรลุ ELOs ที่กำหนด
- ความสามารถในการพัฒนาและใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย
- ความสามารถในการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของตนเอง
- ความสามารถในการทบทวนกระบวนการสอนของตนเอง
- ความสามารถในการวิจัยหรือบริการวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โดยมีจำนวนอาจารย์และนักวิจัยเพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการและบริบทของหลักสูตร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา เป็นไปตาม Program Outcomes หรือสนับสนุนพันธกิจอื่น ๆ ของคณะ/สถาบัน ที่ได้กำหนดไว้โดยหลักสูตรต้องมีการประเมินความสามารถที่พึงประสงค์ของอาจารย์ตามทุกระดับไว้

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลคณาจารย์ในระดับหลักสูตร

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม		จำนวนอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอก	จำนวนอาจารย์ที่คุณสมบัติเทียบเท่าปริญญาเอก
			จำนวน(ราย)	FTE		
ศาสตราจารย์						
รองศาสตราจารย์						
ผู้ช่วยศาสตราจารย์						
อาจารย์						
อาจารย์ Part-Time						
อาจารย์พิเศษ(Visiting professors/lecturers)						
รวม						

หมายเหตุ

1. นับรวมคณาจารย์ที่สอนหรือมีภาระงานทางวิชาการในหลักสูตรทั้งหมด โดยหา FTE หรือ Full-Time Equivalent จาก 1 FTE = 40 ชั่วโมงงานต่อสัปดาห์ หากสถาบันใช้วิธีการคำนวณ FTE อื่น ๆ ให้กำหนดวิธีการคำนวณให้ชัดเจนเพื่อการปฏิบัติที่สอดคล้องกันในสถาบัน
2. ข้อมูลคณาจารย์ในตารางข้างต้นเป็นบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff) ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน (Academic Work)
3. คณะ/สถาบัน ต้องมีการกำหนดคุณสมบัติอาจารย์ที่เทียบเท่าปริญญาเอก ที่ผ่านการเห็นชอบของสถาบัน

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลแสดงอัตราการคงอยู่ของคณาจารย์ประจำ (ระดับหลักสูตร)

ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ ทั้งหมดต้นปี การศึกษา	จำนวนอาจารย์ ลาออก/เกษียณใน ระหว่างปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ เข้าใหม่ระหว่างปี การศึกษา	จำนวนอาจารย์ ทั้งหมดปลายปี การศึกษา	หมายเหตุ (ระบุเหตุผล)
2555					
2556					
2557					

ตารางสรุปข้อมูลสัดส่วนนักศึกษาต่ออาจารย์ของหลักสูตร

ปีการศึกษา	FTE รวมของนักศึกษา	FTE รวมของอาจารย์และ นักวิจัย	สัดส่วนนักศึกษาต่ออาจารย์

*นำข้อมูล FTE ของนักศึกษามาจากข้อมูลนักศึกษาใน C.1 และ FTE ของอาจารย์ C.5

เกณฑ์ประเมิน

สำหรับ C.5 คุณสมบัตินักศึกษาในระดับหลักสูตร สามารถประเมินได้จาก AUN.6 Academic Staff Quality เกณฑ์ย่อย AUN. 6.2 และ 6.4 โดยประเมินระดับคะแนน 1-7 ตามเกณฑ์คะแนนของ AUN-QA ระดับหลักสูตร (คู่มือ AUN QA Version 3.0 หน้า 64)

Diagnostic Questions

- ความรู้ความสามารถ จำนวนบุคลากรสายวิชาการของคณะ/สถาบันเป็นอย่างไร เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการหรือไม่อย่างไร
- คณะมีนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลสายวิชาการอย่างไร เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับความต้องการของคณะ/สถาบัน และ/หรือสอดคล้องกับเป้าหมายของคณะ/สถาบัน
- ภาระงานของอาจารย์มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร สอดคล้องกับบริบทของคณะ/สถาบันหรือไม่อย่างไร และมีการดำเนินการใดเพื่อให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับความต้องการของคณะ/สถาบัน

วิธีการประเมินระดับหลักสูตรกรณีใช้เกณฑ์ 7 ระดับของ AUN –OA ระดับหลักสูตร

1. ประเมินระดับคะแนนของเกณฑ์ข้อย่อย AUN ที่เกี่ยวข้องแต่ละข้อ
2. สรุปคะแนนภาพรวมของเกณฑ์ข้อย่อยที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ระดับคณะ เป็นคะแนนภาพรวม (Overall Score) ของเกณฑ์ในระดับคณะโดยไม่ใช้วิธีการเฉลี่ย แต่พิจารณาว่าภาพรวมแล้วระดับ

ตัวอย่างเช่น หลักสูตรประเมินระดับคะแนนของประเด็นของเกณฑ์ข้อย่อยที่เกี่ยวข้อง เช่น ในกรณี C.5 คุณสมบัตินั้นจะเกี่ยวข้องกับ AUN. 6.2 และ 6.4 จากการประเมินตนเองของหลักสูตรพบว่ามีคะแนน AUN. 6.2 และ 6.4 เท่ากับ 4 และ 3 ตามลำดับ โดย AUN 6.4 นั้นได้ระดับ 3 เพราะยังไม่ได้ประเมิน Competencies ทางด้านการสอนของอาจารย์ตามที่เกณฑ์ระบุทั้งหมด แต่ได้ดำเนินการประเมินความสามารถในการสอนมาแล้วในบางประเด็นตามที่ระบุในเกณฑ์ และดังนั้นหลักสูตรจึงสรุปว่าระดับคะแนนโดยรวม (Overall Score) ของ C.5 คุณสมบัตินั้นของอาจารย์ของหลักสูตรดังกล่าวเท่ากับ 4 เพราะผลกระทบจากการที่ยังไม่ได้ประเมินคุณสมบัตินั้นของอาจารย์ในการสอนบางประเด็นนั้นไม่มีผลต่อคุณภาพการเรียนการสอนของอาจารย์และคุณวุฒิทางวิชาชีพและวิชาการของอาจารย์สอดคล้องกับหลักสูตร แต่ในทางกลับกัน หากพบว่าระดับ 3 ของ AUN 6.4 นั้นเนื่องจากการประเมิน Competencies ของบุคลากรยังไม่ครบถ้วน และเพิ่งเริ่มประเมิน Competencies มีผลส่งถึงการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์กรณีนี้หลักสูตรจะสรุปว่าระดับคะแนนโดยรวม (Overall Score) ของ C.5 คุณสมบัตินั้นของอาจารย์ของหลักสูตรดังกล่าวเท่ากับ 3 ได้เช่นกัน

C.6 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

คำอธิบาย

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ผลงานวิชาการอาจอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์หรือผลงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในระดับสถาบัน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ โดยมีแนวคิดที่ผลงานหรือกิจกรรมนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (ELOs) และ Program Outcomes และสะท้อนเอกลักษณ์ของคณะ/สถาบัน ดำเนินการโดยบุคลากรสายวิชาการ นักวิจัยและนิสิตนักศึกษา และผลงานนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและพันธกิจของคณะและสถาบัน

ตารางนี้เป็นตารางเก็บข้อมูล มีวัตถุประสงค์ให้หลักสูตรรวบรวมข้อมูลผลงานของนักศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษา และผลงานของอาจารย์ เช่น ผลงานวิจัยตีพิมพ์ตามฐานข้อมูลต่าง ๆ สิ่งประดิษฐ์ชิ้นงานงานออกแบบสร้างสรรค์ งานร่วมภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานของอาจารย์และนักวิจัย

ชื่ออาจารย์ และนักวิจัย	ชื่อผลงาน	แหล่งเผยแพร่ วัน/เดือน/ปี ที่เผยแพร่	ประเภท ของผลงาน	ค่าน้ำหนัก	ระดับ	
					ชาติ	นานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
	แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./ กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการ อุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทาง วิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร ผลงานวิชาการที่ใช้สังคมที่ได้รับการประเมิน ผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้าง ให้ดำเนินการ ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน ตำราหรือ หนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือ หนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้ นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบ เอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมี บุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

วิธีการคำนวณ

แยกการคำนวณออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ระดับชาติ

$$\text{ร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ระดับชาติ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

2. ระดับนานาชาติ

$$\text{ร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์ประเมิน

สำหรับ C.6 ผลงานวิชาการของอาจารย์สามารถประเมินได้จาก AUN.6 Academic Staff Quality เกณฑ์ย่อย AUN. 6.7 และ AUN. 11 Output เกณฑ์ย่อยข้อ 11.4 โดยประเมินระดับคะแนน 1-7 ตามเกณฑ์คะแนนของ AUN-QA ระดับหลักสูตร (คู่มือ AUN QA Version 3.0 หน้า 64)

Diagnostic Questions

- คณะมีความเห็นอย่างไรต่อผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
 - คณะมีมาตรการหรือการดำเนินการใดที่สนับสนุนการผลิตผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- รวมถึงผลงานที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรม ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เช่น อาจารย์ นักศึกษา อุตสาหกรรม หรือชุมชน การทำความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน (MOU) เช่น การมีทุนวิจัยร่วมกัน การร่วมกันผลิตผลงานของภาคส่วนต่าง ๆ ฯลฯ

C.7 การกำกับมาตรฐานหลักสูตร

คำอธิบาย

เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและรับผิดชอบต่อสังคม คณะ/สถาบันจำเป็นต้องบริหารจัดการหลักสูตรและรับรองมาตรฐานหลักสูตรของแต่ละคณะ/สถาบันว่ามีการดำเนินการที่มีมาตรฐานและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและประกาศ/ข้อบังคับอื่น ๆ ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ

คณะ/สถาบัน สามารถพัฒนาระบบเก็บข้อมูลผลการกำกับมาตรฐานจากระดับหลักสูตรในคณะ/สถาบันที่ใช้วิธีการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับมาตรฐานได้ตามความเหมาะสม เพื่อแสดงให้เห็นถึงการบริหารจัดการและปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและประกาศ/ข้อบังคับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน หมายถึง หลักสูตรที่มีการดำเนินการเปิดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและประกาศ/ข้อบังคับอื่น ๆ ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ทั้งนี้ ไม่นับรวมหลักสูตรที่ปิดแบบมีเงื่อนไข

ทั้งนี้ ในปีการศึกษา 2560 ประเมินเฉพาะประเด็น หลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน สกอ.

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ใช้เกณฑ์การประเมินระดับคะแนน 1-7 ตามเกณฑ์คะแนนของ AUN-QA ระดับหลักสูตร (คู่มือ AUN QA Version 3.0 หน้า 64)

Diagnostic Questions

- คณะมีระบบใดในการติดตามและบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง
- คณะทราบสถานะหลักสูตรทั้งที่เป็นไปตามเกณฑ์และไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและทราบเหตุผลของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์หรือไม่อย่างไร
- คณะมีมาตรการในการดำเนินการ การสนับสนุนช่วยเหลือ ให้กับหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอย่างไร

C.8 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

คำอธิบาย

ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยในทุกระดับล้วนแต่มีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการนำพาและจัดการมหาวิทยาลัยให้สามารถบรรลุพันธกิจและเป้าหมายต่าง ๆ ได้ จึงจำเป็นต้องประเมินบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย เพื่อใช้ผลในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

C.8.1 การปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของกรรมการประจำคณะ/สภามหาวิทยาลัย

C.8.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ/ผู้บริหารสถาบัน

วิธีและเกณฑ์การประเมิน

ใช้ประเด็นการประเมินและเกณฑ์การประเมินของ C.8.1 และ C.8.2 ตามที่ระบุในรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้ผลคะแนนระดับ 1-7 ของ C.8.1 และ C.8.2 แล้ว ให้ใช้วิธีการประเมินคะแนนภาพรวมของ C.8 จากคะแนนของข้อย่อยตามแนวทางของ AUN-QA (สรุปคะแนนภาพรวมโดยไม่เฉลี่ย แต่ดูจากระดับคุณภาพในภาพรวม) โดยระดับสถาบันให้สรุปคะแนนภาพรวมของ C.8 จาก C.8.1 การปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย และ C.8.2 อธิการบดี และระดับคณะให้สรุปคะแนนภาพรวมของ C.8.1 การปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ และ C.8.2 คณบดี

C.8.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการประจำคณะ/สภามหาวิทยาลัย

คำอธิบายและแนวทางการดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ระดับสถาบันและระดับคณะ / ส่วนงาน โดยตัวชี้วัดนี้ประเมินเฉพาะในระดับคณะและสถาบันเท่านั้น

คำอธิบาย (ระดับสถาบัน-สภามหาวิทยาลัย)

สภามหาวิทยาลัย เป็นคณะบุคคลคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัย จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ โดยสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะมีองค์ประกอบ และบทบาทหน้าที่แตกต่างกันตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติโดยทั่วไปสภามหาวิทยาลัย เป็นกลไกที่กำหนดนโยบายสูงสุดของมหาวิทยาลัยวางระเบียบข้อบังคับ การพิจารณาจัดตั้งยุบเลิกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย การพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตร การอนุมัติปริญญา การแต่งตั้งถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้บริหาร และภารกิจอื่น ๆ ตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้รวมทั้งการกำกับการบริหารมหาวิทยาลัย ให้บรรลุเป้าหมายตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นการประเมิน

ใช้การประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน ที่ครอบคลุม 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติ
2. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
3. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย
 - เอาใจใส่ ระมัดระวัง (Duty of Care)
 - ซื่อสัตย์สุจริต รักษาผลประโยชน์ขององค์กร (Duty of Loyalty)
 - ปฏิบัติตามกฎหมาย (Duty of Obedience)
 - โปร่งใสเปิดเผย (Duty of Disclosure)
5. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

คำอธิบาย (ระดับคณะ – คณะกรรมการประจำคณะ)

คณะกรรมการประจำส่วนงาน หรือกรรมการประจำคณะ เป็นคณะบุคคลคณะหนึ่งในสถาบันการศึกษาที่มีองค์ประกอบและหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหรือประกาศ/ระเบียบ/ข้อบังคับของสถาบันการศึกษา โดยคณะกรรมการประจำส่วนงานเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญในการบริหารจัดการของส่วนงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษาและของส่วนงาน

ประเด็นการประเมิน

ใช้การประเมินผลการดำเนินงานของกรรมการคณะที่ครอบคลุม 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. กรรมการประจำคณะทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดใน พรบ.
2. กรรมการประจำคณะกำหนดยุทธศาสตร์ทิศทาง กำหนดนโยบายการบริหารคณะ
3. กรรมการประจำคณะปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ
4. กรรมการประจำคณะติดตามผลการดำเนินงานของคณะให้บรรลุเป้าหมาย

- เอาใจใส่ รับผิดชอบ (Duty of Care)
- ซื่อสัตย์สุจริต รักษาผลประโยชน์ขององค์กร (Duty of Loyalty)
- ปฏิบัติตามกติกา (Duty of Obedience)
- โปร่งใสเปิดเผย (Duty of Disclosure)

5. กรรมการประจำคณะดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

ข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ใช้แบบสอบถามการประเมินตนเอง หรือวิธีการอื่น ๆ ในประเด็นการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ กรรมการสภามหาวิทยาลัย/กรรมการประจำคณะ

เกณฑ์การประเมิน

ใช้เกณฑ์คะแนน 1-7 ของ AUN-QA ระดับหลักสูตร (คู่มือ AUN QA Version 3.0 หน้า 64) ในการ ประเมินการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการประจำคณะ/สภามหาวิทยาลัย โดยใช้ประเด็นการประเมิน 5 ข้อข้างต้น

Diagnostic Questions

- ตอบตามประเด็นการประเมิน

C.8.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ/ผู้บริหารสถาบัน

คำอธิบายและแนวทางการดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ระดับสถาบัน และ ระดับคณะ/ส่วนงาน โดยตัวชี้วัดนี้ประเมินเฉพาะในระดับคณะและสถาบันเท่านั้น

คำอธิบาย (ระดับสถาบัน – อธิการบดี)

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถาบันที่หมายถึงผู้บริหารสูงสุด คือ อธิการบดี ในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบัน สร้างความเชื่อมโยงการกำกับดูแลจากสภาสถาบัน และการบริหารจัดการภายในที่มุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงาน ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหาร และการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

ประเด็นการประเมิน

ให้ประเมินอธิการบดีในประเด็นดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะอธิการบดี
2. ประสิทธิภาพการบริหารงานตามตัวชี้วัดหลัก (High Level KPI)
3. ผลลัพธ์ของการบริหารงานของอธิการบดีตามตัวชี้วัดสนับสนุน
4. การแสวงหารายได้และความยั่งยืนของสถาบัน
5. การบริหารงานและความรับผิดชอบต่อตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 - การบริหารยุทธศาสตร์
 - การบริหารความเสี่ยง
 - ระบบสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงบริหาร
 - การจัดการความรู้ในสถาบัน

คำอธิบาย (ระดับคณะ – คณบดี)

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารส่วนงาน หรือ คณบดี ในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของคณะ โดยจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารตามพันธกิจ นโยบาย รวมถึงประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารส่วนงาน

ประเด็นการประเมิน

ให้ประเมินคณบดีในประเด็นดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะคณบดี
2. ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร
3. ประสิทธิภาพของการบริหารงานตามตัวชี้วัดหลักในแผนยุทธศาสตร์ระดับคณะซึ่งต้องสอดคล้องกับระดับสถาบัน
4. การแสวงหารายได้
5. การบริหารงานและความรับผิดชอบต่อตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- การบริหารยุทธศาสตร์
- การบริหารความเสี่ยง
- ระบบสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงบริหาร
- การจัดการความรู้ในคณะ

ข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ใช้แบบสอบถามการประเมินตนเอง หรือวิธีการอื่น ๆ ในประเด็นการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการ สภามหาวิทยาลัย/กรรมการประจำคณะ

เกณฑ์การประเมิน

ใช้เกณฑ์คะแนน 1-7 ของ AUN-QA ระดับหลักสูตร (คู่มือ AUN QA Version 3.0 หน้า 64) ในการประเมิน การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ/ผู้บริหารสถาบัน โดยใช้ประเด็นการประเมิน 5 ข้อข้างต้น

Diagnostic Questions

- ตอบตามประเด็นการประเมิน

C.9 ผลการบริหารและการจัดการของผู้บริหารคณะ/สถาบัน

คำอธิบาย

การบริหารและการจัดการของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในทุกระดับล้วนแต่มีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการนำพาและจัดการมหาวิทยาลัยให้สามารถบรรลุพันธกิจและเป้าหมายต่าง ๆ ได้ จึงจำเป็นต้องติดตามและประเมินผลลัพธ์ในด้านต่าง ๆ ของการบริหารและการจัดการของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในระดับต่าง ๆ เพื่อใช้ผลในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 2 ระดับ สถาบันและระดับคณะ

คำอธิบายและแนวทางการดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ระดับสถาบันและระดับคณะ โดยตัวชี้วัดนี้ประเมินเฉพาะในระดับคณะและสถาบันเท่านั้น

ระดับสถาบัน

คำอธิบาย

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบันตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จนส่งผลกระทบต่อถึงการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมองค์กร

ประเด็นการประเมิน ระดับสถาบัน

1. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของสถาบัน และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวชี้วัดและเป้าหมายของแผนกลยุทธ์
2. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคณะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน
3. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามพันธกิจของสถาบันและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม
4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน
5. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ
6. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

7. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่สถาบันกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

ระดับคณะ

คำอธิบาย

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลักคือการเรียนการสอนการวิจัยการบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมในการดำเนินพันธกิจหลักสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ ดังนั้นคณะต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบันตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากรการเงินความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จนส่งผลกระทบต่อถึงการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมองค์กร

ประเด็นการประเมิน ระดับคณะ

1. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะสถาบันรวมทั้งสอดคล้องกับกลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะและพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวชี้วัดและเป้าหมายของแผนกลยุทธ์และเสนอผู้บริหารระดับสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ
2. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตรประสิทธิภาพประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิตและโอกาสในการแข่งขัน
3. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม
4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน
5. ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรงและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ตามประเด็นความรู้อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย จัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง
6. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน
7. ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของคณะที่ได้ปรับให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานคณะตามปกติที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

ข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

รวบรวมนำเสนอและวิเคราะห์ข้อมูลผลลัพธ์การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็นการประเมิน ทั้ง 7 ข้อข้างต้น

เกณฑ์การประเมิน

ใช้เกณฑ์คะแนน 1-7 ของ AUN-QA (คู่มือ AUN QA Version 3.0 หน้า 64) ในการประเมินระดับการดำเนินการของแต่ละประเด็นทั้ง 7 ข้อข้างต้น โดยประเมินผลการดำเนินการที่เกิดขึ้นกับเป้าหมายที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กร และสรุปคะแนนภาพรวมของ C.9 ผลการบริหารและการจัดการของผู้บริหารคณะ/สถาบัน จากผลคะแนนของ 7 ข้อโดยใช้วิธีประเมินคะแนนภาพรวมของ AUN-QA ที่ไม่ใช่วิธีการเฉลี่ยจากผลคะแนนของการดำเนินการทั้ง 7 ข้อ

Diagnostic Questions

- ตอบตามประเด็นการประเมิน

C.10 บุคลากรได้รับการพัฒนา

คำอธิบาย

บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมเพิ่มพูนทักษะความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ตามที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กร

เกณฑ์การประเมิน

ใช้หลักการและเกณฑ์ย่อย AUN 6.1, 6.5, 6.6 สำหรับบุคลากรสายวิชาการ และ เกณฑ์ย่อย 7.1, 7.4 และ 7.5 สำหรับบุคลากรสายสนับสนุน ในการประเมินและเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยอาจใช้ตารางตัวอย่างต่อไปนั้ทั้งนี้การเก็บข้อมูลทั้งของสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ ให้เก็บข้อมูลของบุคลากรทุกคนที่สังกัดในภาควิชาหรือหน่วยงาน และประเมินระดับคะแนน 1-7 ตามเกณฑ์คะแนนของ AUN-QA ระดับหลักสูตร (คู่มือ AUN QA Version 3.0 หน้า 64) ของเกณฑ์ย่อยในแต่ละข้อ แล้วสรุปภาพรวมคะแนน C.10 ในระดับหลักสูตรโดยไม่ใช้วิธีการเฉลี่ย

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลผลการพัฒนาของบุคลากรสายวิชาการ

ลำดับ	ชื่อบุคลากรสายวิชาการ	รายละเอียดการพัฒนาทางวิชาชีพ การอบรม/สัมมนา/ประชุมทางวิชาการ/ดูงาน/ฯลฯ	หน่วยงานที่จัด	วันเดือนปี/สถานที่	การใช้ประโยชน์

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลผลการพัฒนาของบุคลากรสายสนับสนุน

ลำดับ	ชื่อบุคลากรสายสนับสนุน	รายละเอียดการพัฒนาทางวิชาชีพ การอบรม/สัมมนา/ประชุมทางวิชาการ/ดูงาน/ฯลฯ	หน่วยงานที่จัด	วันเดือนปี/สถานที่	การใช้ประโยชน์

Diagnostic Questions

- คณะ/สถาบันมีการกำหนดนโยบาย (แผน เวลา งบประมาณ) ในการพัฒนาเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ
- บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการในการพัฒนาตนเองหรือไม่ อย่างไร

C.11 ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

คำอธิบาย

การมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการตามพันธกิจของคณะ/สถาบัน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับหลักสูตร ได้แก่ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต/ผู้ให้บริการวิชาการ/ผู้ใช้ผลงานวิจัย ศิษย์เก่า และบุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน ข้อมูลป้อนกลับที่ดีควรจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไปได้ โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปได้

ประเด็นการประเมินระดับหลักสูตร/คณะ/สถาบัน

ประเด็นการประเมินข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประกอบไปด้วย ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 5 กลุ่มดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลป้อนกลับจากนักศึกษา อาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการต่าง ๆ ต่อไปนี้
 - การจัดการเรียนการสอน เช่น ELO โครงสร้างหลักสูตร ตารางเรียน ตารางสอบ การสอนของคณาจารย์
 - ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ฯลฯ
 - ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อและสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุดฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานพยาบาล สนามกีฬา ที่พักของนักศึกษา ฯลฯ
 - การให้คำปรึกษาแนะแนวของหลักสูตร/คณะ/สถาบัน
 - การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน
2. ข้อมูลป้อนกลับจากผู้ใช้บัณฑิต/ผู้ให้บริการวิชาการ/ผู้ใช้ผลงานวิจัย อาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการต่าง ๆ ต่อไปนี้
 - ความเหมาะสมของหลักสูตร เป้าหมายของหลักสูตร ความทันสมัยและตรงกับความต้องการของหลักสูตร
 - ความสามารถของบัณฑิต กับ ELO
 - ระบบงานวิจัยและบริหารงานวิจัย
 - ความสามารถของนักวิจัยและคณาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน
 - ประโยชน์จากผลงานวิจัย/บริการวิชาการ
 - ความสัมพันธ์และช่องว่างทางการสื่อสารระหว่างสถาบัน/คณะ/หลักสูตรกับศิษย์เก่า
3. ข้อมูลป้อนกลับจากศิษย์เก่า อาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการต่าง ๆ ต่อไปนี้
 - ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย/ความสามารถของบัณฑิตปัจจุบัน
 - การมีส่วนร่วมกับเครือข่ายศิษย์เก่า/ประโยชน์จากการเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย
 - การเพิ่มพูนความรู้ให้อย่างต่อเนื่อง
 - ความสัมพันธ์และช่องทางการสื่อสารระหว่างสถาบัน/คณะ/หลักสูตรกับศิษย์เก่า

4. ข้อมูลป้อนกลับจากบุคลากรสายวิชาการ อาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้
 - ภาระงาน
 - ความก้าวหน้าในการทำงาน/ความมั่นคงในการทำงาน/ผลตอบแทน
 - สวัสดิการ/ความปลอดภัย/ความภาคภูมิใจในการทำงาน/ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
 - สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทำงาน
 - การมีโอกาสนำเสนอข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับปัญหาหรือข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน
5. ข้อมูลป้อนกลับจากบุคลากรสายสนับสนุน อาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้
 - ภาระงาน
 - ความก้าวหน้าในการทำงาน/ความมั่นคงในการทำงาน/ผลตอบแทน
 - สวัสดิการ/ความปลอดภัย/ความภาคภูมิใจในการทำงาน/ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
 - สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทำงาน
 - การมีโอกาสนำเสนอข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับปัญหาหรือข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน

วิธีการประเมิน

การหาข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การสำรวจ การสัมภาษณ์ การศึกษาจากกลุ่มเจาะจง (Focus Group) หรือใช้ข้อมูลการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน

ใช้เกณฑ์คะแนน 1-7 ของ AUN-QA ระดับหลักสูตร (คู่มือ AUN QA Version 3.0 หน้า 64) ในการประเมินการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลป้อนกลับของแต่ละกลุ่ม โดยใช้เกณฑ์ AUN.8 Student Quality and Supports ข้อย่อย AUN 8.4 และ AUN 8.5 และ AUN.10 Quality Enhancement ตั้งแต่ AUN 10.1 ถึง 10.6 เป็นหลักเกณฑ์ประกอบการพิจารณาการดำเนินการและคะแนนของแต่ละกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสรุปคะแนนการประเมิน C.11 ให้เหลือเพียงค่าเดียว โดยไม่นำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาทำการเฉลี่ย

หรือ

คณะทำการประเมินผลสะท้อนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียข้างต้น โดยประเมินเฉพาะที่คณะเป็นผู้ให้บริการหรือมีส่วนเป็นผู้ให้การสนับสนุน และประเมินคะแนนภาพรวมโดยใช้เกณฑ์คะแนน AUN-QA ระดับหลักสูตร

Diagnostic Questions

- คณะ/สถาบันมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ
- คณะ/สถาบันมีมาตรการหรือการดำเนินการใดที่สนับสนุนให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีและสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือเอกลักษณ์ของคณะ/สถาบัน

C.12 การบริการวิชาการแก่สังคมของคณะและสถาบัน

คำอธิบาย

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คณะและสถาบันควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคมโดยมีการบูรณาการกับพันธกิจมหาวิทยาลัย ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่คณะและสถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ นอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมแล้ว ยังส่งผลถึงอัตลักษณ์/เอกลักษณ์ของนักศึกษาและบุคลากรในคณะ/สถาบัน ในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรให้มีจิตสาธารณะอีกด้วย

หมายเหตุ ตัวชี้วัดนี้ประเมินเฉพาะในระดับคณะและสถาบัน

ระดับคณะและสถาบัน

แนวทางดำเนินการ

1. มีนโยบาย เป้าหมาย และวิธีการบริหารจัดการ
2. มีการดำเนินงานโดยเน้นการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
3. มีการดำเนินงานแบบบูรณาการพันธกิจ
4. มีผลการดำเนินงานที่ทำให้ชุมชนและสังคม รวมทั้งคณะ/สถาบัน มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

และยั่งยืน

หมายเหตุ

1. ควรกำหนดนโยบาย เป้าหมาย ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และพันธกิจ ในโครงสร้างองค์กร
 2. ไม่จำเป็นต้องลงพื้นที่เดียวกัน และไม่จำเป็นต้องทำโครงการเดียวกัน
 3. กรณีระดับสถาบัน ควรให้ทุกคณะมีส่วนร่วมในการบริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบัน
- ใช้ตารางต่อไปนี้ใช้ในการประเมินการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ/สถาบัน ที่มีผลต่ออัตลักษณ์และเอกลักษณ์หรือจุดเน้น หรือคุณลักษณะ หรือวิสัยทัศน์ของ คณะ/สถาบัน ตามที่ได้ประกาศไว้

เกณฑ์การประเมิน

1	2	3	4	5	6	7
ไม่มีการรายงานผลที่เกี่ยวข้อง	มีรายงานผลที่เกี่ยวข้องในบางด้าน (เช่น มีการรายงานผลที่เกิดต่อการกำหนดวิสัยทัศน์)	มีรายงานผลครบทุกด้าน (อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ หรือจุดเน้น หรือคุณลักษณะหรือวิสัยทัศน์)	มีรายงานผลที่เกิดต่อคณะ/สถาบัน ครบถ้วน และมีผลการดำเนินงานที่ดี	เริ่มมีการขยายผลไปสู่บุคลากรกลุ่มอื่น ส่งผลให้เกิดการริเริ่มโครงการหรือสร้างเครือข่ายใหม่ ๆ เพื่อการบริการวิชาการแก่ชุมชน/สังคม	การขยายผลครอบคลุมไปทั่วทั้งองค์กรส่งผลให้เกิดการพัฒนาทั้งชุมชนและองค์กร	Excellent (Leading Practices) (เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร)

Diagnostic Questions

- ตอบตามแนวทางการดำเนินงาน

ตัวอย่างแนวทางการดำเนินการ

แนวทางข้อที่ 1 (Input + Process) คณะ/มหาวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบายและเป้าหมายด้านการบริการวิชาการ ในลักษณะต่าง ๆ เช่น บริการวิชาการเพื่อสังคม เพื่อการค้า หรือเชิงบูรณาการกับพันธกิจต่าง ๆ หรืออื่น ๆ ตามความถนัดขององค์กร โดยควรมีวิธีการบริหารจัดการที่ชัดเจน (มีระบบและกลไก มีการวางแผนโครงการหรือกิจกรรม และมีงบประมาณ หรือถ้าไม่อยู่ในแผนอาจมีกรอบการทำงานรองรับ และควรวิเคราะห์ความสำเร็จในการบริการวิชาการว่ามีผลกระทบต่อองค์กรในลักษณะใดบ้าง เช่น ทำให้ นักศึกษามีจิตสาธารณะมากขึ้น คณะ/สถาบันมีรายได้ช่วยการพัฒนาการเรียนการสอน หรือส่งผลต่อการสร้างงานวิจัย เป็นต้น)

หมายเหตุ : ในวิธีการบริหารจัดการที่ดีควรมีระบบ PDCA

แนวทางข้อที่ 2 (Process) คณะต่าง ๆ หรือภาควิชา หรือหลักสูตร มีการทำงานร่วมกันกับมหาวิทยาลัย หรือระหว่างคณะ หรือระหว่างสาขา/ภาควิชา เช่น

- มหาวิทยาลัย ให้บริการชุมชน ก แบบให้เปล่าเพื่อสร้างเป็นชุมชนพอเพียงตัวอย่าง มีสาขาวิชาหรือภาควิชา หรือคณะ 5 แห่งเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัย
- กิจกรรมอาสาพัฒนาของนักศึกษาสาขาวิชา A ของคณะ A มีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชาในคณะอื่น ๆ เข้าร่วม
- โครงการบริการวิชาการเพื่อหารายได้เช่น มหาวิทยาลัยรับเป็นที่ปรึกษาพัฒนาสาธารณูปโภคของภาคอุตสาหกรรม มีคณะที่เกี่ยวข้องทั้ง 10 คณะที่อยู่ในมหาวิทยาลัยเข้าร่วมดำเนินงาน
- คณะ B ให้บริการหน่วยงานท่องเที่ยวเพื่อสร้างงานสร้างสรรค์มีคณะอื่น ๆ อีก 3 คณะเข้าร่วม

หมายเหตุ

- ควรพิจารณาจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรม เพื่อใช้ในการเสนอแนะ
- โครงการ/กิจกรรม หรืออะไรที่ทำความเชื่อมโยงกับนโยบายในข้อ 1

แนวทางข้อที่ 3 (Process) ในผลการดำเนินงานที่ทำในข้อ 2 อาจทำในลักษณะที่บูรณาการกับการเรียนการสอน/กิจกรรมพัฒนานักศึกษา/การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม/การวิจัย หรืออื่น ๆ ที่ตนเอง กำหนด เช่น

- โครงการ ก บูรณาการกับการวิจัยและการเรียนการสอน
- โครงการ ข บูรณาการกับการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนานักศึกษา และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

แนวทางข้อที่ 4 (output) มีผลงานตามนโยบายที่ก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาชุมชน สังคม หน่วยงานรัฐ ธุรกิจ อุตสาหกรรม อย่างต่อเนื่อง และสามารถประยุกต์หรือสร้างแนวทางการดำเนินงาน

ใหม่ ด้วยตนเอง และในคณะ/มหาวิทยาลัยมีผลการพัฒนาตนเองเชิงสร้างสรรค์สามารถตอบ อัตลักษณ์เอกลักษณ์หรือเห็นแนวทางการปรับปรุงที่ดีขึ้น เช่น นักศึกษาในมหาวิทยาลัยมากกว่าร้อยละ 50 เข้าร่วมงานอาสาพัฒนาชุมชนสังคมในลักษณะต่าง ๆ หรือคนในองค์กรใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น เป็นต้น (การเกิดวัฒนธรรมในองค์กรเชิงสาธารณะนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นแบบเดียวกันทั้งหมด ขึ้นอยู่กับลักษณะของศาสตร์ของตนเอง)

หมายเหตุ ต่อเนื่องจากข้อ 3 ถ้าบูรณาการงานบริการวิชาการแล้วก่อให้เกิดผลงาน / ผลการทำงานหรือจุดเด่น เช่น ทำให้เกิดวัฒนธรรมการทำงานในองค์กรดีเด่นเชิงสาธารณะ / เกิดงานวิจัยเชิงพัฒนาต่อชุมชนจนได้รับการยกย่อง หรือมีการเรียนการสอนที่สร้างความร่วมมือกับชุมชนเกิดเป็นแบบอย่างในการเรียนรู้แบบใหม่ หรือการเป็นการสร้างสรรค์งานทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้รางวัลในระดับต่าง ๆ เป็นต้น สามารถนำมาใช้อ้างอิงในการดำเนินงานในข้อ 4 ได้

C.13 การส่งเสริมสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรม

คำอธิบาย

เป็นกระบวนการและผลการดำเนินงานทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดการส่งเสริมสนับสนุน และการพัฒนาชุมชนและสังคมภายในและภายนอกสถาบัน ทั้งงานศิลปะและวัฒนธรรมเชิงประเพณี/ วัฒนธรรม/กิจกรรมด้านศิลปะของไทยและสากลศิลปะและวัฒนธรรมในที่นี้ เน้นวัฒนธรรมที่เป็นรูปแบบ กิจกรรม หรือวิธีการดำเนินชีวิต ของบุคลากรและนิสิตนักศึกษาในสถาบันนั้น ๆ เป็นหลัก โดยมีส่วนร่วมของ ชุมชนภายนอกสถาบัน ซึ่งสามารถแสดงออกเป็นศิลปะ เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ ระบบศีลธรรม จริยธรรม หรือวัฒนธรรม

หมายเหตุ ตัวชี้วัดนี้ประเมินเฉพาะในระดับคณะและสถาบัน

ระดับคณะและสถาบัน

แนวทางดำเนินการ

1. มีนโยบาย เป้าหมาย และวิธีการบริหารจัดการ
2. มีการดำเนินงานโดยเน้นการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
3. มีการดำเนินงานแบบบูรณาการพันธกิจ
4. มีผลงานที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคณะและสถาบันให้มีความเจริญงอกงามหรือสอดคล้องกับ อัตลักษณ์เอกลักษณ์
5. มีคุณค่าอ้างอิงได้ หรือก่อให้เกิดประโยชน์กับชุมชน สังคม ระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

ใช้ตารางต่อไปใช้ในการวัดผลที่เกิดจากการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่มีผลต่ออัตลักษณ์ และ เอกลักษณ์หรือจุดเน้น หรือคุณลักษณะหรือวิสัยทัศน์ของ คณะ/สถาบัน ตามที่ได้ประกาศไว้

เกณฑ์การประเมิน

1	2	3	4	5	6	7
ไม่มีการ รายงานผล ที่เกี่ยวข้อง	มีรายงานผล ที่เกี่ยวข้อง ในบางด้าน (เป็นข้อมูล ดิบ ยังไม่มี การ วิเคราะห์)	มีรายงานผล ครบทุกด้าน (อัตลักษณ์ และ เอกลักษณ์ หรือจุดเน้น หรือคุณ ลักษณะหรือ วิสัยทัศน์)	มีรายงานผลที่ เกิดต่อคณะ/ สถาบัน ครบถ้วนและมี ผลการ ดำเนินงานที่ดี (วิเคราะห์ trend จาก ตารางการเก็บ ข้อมูลดิบ)	เริ่มมีการ ขยายผลไปสู่ บุคลากรกลุ่ม อื่นส่งผลให้ เกิดการริเริ่ม โครงการหรือ สร้างเครือข่าย ใหม่ ๆ	การขยายผล ครอบคลุม ไปทั่วทั้ง องค์กรส่งผล ให้เกิดการ พัฒนาทั้ง ชุมชนและ องค์กร	Excellent (Leading practices) (เกิดเป็น วัฒนธรรม องค์กร)

หมายเหตุ

1. ควรกำหนดนโยบาย เป้าหมาย ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และพันธกิจ ในโครงสร้างองค์กร นโยบายทางด้านนี้อาจจะส่งเสริมการพัฒนาคน หรือสิ่งของ หรือพื้นที่ หรือผลงาน

2. ในคณะวิชาทางด้านศิลปะ สถาปัตยกรรม สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ต้องมี Selective Indicator ที่เน้นอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของศาสตร์จึงจะได้คะแนนในระดับ 4

Diagnostic Questions

- ตอบตามแนวทางการดำเนินงาน

ตัวอย่างแนวทางการดำเนินการ

แนวทางข้อที่ 1 (Input + Process) มีนโยบายและเป้าหมายด้านศิลปะและวัฒนธรรมอะไรก็ได้ ตามแต่มหาวิทยาลัยกำหนดจะดำเนินงานประเพณีก็ได้แต่ต้องชัด หรือจะเน้นวัฒนธรรมโดยต้องมีวิธีการบริหารจัดการซึ่งอาจประกอบด้วยมีระบบและกลไกและผู้รับผิดชอบ หรือมีแผนโครงการและเงินหรือมีเฉพาะกิจกรรม

หมายเหตุ ในวิธีการบริหารจัดการถ้าดี ควรมีระบบ PDCA

แนวทางข้อที่ 2 (Process) คณะต่าง ๆ หรือภาควิชา หรือหลักสูตร มีการทำงานร่วมกันกับมหาวิทยาลัย เช่น

- โครงการ ก ของมหาวิทยาลัย มีคณะ 10 คณะ เข้าร่วม
- กิจกรรมของนักศึกษามีส่วนร่วมของคณะ 10 คณะ
- โครงการ ข ของคณะที่ 1 มีคณะที่ 3/4/5 เข้าร่วม
- กิจกรรม ค ของคณะที่ 2 มีคณะที่ 6/7/8/9/10 เข้าร่วม
- กิจกรรม ง ของนักศึกษามีส่วนร่วมของคณะ 10 คณะ

หมายเหตุ

- โครงการ/กิจกรรม หรืออะไรที่ทำได้ต้องมีความเชื่อมโยงกับนโยบายในข้อ 1
- ควรพิจารณาจำนวนผู้เข้าร่วม เพื่อใช้ในการเสนอแนะ

แนวทางข้อที่ 3 (Process) ในผลการดำเนินงานที่ทำในข้อ 2 อาจทำในลักษณะที่บูรณาการกับการเรียนการสอน/กิจกรรมพัฒนานักศึกษา/การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม/การวิจัยหรืออื่น ๆ ที่ตนเองกำหนด เช่น

- โครงการ ก บูรณาการกับการวิจัยและบริการวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องแสดงผลงานวิจัย อาจเป็นเพียงวิธีการหรือแนวทางที่มีการวิจัย)
- โครงการ ข บูรณาการกับการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

แนวทางข้อที่ 4 (Output) มีผลงานตามนโยบายที่ก่อให้เกิดสิ่งที่ดีงามในมหาวิทยาลัยหรือสามารถตอบอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ หรือเห็นแนวทางการปรับปรุงที่ดีขึ้น

หมายเหตุ ถ้าบูรณาการแล้วก่อให้เกิดผลงาน/ผลการทำงาน หรือจุดเด่นอะไร เช่น ทำให้เกิดวัฒนธรรมการทำงานในองค์กรดีเด่น/เกิดงานวิจัยที่ใช้วิทยาศาสตร์สร้างงานศิลปะแบบใหม่

- แนวทางข้อที่ 5 (Output) นอกจากทำให้มหาวิทยาลัยดีขึ้น แต่เห็นผลต่อชุมชนรอบข้างมหาวิทยาลัย หรือเป็นที่ยอมรับตามนโยบาย เช่น
- มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมเพื่อศิลปะ หอศิลป์/พิพิธภัณฑ์เป็นแหล่งเรียนรู้โปงลางระดับชาติ เป็นแหล่งสร้างดนตรีพื้นบ้านระดับโลก (ของไทย) มีศูนย์วัฒนธรรมของชาติ
 - ได้รับรางวัลด้านคุณธรรม จริยธรรม ระดับองค์กร (ไม่ใช่แค่คนใดคนหนึ่ง)
 - สร้างศูนย์อนุรักษ์ศิลปะไทยร่วมกับชุมชน A ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
 - Go Green ระดับโลก
 - เป็นหน่วยงานมีธรรมาภิบาลสูงสุดของชาติ
 - เป็นแหล่งผลิตผ้าไทยของชาติ

หมายเหตุ ในกรณีของคณะที่ลักษณะความเป็นศิลปะและวัฒนธรรม ต้องแสดงอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ ของ ศาสตร์ตัวเองที่เชื่อมโยงได้และต้องมีผลงานที่ชี้ให้เห็น จึงจะได้ตามแนวทางข้อ 4 และเมื่อได้เริ่มรายงาน ผลกระทบของการส่งเสริมสนับสนุนศิลปะวัฒนธรรมที่มีต่ออัตลักษณ์และเอกลักษณ์หรือจุดเน้น คุณสมบัติ วิสัยทัศน์ของคณะ/สถาบันแล้ว จึงจะได้ตามแนวทางข้อ 5

คำอธิบายการดำเนินการในระดับงานต่าง ๆ เพื่อตอบเกณฑ์

ผู้ดำเนินการในระดับหลักสูตร

- เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ในข้อต่าง ๆ หรือใช้ข้อมูลที่คณะ/สถาบันเป็นผู้จัดเก็บรวบรวม มาพิจารณาวิเคราะห์การดำเนินการ จากผลการดำเนินการย้อนหลัง โดยควรมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องมา นำเสนออย่างน้อย 3 ปีการศึกษา ปีงบประมาณ หรือปีปฏิทิน ตามความเหมาะสม โดยนำผลการประเมินจากปีที่ผ่านมาหรือ Improvement Plan และเป้าหมายต่าง ๆ ใน Program Profile มาร่วมพิจารณาด้วย
- ประเมินคะแนนของหลักสูตรด้วยตารางเกณฑ์ “ระดับหลักสูตร” หรือใช้เกณฑ์ประเมินคะแนน AUN-QA 7 ระดับ ตามที่กำหนดใน CUPT Indicators ที่เกี่ยวข้อง
- จัดทำและปรับปรุง SAR ของหลักสูตรตามแนวทางเกณฑ์ AUN-QA ระดับหลักสูตร

ผู้ดำเนินการในระดับคณะ

- รวบรวมข้อมูลที่คณะเป็นผู้จัดดำเนินการในเกณฑ์ CUPT Indicators ต่าง ๆ และรวบรวมข้อมูลที่สถาบันเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อจัดส่งให้กับหลักสูตรหรือสถาบันในการใช้ตอบเกณฑ์ CUPTQA ตามบริบทที่เกี่ยวข้อง
- รวบรวมข้อมูลจากหลักสูตรและสถาบันเพื่อทำการวิเคราะห์ภาพรวมของส่วนงาน โดยพิจารณาข้อมูลย้อนหลัง ทั้งจาก SAR Improvement Plan และวิเคราะห์เทียบกับเป้าหมายและทรัพยากรในโครงสร้างองค์กรของส่วนงาน
- ประเมินคะแนนของส่วนงานในเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วยตารางเกณฑ์ “ระดับคณะ/สถาบัน” หรือใช้เกณฑ์ประเมินคะแนน AUN-QA 7 ระดับ ตามที่กำหนดใน CUPT Indicators ที่เกี่ยวข้อง
- ติดตามและ Update ข้อมูลจากหลักสูตรต่าง ๆ และสถาบันอย่างสม่ำเสมอ
- จัดทำ/ปรับปรุง SAR ของส่วนงาน ตามเกณฑ์ CUPT QA ระดับคณะ

ตารางแสดงการดำเนินการและความเชื่อมโยงระหว่างเกณฑ์ในระดับหลักสูตรและในระดับคณะ/สถาบัน

ตัวชี้วัดระดับคณะ/ สถาบัน	เกณฑ์ย่อย ระดับหลักสูตรที่ เกี่ยวข้อง	มีตารางการ รายงานผลใน ระดับหลักสูตร	มีการประเมิน คะแนนในระดับ หลักสูตร	นำผลคะแนน ระดับหลักสูตร ไปใช้ในระดับ คณะ/สถาบัน	Rubric ระดับ หลักสูตร	Rubric ระดับคณะ/ สถาบัน
C.1 การรับและการ สำเร็จ การศึกษาของ นิสิตนักศึกษา	8.1, 8.2, 8.3, 11.1, 11.2	X	X	X	X	
C.2 การดำเนินงานทำของ บัณฑิตหรือการใช้ ประโยชน์ในการ ประกอบวิชาชีพ	11.3	X	X	X	X	
C.3 คุณภาพบัณฑิต	10.6, 11.5		X	X	X	
C.4 ผลงานของผู้เรียน	11.4	X	X	X	X	
C.5 คุณสมบัติของ อาจารย์	6.2, 6.4	X	X	X	AUN	
C.6 ผลงานวิชาการของ อาจารย์ประจำและ นักวิจัย	6.7, 11.4	X	X	X	AUN	
C.7 การกำกับมาตรฐาน หลักสูตร	องค์ 1 การ กำกับ มาตรฐาน		X	X	AUN	
C.8 การปฏิบัติตาม บทบาทหน้าที่ของ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย						AUN
C.8.1 การปฏิบัติตาม บทบาทและหน้าที่ของ กรรมการประจำคณะ/ สภามหาวิทยาลัย						AUN
C.8.2 การปฏิบัติตาม บทบาทหน้าที่ของ ผู้บริหารคณะ/ผู้บริหาร สถาบัน						AUN
C.9 ผลการบริหารและ จัดการของผู้บริหาร คณะ/สถาบัน						AUN
C.10 บุคลากรได้รับการ พัฒนา	6.1, 6.5, 6.6, 7.1, 7.4, 7.5	X	X	X	AUN	
C.11 ข้อมูลป้อนกลับ จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	8.4, 8.5, 10.1, 10.2,	X	X*	X*	AUN	AUN

ตัวชี้วัดระดับคณะ/ สถาบัน	เกณฑ์ข้อย่อย ระดับหลักสูตรที่ เกี่ยวข้อง	มีตารางการ รายงานผลใน ระดับหลักสูตร	มีการประเมิน คะแนนในระดับ หลักสูตร	นำผลคะแนน ระดับหลักสูตร ไปใช้ในระดับ คณะ/สถาบัน	Rubric ระดับ หลักสูตร	Rubric ระดับคณะ/ สถาบัน
	10.3, 10.4, 10.5, 10.6					
C.12 การบริการ วิชาการแก่สังคมของ คณะและสถาบัน						X
C.13 การส่งเสริม สนับสนุนศิลปะและ วัฒนธรรม						X

X หมายถึง YES หรือ มี
X* หมายถึง อาจใช้ผลระดับหลักสูตร คณะ / สถาบัน ก็ได้
AUN หมายถึง ใช้เกณฑ์ rubric 1-7 ของ AUN ในการประเมินคะแนน

บทที่ 5

เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx/TQA)

ปีการศึกษา 2560 มีส่วนงานที่ใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx) ประกอบด้วย

1. ระดับสถาบัน
2. ระดับส่วนงานวิชาการ จำนวน 5 ส่วนงาน ดังนี้
 - คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน
 - คณะนิติศาสตร์
 - คณะวิทยาศาสตร์
 - คณะศิลปกรรมศาสตร์
 - คณะศึกษาศาสตร์
3. ระดับส่วนงานอื่น จำนวน 7 ส่วนงาน
4. ระดับหน่วยงานบริหาร จำนวน 12 หน่วยงาน

ส่วนงานที่ใช้เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (TQA) จำนวน 1 ส่วนงาน คือ สำนักหอสมุด

เกณฑ์ Education Criteria for Performance Excellence (EdPEx) เป็นแนวทางสำหรับการใช้พัฒนามหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง และใช้ในการขับเคลื่อนกระบวนการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ แปลงมาจากเกณฑ์ Baldrige Criteria for Performance Excellence 2013-2014 และ Baldrige Excellence Framework 2015-2016 ของสหรัฐอเมริกา เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของการศึกษาไทย และสถาบันการศึกษาสามารถใช้เป็นกรอบในการพัฒนา เพื่อก้าวสู่ความเป็นสถาบันชั้นนำในระดับนานาชาติ

เกณฑ์ EdPEx สามารถสร้างพลังให้สถาบันหรือองค์กรไม่ว่าจะมีขนาดใดหรือมีหลักสูตรและบริการประเภทใดให้บรรลุเป้าหมายทำให้การเรียนรู้ของนักศึกษาดีขึ้นปรับปรุงผลการดำเนินการทุกด้าน และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยทำให้แผน กระบวนการการตัดสินใจ บุคลากร ระบบ ปฏิบัติการ และผลลัพธ์ มีความสอดคล้องกัน การนำเกณฑ์นี้ไปใช้ช่วยให้สามารถประเมินได้อย่างรอบด้านว่าขณะนี้สถาบันหรือองค์กรอยู่ในตำแหน่งใด และต้องการมุ่งไปที่ใด เกณฑ์ช่วยให้สถาบันหรือองค์กรมีเครื่องมือในการตรวจสอบระบบบริหารงานทุกภาคส่วน พัฒนาปรับปรุงกระบวนการ และผลลัพธ์ โดยคำนึงถึงภาพโดยรวมของสถาบัน เกณฑ์ EdPEx เป็นชุดของคำถามเกี่ยวกับเรื่องสำคัญ 7 ด้าน ในการบริหารและดำเนินงานของสถาบัน ได้แก่

1. การนำองค์กร
2. กลยุทธ์
3. ลูกค้า
4. การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้
5. บุคลากร
6. ระบบปฏิบัติการ
7. ผลลัพธ์

คำถามเหล่านี้ผูกโยงกันเป็นกรอบการบริหารผลการดำเนินการที่บูรณาการกันเป็นหนึ่งเดียว การตอบคำถามเหล่านี้ช่วยให้สถาบันจัดการเรื่องทรัพยากรให้สอดคล้องกัน ค้นหาจุดแข็ง และโอกาสพัฒนา ปรับปรุงการสื่อสาร การเพิ่มผลผลิต และความมีประสิทธิภาพ รวมทั้งบรรลุเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ ทำได้ดีแล้ว

สถาบันหรือองค์กรจะรุดหน้าสู่ความเป็นเลิศโดย

- ส่งมอบคุณค่าที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องให้กับผู้เรียน ลูกค้ายกลุ่มอื่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งส่งผลให้เกิดคุณภาพการศึกษาและความยั่งยืนขององค์กร
- ปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินการและขีดความสามารถของสถาบัน
- มีการปรับปรุงและเกิดการเรียนรู้ของสถาบัน
- สมาชิกทุกคนในสถาบันมีการเรียนรู้และพัฒนา

เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ : มุมมองเชิงระบบ

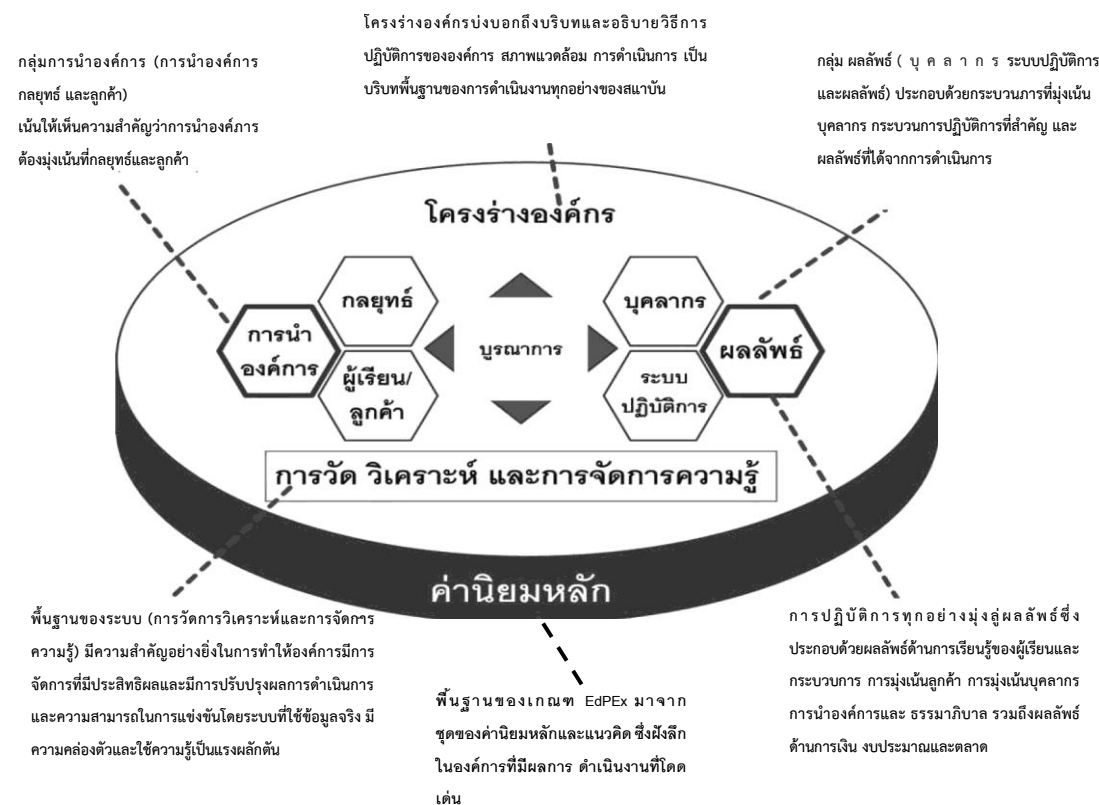
ระบบที่มุ่งเน้นผลการดำเนินการ ประกอบด้วยเกณฑ์ 6 หมวด ที่ส่วนกลางของภาพ ซึ่งอธิบายกระบวนการและผลลัพธ์ที่สถาบันทำได้

การดำเนินการที่เป็นเลิศต้องการการนำองค์การที่เข้มแข็ง และแสดงออกด้วยผลลัพธ์ที่โดดเด่นหมวดต่างๆ ในเกณฑ์จะถูกแสดงไว้ในภาพ

คำว่า “บูรณาการ” ตรงกลางภาพ แสดงให้เห็นว่าทุกส่วนประกอบของระบบมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

หัวลูกศรแนวนอนตรงกลางภาพ แสดงความเชื่อมโยงที่สำคัญอย่างยิ่งระหว่าง “กลุ่มการนำองค์การ” (หมวด 1 2 และ 3) และ “กลุ่มผลลัพธ์” (หมวด 5 6 และ 7) และความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างหมวดการนำองค์การและผลลัพธ์

ส่วนหัวลูกศรแนวตั้ง ซึ่งชี้ไป-กลับระหว่างระบบพื้นฐานซึ่งให้สารสนเทศและข้อมูลป้อนกลับสู่กระบวนการหลักและสภาพแวดล้อมของสถาบัน

องค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับส่วนงานที่ใช้ EdPEX

องค์ประกอบของเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับส่วนงานที่ใช้ EdPEX แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX)

ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7)

แนวทางการประเมิน

ดำเนินการประเมินตามตัวชี้วัด TSU09 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการจัดการทั่วทั้งองค์กร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวทางการดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEX ของ สกอ.

ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3
1. การวิเคราะห์โครงสร้างองค์กร (OP) 2. รายงานวิธีการนำ EdPEX ไปใช้ หน่วยงาน 3. การประเมินตนเองหมวด 1-6 และ การกำหนดตัววัดที่สำคัญในหมวด 7 4. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพตาม EdPEX 5. จัดส่ง Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด	1. รายงานความก้าวหน้าตาม แผนพัฒนาคุณภาพตาม แนวทาง EdPEX 2. จัดส่ง Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด	1. รายงานความก้าวหน้าตาม แผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX 2. จัดทำ SAR ตามเกณฑ์ EdPEX 3. จัดส่ง Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด

2. แนวทางการดำเนินงานของส่วนงาน ปีการศึกษา 2560

ส่วนงาน	แนวทางการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2560
คณะเทคโนโลยีและการ พัฒนาชุมชน	แนวทางที่ สกอ. กำหนด ปีที่ 3 - รายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX - จัดทำ SAR ตามเกณฑ์ EdPEX (Application Report) (โครงสร้าง องค์กร และหมวด 1-7) - รายงาน Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด
มหาวิทยาลัย คณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์	1. แนวทางที่ สกอ. กำหนด ปีที่ 1 - การวิเคราะห์โครงสร้างองค์กร (OP) - รายงานวิธีการนำ EdPEX ไปใช้ในหน่วยงาน - การประเมินตนเองหมวด 1-6 และการกำหนดตัววัดที่สำคัญในหมวด 7 - จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX - รายงาน Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด 2. รายงานผลลัพธ์หมวด 7

ส่วนงาน	แนวทางการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2560
ส่วนงานอื่น หน่วยงานบริหาร	1. แนวทางที่ สกอ. กำหนด ปีที่ 1 ตามพันธกิจที่รับผิดชอบ - การวิเคราะห์โครงสร้างองค์กร (OP) - การประเมินตนเองหมวด 1-6 และการกำหนดตัววัดที่สำคัญในหมวด 7 - แผนพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์ EdPEX 2. รายงานผลลัพธ์หมวด 7
สำนักหอสมุด	1. จัดทำแผนและพัฒนางานองค์กร ตามข้อเสนอแนะ (Feedback) ของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ 2. จัดทำรายงาน SAR ตามเกณฑ์ TQA (โครงสร้างองค์กร และหมวด 1-7)

3. แนวทางการประเมิน

3.1 การประเมินระดับคุณภาพการดำเนินงานตามค่าเป้าหมายในคำรับรองการปฏิบัติงาน

เกณฑ์การประเมิน : ส่วนที่ 1 การดำเนินงานตามแนวทางของ สกอ./สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติเป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด
- ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนากระบวนการ
- ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)
- ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การประเมิน: ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7) เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานดังนี้
- มีการรายงานผลการดำเนินงานเพียงบางเรื่องและเริ่มมีระดับผลการดำเนินการที่ดีในบางเรื่อง
 - มีการรายงานแนวโน้มของข้อมูลบางเรื่อง
 - ไม่มีการรายงานสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบ
- ระดับ 3 มีการดำเนินงานดังนี้
- มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่อง และข้อมูลที่แสดงบรรลุเป้าหมาย ร้อยละ 70
 - และมีการรายงานแนวโน้มของข้อมูลบางเรื่อง และข้อมูลที่แสดงมีแนวโน้มที่ดี ร้อยละ 50

- ระดับ 4 3+เริ่มมีสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบ
- ระดับ 5 4+มีการเทียบผลการดำเนินงานกับคู่เทียบ
- ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ มากกว่าร้อยละ 50
- ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

3.2 การตรวจประเมินระดับคุณภาพการดำเนินงานตามแนวทาง EdPEx/TQA เพื่อรับข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

1. มหาวิทยาลัย ส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร ที่ดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEx ในปีที่ 1 ประเมินตามแนวทาง ของ สกอ. ปีที่ 1 เพื่อรับข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) โดยไม่มีคะแนน
2. คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน ประเมินตามคู่มือเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ฉบับปี 2558-2561 โดยกำหนดเป้าหมาย คะแนนผลการประเมินตามเกณฑ์ EdPEx หมวด 1-7 120 คะแนน (กระบวนการและผลลัพธ์)
3. สำนักหอสมุด ประเมินตามคู่มือเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ ปี 2561-2562 โดยกำหนดค่าเป้าหมายคะแนนผลการประเมินตามเกณฑ์ TQA หมวด 1-6 150 คะแนน และ หมวด 7 ผลลัพธ์ 100 คะแนน

ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับหน่วยงานที่ใช้เกณฑ์ EdPEX

ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้บริหารจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX)

ส่วนที่ 1 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้บริหารจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX) มีจำนวน 1 ตัวชี้วัด รายละเอียดดังนี้

TSU09 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้บริหารจัดการทั่วทั้งองค์กร (EdPEX) (ม.7.4ก-5)

คำอธิบาย

ตอบคำถามหมวดที่ 1 - หมวดที่ 6 ให้คณะ/สถาบัน พิจารณาตอบคำถามของข้อกำหนดโดยรวม โดยใช้วิธีการพรรณนาความ ใช้แผนภาพประกอบ หรือใช้ตารางตามความเหมาะสมในแต่ละคำถาม โดยใช้หัวข้อดังนี้

หมวดที่ 1 การนำองค์กร

หมวดการนำองค์กรนี้ ถามถึงการปฏิบัติของผู้บริหารระดับสูงด้วยตนเอง ในการชี้นำ และทำให้สถาบันมีความยั่งยืน การกำกับดูแลของสถาบัน และวิธีการที่สถาบันใช้เพื่อบรรลุผล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม กฎหมาย และจริยธรรม รวมทั้งวิธีการสนับสนุนชุมชนที่สำคัญ

1.1 การนำองค์กรโดยผู้บริหารระดับสูง : ผู้บริหารระดับสูงนำสถาบันอย่างไร

ให้อธิบายถึงวิธีการที่ผู้บริหารระดับสูงปฏิบัติด้วยตนเองในการชี้นำและทำให้สถาบันมีความยั่งยืน วิธีการที่ผู้บริหารระดับสูงสร้างบรรยากาศเพื่อให้ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น มีความผูกพันกับสถาบัน เพื่อสร้างนวัตกรรมและทำให้มีผลการดำเนินการที่เป็นเลิศ รวมทั้งอธิบายวิธีการที่ผู้บริหารระดับสูงสื่อสารกับบุคลากร ผู้เรียน และลูกค้าที่สำคัญกลุ่มอื่น

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

- (1) วิธีการที่ผู้บริหารระดับสูงนำสถาบันอย่างมีวิสัยทัศน์และชี้นำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างให้เกิดความยั่งยืน
- (2) วิธีการที่ผู้บริหารระดับสูงสร้างบรรยากาศเพื่อให้ผู้เรียนและลูกค้าอื่นเกิดความผูกพันกับสถาบันเพื่อสร้าง นวัตกรรม และทำให้มีผลการดำเนินการที่เป็นเลิศ
- (3) วิธีการที่ผู้นำสื่อสารกับบุคลากรผู้เรียนและลูกค้าที่สำคัญกลุ่มอื่นอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิผล

1.2 การกำกับดูแลและความรับผิดชอบต่อสังคม : สถาบันดำเนินการอย่างไรในเรื่องการ กำกับดูแล และทำให้บรรลุผลด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ให้อธิบายถึงแนวทางที่สถาบันให้เพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและแนวทางการปรับปรุงระบบการนำองค์กร อธิบายวิธีการที่สถาบันสร้างความมั่นใจว่ามีการดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีจริยธรรมสนองต่อความรับผิดชอบต่อสังคมที่สถาบันพึงมีและการสนับสนุนชุมชนที่สำคัญ

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

(1) แนวทางที่สถาบันใช้เพื่อให้เกิดการกำกับดูแล และแนวทางการปรับปรุงระบบการนำองค์การที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(2) วิธีการที่สถาบันสร้างความมั่นใจว่ามีการดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีจริยธรรม แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม และการสนับสนุนชุมชนที่สำคัญ

หมวดที่ 2 กลยุทธ์

ในหมวดกลยุทธ์ถามว่าสถาบันจัดทำวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติ การนำแผนไปปฏิบัติ ปรับเปลี่ยนหากสถานการณ์บังคับ และจัดผลความก้าวหน้าของการบรรลุแผนอย่างไร

2.1 การจัดทำกลยุทธ์ : สถาบันจัดทำกลยุทธ์อย่างไร

ให้อธิบายการสร้างกลยุทธ์ของสถาบัน ที่ให้ความสำคัญต่อความท้าทายเชิงกลยุทธ์และเสริมสร้างความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์และโอกาสเชิงกลยุทธ์รวมทั้งอธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับระบบงานที่สำคัญให้สรุประบบงานที่สำคัญ วัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ และเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้อง โดยตอบคำถามต่อไปนี้

(1) กระบวนการจัดทำกลยุทธ์ที่ตอบสนองความท้าทายเชิงกลยุทธ์ และใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบและโอกาสเชิงกลยุทธ์

(2) วิธีการที่สถาบันใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับระบบงานที่สำคัญ

(3) ให้สรุปว่าระบบงานที่สำคัญมีอะไรบ้างรวมทั้งกลยุทธ์หลักและวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ และเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้อง

2.2 การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ : สถาบันนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติอย่างไร ให้อธิบายวิธีการแปลงวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการ สรุปแผน ปฏิบัติการ วิธีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ และตัววัดหรือตัวชี้วัดที่สำคัญของความก้าวหน้า คาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตตามตัววัดหรือตัวชี้วัดสำคัญเหล่านี้เปรียบเทียบกับของคู่เทียบที่สำคัญ

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

(1) วิธีการที่สถาบันแปลงวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการ พร้อมทั้งระบุว่ามีการปฏิบัติตามการอะไรบ้าง

(2) วิธีการในการนำแผนไปสู่การปฏิบัติพร้อมทั้งตัววัดและตัวชี้วัดที่สำคัญในการติดตามความก้าวหน้า

(3) การคาดการณ์ของผลตัววัดและตัวชี้วัดเหล่านี้โดยเทียบกับค่าเปรียบเทียบที่สำคัญ

หมวดที่ 3 ลูกค้า

ในหมวดลูกค้านี้ถามถึงวิธีการที่สถาบันสร้างความผูกพันกับผู้เรียนและลูกค้าย่อยอื่น เพื่อความสำเร็จด้านตลาดในระยะยาว รวมทั้งวิธีการที่สถาบันรับฟังเสียงของลูกค้า สร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนและลูกค้าย่อยอื่น และใช้สารสนเทศดังกล่าวเพื่อปรับปรุงและค้นหาโอกาส ในการสร้างนวัตกรรม

3.1 เสียงของลูกค้า : สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการรวบรวมสารสนเทศจากผู้เรียนและลูกค้าย่อยอื่น

ให้อธิบายถึงวิธีการที่สถาบันรับฟังผู้เรียนและลูกค้าย่อยอื่น และการได้มาซึ่งสารสนเทศเกี่ยวกับความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ และความผูกพันของกลุ่มเหล่านี้

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

(1) วิธีการที่สถาบันใช้รับฟังผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นอย่างเป็นระบบเพื่อให้ทราบถึงความต้องการของผู้เรียนและลูกค้าดังกล่าวอย่างชัดเจน

(2) วิธีการประเมินความพึงพอใจ และความผูกพันของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นที่เป็นระบบ มีประสิทธิผล เพื่อนำไปใช้ประโยชน์

(3) วิธีการประเมินความไม่พึงพอใจของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นที่เป็นระบบและได้ข้อมูลความไม่พึงพอใจที่ชัดเจน

3.2 ความผูกพันของลูกค้า: สถาบันมีวิธีการอย่างไรในการสร้างความผูกพันกับผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น โดยตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเหล่านั้น และสร้างสัมพันธ์

ให้อธิบายวิธีการกำหนดหลักสูตรและบริการ และช่องทางการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น รวมทั้งวิธีการการจำแนกกลุ่มผู้เรียนและลูกค้า อธิบาย วิธีการสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

(1) วิธีการที่สถาบันกำหนดหลักสูตรและบริการ เพื่อสนับสนุนผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

(2) ช่องทางการสื่อสารเพื่อสนับสนุนผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) วิธีการในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นอย่างเป็นระบบ

หมวดที่ 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้

หมวดการวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้นี้ ถามว่าสถาบันเลือก รวบรวม วิเคราะห์ จัดการ และปรับปรุงข้อมูล สารสนเทศ และสินทรัพย์ทางความรู้อย่างไร มีการเรียนรู้ และบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างไร หมวดนี้ยังถามว่าสถาบันได้นำผลการทบทวน ดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงผลการดำเนินการอย่างไร

4.1 การวัด วิเคราะห์ และปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์กร : องค์กรมีวิธีการ ใดในการวัด วิเคราะห์ และเพื่อนำมาปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์กร

ให้อธิบายวิธีการที่สถาบันใช้วัด วิเคราะห์ ทบทวน ตลอดจนปรับปรุงผลการดำเนินการโดยการใช้ข้อมูลและสารสนเทศในทุกระดับและทุกส่วนงานของสถาบันรวมทั้ง ใช้ประโยชน์อย่างไร จากข้อมูลเทียบเคียงและข้อมูลลูกค้าเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

(1) วิธีการที่สถาบันใช้วัดผลการดำเนินการ ในทุกระดับ และทุกส่วนงานของสถาบันอย่างเป็นระบบ

(2) วิธีการที่สถาบันใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อวิเคราะห์และปรับปรุงผลการดำเนินการในทุกระดับ และทุกส่วนงานของสถาบัน

(3) วิธีการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเทียบเคียงและข้อมูลลูกค้า เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ

4.2 การจัดการความรู้ สารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ: สถาบันมีวิธีการอย่างไร ในการจัดการสินทรัพย์ทางความรู้ของสถาบัน รวมทั้งสารสนเทศ และโครงสร้างของเทคโนโลยีสารสนเทศ

อธิบายวิธีการจัดการและเพิ่มพูนสินทรัพย์ทางความรู้และวิธีการเรียนรู้ของ สถาบัน รวมทั้งวิธีการที่ทำให้มั่นใจว่าคุณภาพและความพร้อมของข้อมูลสารสนเทศ ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์และโครงสร้างของเทคโนโลยีสารสนเทศตอบสนองต่อความต้องการในการใช้งานของบุคลากร ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

(1) วิธีการที่สถาบันใช้จัดการ และเพิ่มพูนสินทรัพย์ทางความรู้และทำให้องค์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิผล

(2) วิธีการที่ทำให้มั่นใจว่าคุณภาพและความพร้อมของข้อมูลสารสนเทศ ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ และโครงสร้างของระบบสารสนเทศ ตอบสนองต่อความต้องการในการใช้งานของบุคลากร ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

หมวดที่ 5 บุคลากร

หมวดบุคลากร ถามว่าสถาบันมีวิธีการอย่างไรในการประเมินความต้องการด้านขีดความสามารถ และอัตรากำลัง และในการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานเพื่อนำไปสู่ผลการดำเนินการที่โดดเด่น หมวดนี้ยังถามถึงวิธีการที่สถาบันสร้างความผูกพัน จัดการ และพัฒนา บุคลากรเพื่อนำศักยภาพของพวกเขามาใช้อย่างเต็มที่ โดยสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับ พันธกิจ กลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการโดยรวมของสถาบัน

5.1 สภาพแวดล้อมด้านบุคลากร (Workforce Environment) : สถาบันมีวิธีการอย่างไร ในการสร้างสภาพแวดล้อมด้านบุคลากรที่เกื้อหนุนและมีประสิทธิผล

อธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ในการบริหารขีดความสามารถ และอัตรากำลังเพื่อให้ งานของสถาบันบรรลุผลสำเร็จ อธิบายว่าสถาบันดำเนินการอย่างไร เพื่อรักษาบรรยากาศในการทำงานให้เกื้อหนุน และมีความมั่นคงต่อการทำงาน

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

(1) วิธีการที่สถาบันใช้บริหารขีดความสามารถ และอัตรากำลังเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จในทุกพันธกิจ
(2) การสร้างบรรยากาศในการทำงานที่เกื้อหนุนและมีความมั่นคงต่อการทำงานของบุคลากรอย่างเป็นระบบ

5.2 ความผูกพันของบุคลากร (Workforce Engagement) : สถาบันมีวิธีการอย่างไร ในการสร้างความผูกพันกับบุคลากร เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ก่อให้เกิดผลงานที่โดดเด่น

อธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ในการพัฒนาบุคลากร ผู้บริหาร และผู้นำเพื่อให้เกิดผลการดำเนินการที่โดดเด่น รวมถึงวิธีการที่สถาบันทำให้บุคลากรมีส่วนร่วมอย่างทันท่วงทีในการ ปรับปรุงและสร้างนวัตกรรม

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

(1) วิธีการที่สถาบันใช้ในการพัฒนาบุคลากร ผู้บริหาร และผู้นำอย่างเป็นระบบเพื่อให้องค์การเกิดผลการดำเนินการที่โดดเด่น

(2) วิธีการที่สถาบันทำให้บุคลากรมีส่วนร่วมอย่างทันท่วงทีในการปรับปรุงและสร้างนวัตกรรมให้กับองค์การ

หมวดที่ 6 ระบบปฏิบัติการ

ในหมวดระบบปฏิบัติการนี้ ถามว่าสถาบันมีวิธีการอย่างไรในการออกแบบ จัดการ ปรับปรุง และสร้างนวัตกรรมในหลักสูตรและบริการ และกระบวนการต่างๆ และถามว่ามีวิธีการ ใดในการปรับปรุง ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการเพื่อส่งมอบคุณค่าแก่ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นและทำให้สถาบันประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

6.1 กระบวนการทำงาน : สถาบันมีวิธีการออกแบบ จัดการ และปรับปรุง หลักสูตรและ บริการ และกระบวนการทำงานที่สำคัญอย่างไร

อธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ในการออกแบบ จัดการ และปรับปรุงกระบวนการ ทำงานสำคัญเพื่อส่งมอบหลักสูตรและบริการที่มีคุณค่าสำหรับผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น และทำให้สถาบันประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง สถาบันมีการจัดการนวัตกรรมอย่างไร สรุปกระบวนการทำงานที่สำคัญของสถาบัน ให้สถาบันตอบคำถามดังต่อไปนี้ ก. การออกแบบหลักสูตร การบริการ และกระบวนการ

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

(1) วิธีการที่สถาบันใช้ในการออกแบบและ จัดการกระบวนการทำงานที่สำคัญอย่างเป็นระบบเพื่อส่งมอบหลักสูตรและบริการที่มีคุณค่าสำหรับผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น ให้ระบุกระบวนการทำงานที่สำคัญว่ามีอะไรบ้าง

(2) วิธีการปรับปรุงกระบวนการทำงานที่สำคัญอย่างเป็นระบบเพื่อให้หลักสูตรและบริการคงคุณค่าสำหรับผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น และทำให้สถาบันประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

(3) วิธีการที่สถาบันใช้ในการจัดการนวัตกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่ออนาคตอย่างเป็นระบบ และส่งมอบคุณค่าแก่ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

6.2 ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการ : สถาบันทำให้มั่นใจได้อย่างไรว่าการปฏิบัติการต่างๆ มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

อธิบายวิธีการที่สถาบันใช้ในการควบคุมต้นทุน บริหารห่วงโซ่อุปทาน ทำให้สถานที่ ทำงานมีความปลอดภัยมีการเตรียมพร้อมรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่า ระบบปฏิบัติการมีประสิทธิภาพและส่งมอบคุณค่าแก่ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

(1) วิธีการที่สถาบันใช้ในการควบคุมต้นทุน บริหารห่วงโซ่อุปทานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(2) การบริหารความปลอดภัยและการเตรียมพร้อมเพื่อภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อให้มั่นใจว่าระบบปฏิบัติการมีความต่อเนื่องในสภาวะดังกล่าว

ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7)

คำอธิบาย

ผลลัพธ์ (หมวด 7) ประกอบด้วย

7.1 ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านกระบวนการ

ก. ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและด้านบริการที่มุ่งเน้นลูกค้า

ผลลัพธ์ด้านการจัดการศึกษา

ผลลัพธ์ด้านการวิจัย

ผลลัพธ์ด้านการบริการวิชาการ/วิชาชีพ

ข. ผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลของกระบวนการทำงาน

ประสิทธิผลของกระบวนการด้านการจัดการศึกษา

ประสิทธิผลของกระบวนการด้านการวิจัย

ประสิทธิผลของกระบวนการด้านการบริการวิชาการ

ประสิทธิผลของกระบวนการสนับสนุนอื่น ๆ

ค. ผลลัพธ์ด้านการจัดการห่วงโซ่อุปทาน

7.2 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า

ก. ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

(1) ความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

(2) ความผูกพันของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

7.3 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร

ก. ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร

(1) ผลลัพธ์ด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถ

(2) ผลลัพธ์ด้านบรรยากาศการทำงาน

(3) ผลลัพธ์ด้านความผูกพัน

(4) ผลลัพธ์ด้านการพัฒนาบุคลากรและผู้นำ

7.4 ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กรและการกำกับดูแล

ก. ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กร การกำกับดูแล และความรับผิดชอบต่อสังคม

(1) ผลลัพธ์ด้านการสื่อสารและสร้างความผูกพันกับบุคลากร ผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น

(2) ผลลัพธ์ด้านภาระรับผิดชอบของการกำกับดูแล

(3) ผลลัพธ์ด้านกฎหมาย ข้อบังคับและการรับรองมาตรฐาน

(4) ผลลัพธ์ด้านการประพฤติปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม

(5) ผลลัพธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและการสนับสนุนชุมชน

ข. ผลลัพธ์ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

(1) ผลลัพธ์ด้านการบรรลุกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ

7.5 ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด

ก. ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด

(1) ผลลัพธ์ของการดำเนินงานด้านงบประมาณและการเงิน

(2) ผลลัพธ์ของการดำเนินการด้านตลาด

โดยมีรายละเอียดตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

7.1 ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านกระบวนการ

ก. ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและด้านบริการที่มุ่งเน้นลูกค้า

■ ผลลัพธ์ด้านการจัดการศึกษา

ตัวชี้วัด 7.1ก-1 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้นำไปทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (TSU02, C.2)

คำอธิบาย

บัณฑิตที่สำเร็จศึกษาในสาขานั้น ๆ ที่ได้นำไปทำหรือมีกิจการของตนเอง หรือมีการใช้ประโยชน์จากการศึกษาในการประกอบวิชาชีพ ทั้งที่มีรายได้ประจำและไม่มีรายได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามเป้าหมายของผู้จัดการศึกษา ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละการมีงานทำ} = \frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- ผลการได้นำไปทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี ของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-2 ร้อยละของเงินเดือนหรือรายได้ของบัณฑิตที่มีงานทำเพิ่มขึ้นเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี (KPIs, C.2)

คำอธิบาย

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา

เงินเดือนหรือรายได้ย้อนหลัง 3 ปี หมายถึง เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2560 กับ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา 3 ปี ย้อนหลัง บัณฑิตของคณะมีเงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร

วิธีการคำนวณ

1. เงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยของบัณฑิต ปีการศึกษา 2558 – 2560

$$2. \text{ร้อยละของเงินเดือนที่เพิ่มขึ้น} = \frac{\text{เงินเดือนปีการศึกษา 2560} - \text{เงินเดือนเฉลี่ย 3 ปี (2557 - 2559)}}{\text{เงินเดือนเฉลี่ย 3 ปี (2557 - 2559)}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- เงินเดือนหรือรายได้ของบัณฑิตที่มีงานทำ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- ผลจากการเปรียบเทียบเงินเดือนหรือรายได้ของบัณฑิตที่มีงานทำเพิ่มขึ้นเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-3 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (วัดจาก LO/ELO) (TSU03, C.3)
คำอธิบาย

คุณภาพบัณฑิตเป็นไปตามคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิต (Graduate Attributes) ของคณะ/สถาบัน ที่สามารถให้สะท้อนอยู่ในผลของการจัดการศึกษาของหลักสูตร Program Outcomes (POs) ที่แตกย่อยออกเป็นผลการเรียนรู้คาดหวัง Expected Learning Outcomes (ELOs) ของวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรในที่สุด โดยทั้ง Graduate Attributes, POs ตลอดจนถึง ELOs ของหลักสูตรจะต้องสอดคล้องส่งเสริมกัน (Alignment) สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของบัณฑิตของคณะ/สถาบัน และ ELOs เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ที่สะท้อนความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

คณะ/สถาบันควรมีระบบการพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการศึกษาที่สะท้อนอัตลักษณ์คุณสมบัติบัณฑิตที่เป็นที่ต้องการตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีระบบกลไกในการประเมินผลคุณลักษณะของบัณฑิตตาม ELOs ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ผลสะท้อนคุณภาพบัณฑิตในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง โดยหลักสูตร/คณะ/สถาบันสามารถใช้วิธีการต่าง ๆ ในการได้มาซึ่งข้อมูลคุณภาพบัณฑิต โดยสามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบ AUN.10 Quality Enhancement เกณฑ์ย่อย 10.6 และ AUN.11 Output เกณฑ์ย่อย AUN 11.5 ทั้งนี้ควรมีการกำหนดคุณสมบัติบัณฑิตที่พึงประสงค์ใน Program Profile หรือ โครงร่างองค์กรของคณะ/สถาบัน

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- ผลจากการวัดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (วัดจาก LO/ELO) ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-4 ร้อยละของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (KPIs)

คำอธิบาย

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้ อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวชี้วัดนี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง ผลงานวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ผลงานที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสาขานั้น ๆ หรือ Program Outcomes ตามบริบทของหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา

ตารางต่อไปนี้เป็นตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลระดับหลักสูตร มีวัตถุประสงค์ให้หลักสูตรรวบรวมข้อมูลผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา รวมถึงผลงานที่ทำร่วมกับอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษา	หลักสูตร	อาจารย์/ผู้ทำผลงานร่วม	ชื่อผลงาน	แหล่งเผยแพร่/วัน/เดือน/ปีที่เผยแพร่	ระดับ	
					ชาติ	นานาชาติ

วิธีการคำนวณ

แบ่งการคำนวณเป็น 2 ระดับ ดังนี้

(1) ระดับชาติ

$$\text{ร้อยละของผลงานที่เผยแพร่ระดับชาติ} = \frac{\text{จำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาที่เผยแพร่ระดับชาติ}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

(2) ระดับนานาชาติ

$$\text{ร้อยละของผลงานที่เผยแพร่ระดับนานาชาติ} = \frac{\text{จำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาที่เผยแพร่ระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2560
- ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ โดยไม่จำเป็นต้องเผยแพร่ในช่วงปีการศึกษา 2560 แยกออกเป็นระดับชาติและนานาชาติ และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559

- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-5 ร้อยละของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (KPIs, C4)

คำอธิบาย

การศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นการศึกษาในระดับสูงจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัย เพื่อหาประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเสนอเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวชี้วัดนี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง ผลงานวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ผลงานที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสาขานั้น ๆ หรือ Program Outcomes ตามบริบทของหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา

ตารางต่อไปนี้เป็นตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลระดับหลักสูตร มีวัตถุประสงค์ให้หลักสูตรรวบรวมข้อมูลผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา รวมถึงผลงานที่ทำร่วมกับอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา

ชื่อผู้สำเร็จการศึกษา	หลักสูตร	อาจารย์/ผู้ทำผลงานร่วม	ชื่อผลงาน	แหล่งเผยแพร่/วัน/เดือน/ปีที่เผยแพร่	ระดับ	
					ชาติ	นานาชาติ

วิธีการคำนวณ

แบ่งการคำนวณเป็น 2 ระดับ ดังนี้

(1) ระดับชาติ

$$\text{ร้อยละของผลงานที่เผยแพร่ระดับชาติ} = \frac{\text{จำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาที่เผยแพร่ระดับชาติ}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

(2) ระดับนานาชาติ

$$\text{ร้อยละของผลงานที่เผยแพร่ระดับนานาชาติ} = \frac{\text{จำนวนผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาที่เผยแพร่ระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2560
- ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ โดยไม่จำเป็นต้องเผยแพร่ในช่วงปีการศึกษา 2560 แยกออกเป็นระดับชาติ และนานาชาติ และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-6 จำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับการเผยแพร่ (KPIs,C.4)
คำอธิบาย

การศึกษาระดับปริญญาตรีจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ เพื่อหาคำตอบหรือความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือหรือเป็นประโยชน์การประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงาน เป็นการแสดงถึงการเรียนรู้และความสามารถในการใช้ความรู้ความสามารถของผู้เรียนอย่างเป็นระบบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผลงานของผู้เรียนระดับปริญญาตรี หมายถึง ผลงานวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ผลงานที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรม ที่สอดคล้องกับสาขานั้น ๆ หรือ Program Outcomes ตามบริบทของหลักสูตรในทุก ระดับการศึกษา

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ ตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Arts) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performing Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมถึงการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ประกอบด้วย บทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงาน

ชื่อนิสิต	ระดับ (ตรี/โท/เอก)	หลักสูตร	อาจารย์/ผู้ทำ ผลงานร่วม	ชื่อผลงาน	แหล่งเผยแพร่/ วัน/เดือน/ปีที่เผยแพร่	ระดับ	
						ชาติ	นานาชาติ

วิธีการคำนวณ

จำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับการเผยแพร่ โดยแบ่งออกเป็น ดังนี้

- ระดับชาติ
- ระดับนานาชาติ

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับการเผยแพร่ โดยแย่งเป็นระดับชาติและนานาชาติ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559

- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-7 จำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตที่ได้รับรางวัล (KPIs, C.4)

คำอธิบาย

ผลงานของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ด้านวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ ผลงานที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรม ที่สอดคล้องกับสาขานั้น ๆ หรือ Program Outcomes ตามบริบทของหลักสูตรในทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานของนิสิตที่ได้รับรางวัล

ชื่อนิสิต	ระดับ (ตรี/โท/เอก)	หลักสูตร	อาจารย์/ผู้ทำ ผลงานร่วม	ชื่อ ผลงาน	ชื่อ รางวัล	หน่วยงาน ที่จัด	วัน/เดือน/ปี และสถานที่ ที่รับรางวัล	ระดับ	
								ชาติ	นานาชาติ

วิธีการคำนวณ

จำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น ดังนี้

- (1) ระดับปริญญาตรี
 - (2) ระดับปริญญาโท/ป.บัณฑิต
 - ระดับชาติ
 - ระดับนานาชาติ
- (3) ระดับปริญญาเอก
 - ระดับชาติ
 - ระดับนานาชาติ

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนผลงานวิชาการและงานสร้างสรรค์ของนิสิตที่ได้รับรางวัลโดยแบ่งตามระดับการศึกษา และระดับชาติ/นานาชาติ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-8 ร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ (TSU04, C.6)

คำอธิบาย

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ผลงานวิชาการอาจอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์หรือผลงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในระดับสถาบัน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ โดยมีแนวคิดที่ผลงานหรือกิจกรรมนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (ELOs) และ Program Outcomes และสะท้อนเอกลักษณ์ของคณะ/สถาบัน ดำเนินการโดยบุคลากรสายวิชาการ นักวิจัยและนิสิตนักศึกษา และผลงานนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและพันธกิจของคณะและสถาบัน

ตารางนี้เป็นตารางเก็บข้อมูล มีวัตถุประสงค์ให้หลักสูตรรวบรวมข้อมูลผลงานของนักศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษา และผลงานของอาจารย์ เช่น ผลงานวิจัยตีพิมพ์ตามฐานข้อมูลต่าง ๆ สิ่งประดิษฐ์ชิ้นงานงานออกแบบสร้างสรรค์ งานร่วมภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานของอาจารย์และนักวิจัย

ชื่ออาจารย์ และนักวิจัย	ชื่อผลงาน	แหล่งเผยแพร่ วัน/เดือน/ปี ที่เผยแพร่	ประเภท ของผลงาน	ค่าน้ำหนัก	ระดับ	
					ชาติ	นานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาการทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศผลงานที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตร
0.60	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.80	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถานบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./ กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

Diagnostic Questions

- รายงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ โดยแบ่งเป็นระดับชาติและนานาชาติ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-9 ร้อยละผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์ (TSU05, S.1)

คำอธิบาย

1. ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในโครงการ โครงการวิจัยหรือรายงานการวิจัย สามารถนำไปแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจน ถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน มีหนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ที่มีการระบุรายละเอียดที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ต่อหน่วยงาน หรือมีหนังสือตรวจรับงานว่าจ้างการทำวิจัยจากหน่วยงานภายนอกที่สนับสนุนทุนวิจัย

2. ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ มีดังนี้

2.1 การใช้ประโยชน์เชิงสังคม โดยมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์แก่สาธารณชนและมีข้อมูลแสดงให้เห็นถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดีขึ้น

2.2 การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ มีการนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

3. ผลงานวิจัยหรือสร้างสรรค์ ที่เคยนำไปใช้ประโยชน์แล้ว สามารถนับซ้ำได้ หากมีการนำไปใช้ประโยชน์ที่แตกต่างจากเดิมอย่างชัดเจน

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์

ชื่อผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ชื่อนักวิจัยเจ้าของผลงาน	อธิบายผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์	ประเภทการใช้ประโยชน์						
			เชิงสังคม				เชิงพาณิชย์		
			เชิงสาธารณะ	เชิงนโยบาย	เชิงวิชาการในการอ้างอิงสากล (Citation)	ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์	สิ่งประดิษฐ์	ผลิตภัณฑ์	ทรัพย์สินทางปัญญา *

หมายเหตุ * ทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วย สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายทางการค้า ความลับทางการค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

วิธีการคำนวณ

แยกการคำนวณออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การใช้ประโยชน์เชิงสังคม

$$\text{ร้อยละของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์เชิงสังคม}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

$$\text{ร้อยละของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ในรอบปีการศึกษา 2560 โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ/สังคมและการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
- รายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- ประเภทของงานวิจัยที่ใช้รายงาน ได้แก่ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ/สังคม และการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-10 จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ยื่นจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา (KPIs, C.6)
คำอธิบาย

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ผลงานวิชาการอาจอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์หรือผลงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในระดับสถาบัน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ โดยคณะหรือสถาบันมีการวางแผนทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ในการสนับสนุนด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในการคุ้มครองผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการรักษาสิทธิประโยชน์ซึ่งเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายออกมาในรูปแบบของการยื่นจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ยื่นจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์

ชื่อผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ชื่อผู้ประดิษฐ์/ชื่อเจ้าของสิทธิ์	แหล่งสนับสนุน	ประเภทของทรัพย์สินทางปัญญา			วันที่ยื่นคำขอ	เลขคำขอ	เลขสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์	วันที่ได้รับเลขสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์
			สิทธิบัตร	อนุสิทธิบัตร	ลิขสิทธิ์				

วิธีการคำนวณ

จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ยื่นจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์

Diagnostic Questions

- รายงาน จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ยื่นจดทะเบียนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-11 จำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกต่อคณาจารย์และนักวิจัย (TSU06, C.6)
คำอธิบาย

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบัน คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งการได้รับการสนับสนุนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญที่แสดงศักยภาพด้านการวิจัยของคณาจารย์และนักวิจัยอีกด้วย

แหล่งทุนภายนอก หมายถึง แหล่งงบประมาณที่ส่วนงานใช้ในการดำเนินงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก เช่น สกอ. สวก. สสส. สวรส. สผ. กระทรวงวัฒนธรรม งบประมาณวิจัยแบบบูรณาการจากงบประมาณเงินแผ่นดิน เป็นต้น

ทั้งนี้ ไม่นับรวมเงินทุนวิจัยจากเงินรายได้ที่มหาวิทยาลัยสนับสนุน ทั้งในระดับส่วนงานและมหาวิทยาลัย

ตัวอย่างตารางข้อมูลจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก

ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อผู้วิจัย *	สังกัด	สัดส่วนงานวิจัย	จำนวนเงินทุนวิจัย **	ระยะเวลาดำเนินการ	แหล่งทุนวิจัย

หมายเหตุ * กรณีโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดยนักวิจัยหลายคน ให้ระบุข้อมูลนักวิจัยทุกคน พร้อมด้วยสัดส่วนและจำนวนเงินทุนวิจัย กรณีที่ไม่มีการกำหนดสัดส่วนให้เฉลี่ยเงินทุนวิจัยในสัดส่วนที่เท่ากัน

** การนับจำนวนเงินทุนวิจัย ให้นับตามที่ระบุในสัญญาการวิจัย โดยไม่หักค่า overhead ที่หักให้กับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน

วิธีการคำนวณ

$$\text{เงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก} = \frac{\text{ผลรวมจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ก-12 จำนวนชุมชนเป้าหมายในการรับบริการวิชาการเพื่อสังคมในแนวพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม (University Engagement)

คำอธิบาย

พันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม ถือเป็นรูปแบบการทำงานบริการวิชาการเพื่อสังคมที่ยึดหลัก 4 ประการ ดังนี้

- 1) ร่วมคิดร่วมทำแบบหุ้นส่วน (Partnership)
- 2) เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mutual Benefit)
- 3) มีการใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Scholarship)
- 4) เกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Social Impact)

โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

- 1) มหาวิทยาลัยรับรู้และยอมรับคุณค่า (values) วัฒนธรรม (culture) ความรู้และทักษะ (knowledge and skills) ของสังคม และทำงานที่เกิดประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่ายร่วมกัน
- 2) มหาวิทยาลัยต้องกำหนดเรื่องพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคมไว้ในระบบกำกับดูแล นโยบาย และแผนการดำเนินการ งบประมาณ หลักสูตร รวมถึงวิถีชีวิตในมหาวิทยาลัย
- 3) ในการทำวิจัยร่วมกันนั้น ต้องร่วมกันพัฒนาโจทย์และวิธีการที่ครอบคลุมทั้งในเชิงวิชาการและประเด็นของสังคม
- 4) ในการบูรณาการกับการเรียนการสอนนั้น ต้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายในการเรียนรู้ของนักศึกษา และต้องสอดคล้องกับความต้องการของสังคม
- 5) มหาวิทยาลัยและสังคมทำงานร่วมกันในการติดตามความร่วมมือ วัดผลกระทบ ประเมินผลลัพธ์ และปรับปรุง/พัฒนากิจกรรมที่ทำร่วมกัน
- 6) เป้าหมายสำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงสังคมไปในทางที่ดีขึ้น และสร้าง engaged citizens ซึ่งรวมถึงนักศึกษา บัณฑิต และบุคลากรของมหาวิทยาลัย
- 7) ชุมชนเป้าหมาย หมายถึง ชุมชน หรือกลุ่มสังคม หรือกลุ่มบุคคล ที่ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับชุมชน โดยได้มีการกำหนดพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจนในแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย

วิธีการคำนวณ

จำนวนชุมชนเป้าหมายในการรับบริการวิชาการเพื่อสังคมที่ใช้แนวทางของพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนชุมชนเป้าหมายในการรับบริการวิชาการเพื่อสังคมในแนวพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม (University Engagement) ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

**ตัวชี้วัด 7.1ก-13 จำนวนโครงการที่มีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการสนับสนุนโครงการ
บริการวิชาการรับใช้สังคม**

คำอธิบาย

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คณะและสถาบันควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคมโดยมีการบูรณาการกับพันธกิจมหาวิทยาลัย ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่คณะและสถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ นอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมแล้ว ยังส่งผลถึงอัตลักษณ์/เอกลักษณ์ของนักศึกษาและบุคลากรในคณะ/สถาบัน ในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรให้มีจิตสาธารณะอีกด้วย

การให้บริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบัน หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบัน โดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก หมายถึง การดำเนินกิจกรรมบริการวิชาการที่มีหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐหรือภาคเอกชนมาร่วมมือสนับสนุน ทั้งในรูปแบบงบประมาณหรือทรัพยากรอื่นๆ

วิธีการคำนวณ

จำนวนโครงการที่มีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการสนับสนุนโครงการบริการวิชาการรับใช้สังคม

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนโครงการที่มีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการสนับสนุนโครงการบริการวิชาการรับใช้สังคม ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- ผลการดำเนินงานที่ทำให้ชุมชนและสังคม รวมทั้งคณะ/สถาบัน มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

[illegible]

ระดับปริญญาโท

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการจบการศึกษาของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาโท

รหัสแรก เข้า	จำนวนนิสิตที่ รายงานตัว	ย้าย เข้า	ย้าย ออก	สำเร็จการศึกษา			สาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพ							ตกค้าง
				< 2 ปี	2 ปี	> 2 ปี	ลาออก	คะแนนไม่ถึงเกณฑ์	ไม่ชำระค่าเทอม	เสียชีวิต	เกินระยะเวลาที่กำหนด	อื่น ๆ	รวม	
2555														
2556														
2557														
2558														
2559														

ระดับปริญญาเอก

ตัวอย่างตารางข้อมูลการจบการศึกษาของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาเอก

รหัสแรก เข้า	จำนวนนิสิตที่ รายงานตัว	ย้าย เข้า	ย้าย ออก	สำเร็จการศึกษา			สาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพ							ตกค้าง
				< 3 ปี	3 ปี	> 3 ปี	ลาออก	คะแนนไม่ถึงเกณฑ์	ไม่ชำระค่าเทอม	เสียชีวิต	เกินระยะเวลาที่กำหนด	อื่น ๆ	รวม	
2554														
2555														
2556														
2557														
2558														

วิธีการคำนวณ แยกตามระดับการศึกษา ดังนี้

1. ระดับปริญญาตรี

$$\text{ร้อยละของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด} = \frac{\text{จำนวนนิสิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด}}{\text{จำนวนนิสิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

2. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

$$\text{ร้อยละของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด} = \frac{\text{จำนวนนิสิตประกาศนียบัตรบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด}}{\text{จำนวนนิสิตประกาศนียบัตรบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

3. ระดับปริญญาโท

$$\text{ร้อยละของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด} = \frac{\text{จำนวนนิสิตปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด}}{\text{จำนวนนิสิตปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

4. ระดับปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด} = \frac{\text{จำนวนนิสิตปริญญาเอกที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด}}{\text{จำนวนนิสิตปริญญาเอกที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลนิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด โดยแยกเป็นระดับปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท และปริญญาเอก ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ข-2 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณภาพระดับสากล (TSU01, C.7)
คำอธิบาย

1. หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณภาพระดับสากล หมายถึง หลักสูตรที่มีการดำเนินการเปิดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและประกาศ/ข้อบังคับอื่น ๆ ในระดับสากล เช่น AUN QA, AACSB, ABET

2. หลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน หมายถึง หลักสูตรที่มีการดำเนินการเปิดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและประกาศ/ข้อบังคับอื่น ๆ ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ทั้งนี้ ไม่นับรวมหลักสูตรที่ปิดแบบมีเงื่อนไข

ทั้งนี้ ในปีการศึกษา 2560 ประเมินเฉพาะประเด็น หลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน สกอ.

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

ตารางเก็บข้อมูลผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร

หลักสูตร	ผลการประเมินหลักสูตร	
	องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	องค์ประกอบที่ 2 AUN QA

Diagnostic Questions

- รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN QA ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 2 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2558-2559

- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ข-3 อัตราการคงอยู่ของนิสิต (KPIs, C.1)

คำอธิบาย

การคงอยู่และระยะเวลาในการผลิตบัณฑิต การมีระบบดูแลนิสิตระหว่างเรียน เป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ในมิติของความต้องการในการเข้าศึกษาของผู้เรียน การดูแลนิสิตเพื่อให้ นิสิตสามารถสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้

ทั้งนี้เป้าหมายของการจัดการศึกษานั้นเป็นไปตามที่ระบุในโครงสร้างองค์กร โดยระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดของระดับปริญญาตรีเท่ากับรอบระยะเวลาของหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรบัณฑิต สำหรับระยะเวลาที่กำหนดของระดับบัณฑิตศึกษา คือ ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานบัณฑิตศึกษา โดยระดับปริญญาโทใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาเท่ากับ 5 ปี และระดับปริญญาเอกใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาเท่ากับ 6 ปี

ระดับปริญญาตรี

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี

รหัสแรก เข้า	ปี 1 (จำนวนนิสิต รายงานตัว)	ปี 2	ปี 3	ปี 4	สำเร็จการศึกษา	ตกค้าง	พ้นสภาพ
2556							
2557							
2558							
2559							
2560							

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลสาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพของนิสิตหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี

รหัสแรกเข้า	สาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพ						รวม
	ลาออก	คะแนนไม่ถึง เกณฑ์	ไม่ชำระค่า เทอม	เสียชีวิต	เกินระยะเวลา ที่กำหนด	อื่น ๆ	
2556							
2557							
2558							
2559							
2560							

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี

รหัสแรก เข้า	ปี 1 (จำนวนนิสิต รายงานตัว)	ปี 2	ปี 3	ปี 4	ปี 5	สำเร็จ การศึกษา	ตกค้าง	พ้น สภาพ
2555								
2556								
2557								
2558								
2559								
2560								

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลสาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพของนิสิตหลักสูตรระดับปริญญาตรี 5 ปี

รหัสแรกเข้า	สาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพ						รวม
	ลาออก	คะแนนไม่ถึง เกณฑ์	ไม่ชำระค่า เทอม	เสียชีวิต	เกินระยะเวลา ที่กำหนด	อื่น ๆ	
2556							
2557							
2558							
2559							
2560							

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

รหัสแรก เข้า	ปี 1 (จำนวนนิสิตรายงานตัว)	สำเร็จการศึกษา	ตกค้าง	พ้นสภาพ
2558				
2559				
2560				

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลสาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพของนิสิตหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

รหัสแรกเข้า	สาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพ						รวม
	ลาออก	คะแนนไม่ถึง เกณฑ์	ไม่ชำระค่า เทอม	เสียชีวิต	เกินระยะเวลา ที่กำหนด	อื่น ๆ	
2558							
2559							
2560							

ระดับปริญญาโท

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาโท

รหัสแรก เข้า	ปี 1 (จำนวนนิสิต รายงานตัว)	ปี 2	ปี 3	ปี 4	ปี 5	สำเร็จ การศึกษา	ตกค้าง	พันสภาพ
2556								
2557								
2558								
2559								
2560								

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลสาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพของนิสิตหลักสูตรระดับปริญญาโท

รหัสแรกเข้า	สาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพ						รวม
	ลาออก	คะแนนไม่ถึง เกณฑ์	ไม่ชำระค่า เทอม	เสียชีวิต	เกินระยะเวลา ที่กำหนด	อื่น ๆ	
2556							
2557							
2558							
2559							
2560							

ระดับปริญญาเอก

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตรระดับปริญญาเอก

[illegible]

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลสาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพของนิสิตหลักสูตรระดับปริญญาเอก

รหัสแรกเข้า	สาเหตุที่นิสิตที่พ้นสภาพ						รวม
	ลาออก	คะแนนไม่ถึงเกณฑ์	ไม่ชำระค่าเทอม	เสียชีวิต	เกินระยะเวลาที่กำหนด	อื่น ๆ	
2556							
2557							
2558							
2559							
2560							

วิธีการคำนวณ แยกตามระดับการศึกษา ดังนี้

1. ระดับปริญญาตรี

$$\text{ร้อยละการคงอยู่ของนิสิต} = \frac{\text{จำนวนการคงอยู่ของนิสิตระดับปริญญาตรี}}{\text{จำนวนนิสิตทั้งหมด}} \times 100$$

2. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

$$\text{ร้อยละการคงอยู่ของนิสิต} = \frac{\text{จำนวนการคงอยู่ของนิสิตระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต}}{\text{จำนวนนิสิตทั้งหมด}} \times 100$$

3. ระดับปริญญาโท

$$\text{ร้อยละการคงอยู่ของนิสิต} = \frac{\text{จำนวนการคงอยู่ของนิสิตระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนนิสิตทั้งหมด}} \times 100$$

4. ระดับปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละการคงอยู่ของนิสิต} = \frac{\text{จำนวนการคงอยู่ของนิสิตระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนนิสิตทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลอัตราการคงอยู่ของนิสิต โดยแยกเป็นระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ข-4 ร้อยละของนิสิตที่สอบผ่านสมรรถนะทักษะสากล (KPIs)
คำอธิบาย

1. **สมรรถนะทักษะด้านภาษา** หมายถึง สมรรถนะทักษะสากลด้านภาษาอังกฤษ โดยมีเกณฑ์การทดสอบตามมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2. **สมรรถนะทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ** หมายถึง สมรรถนะทักษะสากลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีเกณฑ์การทดสอบตามมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด

วิธีการคำนวณ โดยแบ่งการคำนวณออกเป็น 2 ทักษะ ดังนี้

1. สมรรถนะทักษะด้านภาษา

$$\text{ร้อยละนิสิตที่สอบผ่านสมรรถนะทักษะด้านภาษา} = \frac{\text{ผลรวมนิสิตที่สอบผ่านสมรรถนะทักษะด้านภาษา}}{\text{จำนวนนิสิตทั้งหมด}} \times 100$$

2. สมรรถนะทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

$$\text{ร้อยละนิสิตที่สอบผ่านสมรรถนะเทคโนโลยีสารสนเทศ} = \frac{\text{ผลรวมนิสิตที่สอบผ่านสมรรถนะทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ}}{\text{จำนวนนิสิตทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลบัณฑิตที่สอบผ่านสมรรถนะทักษะสากล ด้านภาษาอังกฤษ โดยแยกเป็นระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559 (ถ้ามี)
- รายงานผลบัณฑิตที่สอบผ่านสมรรถนะทักษะสากล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับปริญญาตรี ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559 (ถ้ามี)
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

■ ประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานด้านการวิจัย

ตัวชี้วัด 7.1ข-5 ร้อยละอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอก (KPIs)

คำอธิบาย

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบัน การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ ภายใต้การได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนซึ่งหากการได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกจึงเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของสถาบันนั้นได้อย่างดียิ่ง

แหล่งทุนภายนอก หมายถึง แหล่งงบประมาณที่ส่วนงานใช้ในการดำเนินงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก เช่น สกอ. สวก. สสส. สวรส. สผ. กระทรวงวัฒนธรรม งบประมาณวิจัยแบบบูรณาการจากงบประมาณเงินแผ่นดิน เป็นต้น

ตัวอย่างตารางข้อมูลอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอก ใช้ตารางเดียวกับ ตัวชี้วัด 7.1 ก-11

ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อผู้วิจัย *	สังกัด	สัดส่วนงานวิจัย	จำนวนเงินทุนวิจัย **	ระยะเวลาดำเนินการ	แหล่งทุนวิจัย

หมายเหตุ * กรณีโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดยนักวิจัยหลายคน ให้ระบุข้อมูลนักวิจัยทุกคน พร้อมด้วยสัดส่วนและจำนวนเงินทุนวิจัย กรณีที่ไม่มีการกำหนดสัดส่วนให้เฉลี่ยเงินทุนวิจัยในสัดส่วนที่เท่ากัน

** การนับจำนวนเงินทุนวิจัย ให้นับตามที่ระบุในสัญญาการวิจัย โดยไม่หักค่า overhead ที่หักให้กับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์หรือนักวิจัยที่ได้รับทุนจากแหล่งภายนอก}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอกในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

■ ประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานด้านการบริการวิชาการ

ตัวชี้วัด 7.1ข-6 ร้อยละของการรายงานผลการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการผ่านระบบสารสนเทศ (TSU-EnT System) ตามกำหนดเวลา

คำอธิบาย

Thaksin University Engagement System (TSU-EnT) ระบบสารสนเทศบริการวิชาการเพื่อสังคมมหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นระบบที่มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้พัฒนาขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยทักษิณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีข้อมูลสารสนเทศด้านการบริการวิชาการที่ทันสมัยสามารถใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจด้านบริการวิชาการของผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องรวมถึงเป็นช่องทางในการสื่อสารกับคณะหน่วยงานและเผยแพร่ข้อมูลด้านการบริการวิชาการ โดยมีฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่สำคัญ ดังนี้

- ฐานข้อมูลโครงการบริการวิชาการ
- ฐานข้อมูลพื้นที่/ชุมชนเป้าหมาย
- ฐานข้อมูลนักวิจัย/บริการวิชาการ
- ระบบประเมินข้อเสนอโครงการบริการวิชาการ
- ระบบติดตามความก้าวหน้าและประเมินโครงการบริการวิชาการ
- ระบบรายงานผลโครงการบริการวิชาการ
- ระบบการจัดการความรู้ด้านการบริการวิชาการหรือรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ช่องทางการติดต่อสื่อสารภายในประชาคมผู้รับหรือผู้ให้บริการวิชาการเพื่อสังคม

วิธีการคำนวณ

ร้อยละของการรายงานผลการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการผ่านระบบสารสนเทศ (TSU-EnT System) ตามกำหนดเวลา

$$= \frac{\text{จำนวนครั้งการรายงานผลการผ่านระบบ (TSU - EnT System)}}{\text{จำนวนครั้งที่ต้องรายงานผลการผ่านระบบ (TSU - EnT System) ทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลการรายงานผลการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการผ่านระบบสารสนเทศ (TSU-EnT System) ตามกำหนดเวลา ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559 (ถ้ามี)
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

**ตัวชี้วัด 7.1ข-7 ร้อยละของเงินงบประมาณบริการวิชาการที่ได้รับจากแหล่งภายนอกเทียบกับ
งบประมาณปีที่ผ่านมา**

คำอธิบาย

การให้บริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบัน หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบัน โดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

จำนวนรายได้จากการบริการวิชาการ หมายถึง จำนวนรายรับโดยไม่หักค่าใช้จ่ายในการให้บริการ วิชาการและวิชาชีพที่สามารถนำผลลัพธ์กลับสู่องค์กรในนามมหาวิทยาลัย หรือ คณะ สถาบัน สำนัก หน่วยงาน ในสังกัดของมหาวิทยาลัยแต่ละปีงบประมาณ โดยมีแหล่งที่มาของรายได้ ได้แก่ ค่าบริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจสอบ ค่าบริการเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ค่าบริการการสำรวจการวางแผน การจัดการ หรือการวิจัยในลักษณะการว่าจ้าง ค่าบริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ การศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ค่าบริการการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์หรือผลิต รายได้จากการจัดฝึกอบรม สัมมนา หรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ รายได้จากการให้บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา หรือการประชุมเชิงปฏิบัติการใน ลักษณะการว่าจ้าง โดยรายได้จากการจัดการศึกษาต่อเนื่อง ถือเป็นส่วนหนึ่งของรายได้จากการบริการ วิชาการ

วิธีการคำนวณ

ร้อยละของเงินงบประมาณบริการวิชาการที่ได้รับ

$$= \frac{\text{งบประมาณบริการวิชาการ ปีการศึกษา 2560} - \text{งบประมาณบริการวิชาการ ปีการศึกษา 2559}}{\text{งบประมาณบริการวิชาการ ปีการศึกษา 2560}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลเงินงบประมาณบริการวิชาการที่ได้รับจากแหล่งภายนอก ในรอบปีการศึกษา 2560
- เปรียบเทียบเงินงบประมาณบริการวิชาการที่ได้รับจากแหล่งภายนอก ในรอบปีการศึกษา 2560 ที่เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือ ทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ข-8 การจัดอันดับมหาวิทยาลัยชั้นนำตามหลักเกณฑ์ของ UI Green (TSU10, S.3) :
ร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นเทียบกับปีก่อนหน้า

คำอธิบาย

เพื่อแสดงการพัฒนาสถาบัน บุคลากรและนิสิตนักศึกษาของสถาบัน ในทิศทางที่มุ่งสู่ความยั่งยืนอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สถาบันการศึกษาเป็นแบบอย่างของสังคมและชุมชนในการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน โดยใช้เกณฑ์การประเมินการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียว (UI - Green University) เป็นแนวทางในการดำเนินการ เพื่อเพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ยั่งยืน และส่งเสริมให้นักศึกษา บุคลากร มีจิตสำนึกในการปกป้องและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

วิธีการคำนวณ

ร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้น

$$= \frac{\text{ผลรวมคะแนน UI Green ปีการศึกษา 2559} - \text{ผลรวมคะแนน UI Green ปีการศึกษา 2560}}{\text{คะแนน UI Green ปีการศึกษา 2560}} \times 100$$

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน (เชิงปริมาณ)

ร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นเทียบกับปีก่อนหน้า (ปี 2559 = 2,037 คะแนน) เป้าหมาย ร้อยละ 3.26 (2,103 คะแนน)

(ค่าเป้าหมายจะวัดจากอันดับโลกตามเกณฑ์การประเมินของ UI Green Metric ที่มหาวิทยาลัยได้รับในแต่ละปี และความพยายามในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยทักษิณ)

ใช้คะแนนเต็มของเกณฑ์เป็นฐาน (ร้อยละของการเพิ่มขึ้นของคะแนนที่ได้ จากคะแนนเต็ม) คะแนนเต็ม 10,000 คะแนน

Diagnostic Questions

- รายงานผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยชั้นนำตามหลักเกณฑ์ของ UI Green ปีการศึกษา 2560
- รายงานผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยชั้นนำตามหลักเกณฑ์ของ UI Green ปีการศึกษา 2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ค-1 นิสิตหรือผู้รับบริการและบุคลากรที่เป็นชาวต่างชาติ (Inbound) (TSU07)

ตัวชี้วัดนิสิตหรือผู้รับบริการและบุคลากรที่เป็นชาวต่างชาติ (Inbound) การดำเนินงานแบ่งออกเป็น 2 ตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

1. ร้อยละของหลักสูตรที่มี Inbound

คำอธิบาย

ร้อยละของหลักสูตรที่มี Inbound หมายถึง การร่วมมือกับต่างประเทศในการเปิดหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตรที่มีนิสิต นักศึกษาต่างชาติมาลงทะเบียนเรียนในรายวิชาของหลักสูตร หรือบุคลากรชาวต่างประเทศมาทำการสอนในหลักสูตรไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25 ของภาคการศึกษา หรือนิสิตนักศึกษามาทำวิจัยในมหาวิทยาลัยทักษิณ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของหลักสูตรที่มี Inbound} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มี Inbound}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลหลักสูตรที่มี Inbound ในรอบปีการศึกษา 2560 กับข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

2. จำนวนนิสิตหรือผู้รับบริการประเภท Inbound

คำอธิบาย

นิสิตหรือผู้รับบริการประเภท Inbound หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ หรือที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม โดยมีนิสิต หรืออาจารย์ หรือบุคลากรต่างชาติเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว (ไม่น้อยกว่า 1 สัปดาห์)

วิธีการคำนวณ

จำนวนนิสิตหรือผู้รับบริการประเภท Inbound

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนนิสิต หรือผู้รับบริการ Inbound ในรอบปีการศึกษา 2560 กับข้อมูลย้อนหลัง 3 ปีในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.1ค-2 นิสิตหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ทำกิจกรรมทางวิชาการกับต่างประเทศ (Outbound) (TSU08)

คำอธิบาย

ตัวชี้วัดนิสิตหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ทำกิจกรรมทางวิชาการกับต่างประเทศ (Outbound) การดำเนินงานแบ่งออกเป็น 2 ตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

1. ร้อยละของหลักสูตรที่มี Outbound

คำอธิบาย

ร้อยละของหลักสูตรที่มี Outbound หมายถึง การร่วมมือกับต่างประเทศในการเปิดหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตรที่มีนิสิตไปลงทะเบียนเรียนในสถาบันต่างประเทศ หรือบุคลากรที่ไปทำวิจัยหรือสอนในต่างประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของภาคการศึกษา หรือมีนิสิตไปทำวิจัยในต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของหลักสูตรที่มี Outbound} = \frac{\text{ผลรวมหลักสูตรที่มี Outbound}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลหลักสูตรที่มี Outbound ในรอบปีการศึกษา 2560 กับข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
 - การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้ม
- หรือ

ทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

2. จำนวนนิสิตประเภท Outbound

คำอธิบาย

จำนวนนิสิตประเภท Outbound หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม ที่จัดโดยสถาบัน หรือองค์กรต่างประเทศ ของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นเวลา ไม่น้อยกว่า 1 สัปดาห์

วิธีการคำนวณ

จำนวนนิสิตประเภท Outbound

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนนิสิตประเภท Outbound ในรอบปีการศึกษา 2560 กับข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559

- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

3. จำนวนคณาจารย์ประเภท Outbound

คำอธิบาย

จำนวนคณาจารย์ประเภท Outbound หมายถึง การร่วมมือกับต่างประเทศในการเปิดหลักสูตรนานาชาติ หรือการดำเนินงานของส่วนงานที่เกี่ยวข้องทางด้านวิชาการ เช่น กิจกรรมการแลกเปลี่ยนอาจารย์กับสถาบันการศึกษาในระดับนานาชาติ เป็นต้น

วิธีการคำนวณ

จำนวนคณาจารย์ประเภท Outbound

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนคณาจารย์ประเภท Outbound ในรอบปีการศึกษา 2560 กับข้อมูลย้อนหลัง 3 ปีในช่วงปีการศึกษา 2557-2559

- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

7.2 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า

ก. ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

(1) ความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น

ตัวชี้วัด 7.2ก-1 ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการ (C.11)

คำอธิบาย

การมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการตามพันธกิจของคณะ/สถาบัน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับหลักสูตร ได้แก่ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต/ผู้ใช้บริการวิชาการ/ผู้ใช้งานวิจัย ศิษย์เก่า และบุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน ข้อมูลป้อนกลับที่ดีควรจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไปได้ โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปได้

ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการ หมายถึง ความพึงพอใจต่อการให้บริการในด้านต่างๆ ดังนี้

- การจัดการเรียนการสอน เช่น ELO โครงสร้างหลักสูตร ตารางเรียน ตารางสอบ การสอนของคณาจารย์
- ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ฯลฯ
- ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อและสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานพยาบาล สนามกีฬา ที่พักของนักศึกษา ฯลฯ
- การให้คำปรึกษาแนะแนวของหลักสูตร/คณะ/สถาบัน
- การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการ เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการให้บริการของคณะฯ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-2 ระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้ายต่อการบริหารจัดการหลักสูตร (KPIs, C.11)

คำอธิบาย

การมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการตามพันธกิจของคณะ/สถาบัน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับหลักสูตร ได้แก่ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต/ผู้ให้บริการวิชาการ/ผู้ใช้ผลงานวิจัย ศิษย์เก่า และบุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน ข้อมูลป้อนกลับที่ดีควรจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไปได้ โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปได้

ระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้ายต่อการบริหารจัดการหลักสูตร หมายถึง ระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้ายต่อการบริหารจัดการหลักสูตร ในส่วนของรายละเอียดดังนี้

- ความเหมาะสมของหลักสูตร เป้าหมายของหลักสูตร ความทันสมัยและตรงกับความต้องการของหลักสูตร
- ความสามารถของบัณฑิต กับ ELO
- ความสัมพันธ์และช่องว่างทางการสื่อสารระหว่างสถาบัน/คณะ/หลักสูตรกับศิษย์เก่า

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้ายต่อการบริหารจัดการหลักสูตร เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้ายต่อการบริหารจัดการหลักสูตร ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-3 ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการสอนของอาจารย์ (KPIs, C.11)
คำอธิบาย

การมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการตามพันธกิจของคณะ/สถาบัน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับหลักสูตร ได้แก่ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต/ผู้ให้บริการวิชาการ/ผู้ใช้ผลงานวิจัย ศิษย์เก่า และบุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน ข้อมูลป้อนกลับที่ดีควรจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไปได้ โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปได้

ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการสอนของอาจารย์ หมายถึง อาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการต่างๆ ต่อไปนี้

- การจัดการเรียนการสอน เช่น ELO โครงสร้างหลักสูตร ตารางเรียน ตารางสอบ การสอนของคณาจารย์
- ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ฯลฯ
- ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อและสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานพยาบาล สนามกีฬา ที่พักของนักศึกษา ฯลฯ
- การให้คำปรึกษาแนะแนวของหลักสูตร/คณะ/สถาบัน

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการสอนของอาจารย์ เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อการสอนของอาจารย์ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-4 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการวิชาการ (KPIs, C.11)

คำอธิบาย

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนิสิตและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

การมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การให้บริการทางวิชาการตามพันธกิจของคณะ/สถาบัน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับหลักสูตร ได้แก่ ผู้ใช้บริการวิชาการ ข้อมูลป้อนกลับที่ดีควรจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไปได้ โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปได้

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการวิชาการ หมายถึง ระดับความพึงพอใจของชุมชนเป้าหมายในการรับบริการวิชาการในด้านต่างๆ จากมหาวิทยาลัยทักษิณ รวมถึงการให้ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงหรือพัฒนาโครงการเพื่อทำให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการวิชาการ เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการวิชาการ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-5 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (KPIs, C.11)
คำอธิบาย

ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ที่เป็นข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาบริหารจัดการผลงานวิจัย ตามพันธกิจของคณะ/สถาบัน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ได้แก่ นักวิจัย ผู้ให้ทุนวิจัย ผู้ใช้ประโยชน์อื่นๆ ทั้งนี้ ข้อมูลป้อนกลับที่ดีควรจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนางานวิจัยให้ดียิ่งขึ้นไป โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการวิจัยได้

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายถึง ระดับความพึงพอใจของผู้ที่ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย ในด้านต่างๆ ดังนี้

- การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น
- การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ
- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้
- การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการยกระดับคุณค่าทางจิตใจ เกิดสุนทรียภาพ เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล เป็นต้น

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เมื่อเทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-6 ระดับความพึงพอใจของผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก (KPIs, C.11)

คำอธิบาย

ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการบริหารจัดการงานวิจัย ผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก เช่น วช. สกว. สวทช. สสวท. ฯลฯ ซึ่งข้อมูลป้อนกลับที่ดีจากหน่วยงานเหล่านี้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานด้านการวิจัยให้ดียิ่งขึ้น โดยข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลระดับคะแนนที่บ่งบอกถึงความพึงพอใจเท่านั้น แต่อาจเป็นข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์และสามารถใช้ในการพัฒนาการวิจัยได้

ระดับความพึงพอใจของผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก หมายถึง ระดับความพึงพอใจของผู้สนับสนุนทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก โดยมีประเด็นดังนี้

- ระบบงานวิจัยและบริหารงานวิจัย
- ความสามารถของนักวิจัยและคณาจารย์
- ประโยชน์จากผลงานวิจัย

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความพึงพอใจของผู้ให้ทุนจากแหล่งทุนจากภายนอก ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

(2) ความผูกพันของผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น

ตัวชี้วัด 7.2ก-7 อัตราการลาออกของนิสิต (KPIs, C.11)

คำอธิบาย

การดำเนินงานในการรับนิสิต การคงอยู่และระยะเวลาในการผลิตบัณฑิต การมีระบบการรับนิสิตและระบบดูแลนิสิตระหว่างเรียน เป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ในมิติของความต้องการในการเข้าศึกษาของผู้เรียน การดูแลนิสิตเพื่อให้บัณฑิตสามารถสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้

ทั้งนี้เป้าหมายของการจัดการศึกษานั้นเป็นไปตามที่ระบุในโครงร่างองค์กร โดยระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดของระดับปริญญาตรีเท่ากับรอบระยะเวลาของหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สำหรับระยะเวลาที่กำหนดของระดับบัณฑิตศึกษา คือ ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานบัณฑิตศึกษา โดยระดับปริญญาโทใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาเท่ากับ 5 ปี และระดับปริญญาเอกใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาเท่ากับ 6 ปี

ตัวอย่างตารางการเก็บข้อมูลอัตราการลาออกของนิสิต (ใช้ได้กับหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนนิสิตทั้งหมด (ต้นปีการศึกษา)	จำนวนนิสิตลาออก	อัตราการลาออก	สาเหตุการลาออก					
				ประสงค์จะสมัครเข้าศึกษาต่อที่สถาบันอื่น	เจ็บป่วยที่ต้องเข้ารับการรักษาต่อเนื่อง	ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษา	ไม่มีเวลาสำหรับการศึกษา	พันสภาพการเป็นนิสิต	อื่น ๆ
2556									
2557									
2558									
2559									
2560									

* ข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา

วิธีการคำนวณ แยกตามระดับการศึกษา ดังนี้

1. ระดับปริญญาตรี

$$\text{อัตราการลาออกของนิสิต} = \frac{\text{จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลาออก}}{\text{จำนวนนิสิตทั้งหมด}} \times 100$$

2. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

$$\text{อัตราการลาออกของนิสิต} = \frac{\text{จำนวนนิสิตระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตที่ลาออก}}{\text{จำนวนนิสิตทั้งหมด}} \times 100$$

3. ระดับปริญญาโท

$$\text{อัตราการลาออกของนิสิต} = \frac{\text{จำนวนนิสิตระดับปริญญาโทที่ลาออก}}{\text{จำนวนนิสิตทั้งหมด}} \times 100$$

4. ระดับปริญญาเอก

$$\text{อัตราการลาออกของนิสิต} = \frac{\text{จำนวนนิสิตระดับปริญญาเอกที่ลาออก}}{\text{จำนวนนิสิตทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลอัตราการลาออกของนิสิต ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-8 จำนวนศิษย์เก่าที่สนับสนุน/ร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย (KPIs)
คำอธิบาย

การเปิดโอกาสให้ศิษย์เก่าเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการ ร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การทำวิจัยแบบร่วมมือในลักษณะของสหวิทยาการ นอกจากนี้อาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในการพัฒนามหาวิทยาลัยด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

- ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย/ความสามารถของบัณฑิตปัจจุบัน
- การมีส่วนร่วมกับเครือข่ายศิษย์เก่า/ประโยชน์จากการเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย
- การเพิ่มพูนความรู้ให้บัณฑิตปัจจุบันและศิษย์เก่าอย่างต่อเนื่อง
- ความสัมพันธ์และช่องทางการสื่อสารระหว่างสถาบัน/คณะ/หลักสูตรกับศิษย์เก่า

ตัวอย่างตารางการเก็บข้อมูลการรับเงินบริจาคจากศิษย์เก่า

ที่	ชื่อ-สกุล ศิษย์เก่า	หลักสูตร/สาขาวิชา	รูปแบบ/กิจกรรมที่ศิษย์เก่าสนับสนุน/ร่วมพัฒนา	วันเดือนปีที่เข้าร่วม

วิธีการคำนวณ

จำนวนศิษย์เก่าที่สนับสนุน/ร่วมพัฒนามหาวิทยาลัยทั้งหมด

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนศิษย์เก่าที่สนับสนุน/ร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-9 ร้อยละความพึงพอใจของศิษย์เก่าต่อกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ (KPIs, C.11)
คำอธิบาย

บทบาทของศิษย์เก่าในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอาจจำแนกออกไปตามภารกิจต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในส่วนของความสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยนั้น เป็นไปในลักษณะต่างตอบแทนกัน อาทิ ศิษย์เก่าทำหน้าที่เผยแพร่ชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยให้ความรู้ ข่าวสาร ข้อมูลแก่ศิษย์เก่าอย่างต่อเนื่อง ความสัมพันธ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจากแรงจูงใจ ที่สำคัญ คือ ความพึงพอใจของศิษย์เก่าที่เกิดจากที่ศิษย์เก่าได้รับประสบการณ์ที่พึงพอใจในขณะที่ศึกษา ความผูกพันต่ออาจารย์ ความระลึกในบุญคุณของสถานศึกษาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนกลมเกลียวให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ประสบความสำเร็จในชีวิต ดังนั้นรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับศิษย์เก่าจึงสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. ด้านการให้ความช่วยเหลือมหาวิทยาลัย
2. ด้านการส่งเสริมการศึกษาและเผยแพร่ความรู้
3. ด้านการส่งเสริมความสามัคคี สร้างความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่า นิสิตปัจจุบัน สมาคมศิษย์เก่า

และมหาวิทยาลัย

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละความพึงพอใจของศิษย์เก่า} = \frac{\text{ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของศิษย์เก่า}}{5 \text{ (คะแนนเต็มของค่าระดับความพึงพอใจ)}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลความพึงพอใจของศิษย์เก่าต่อกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559 (ถ้ามี)
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-10 เงินบริจาคจากศิษย์เก่า (KPIs)

คำอธิบาย

จำนวนเงินบริจาคจากศิษย์เก่า แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับศิษย์เก่าซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วไปประกอบอาชีพและประสบความสำเร็จ มีความมั่นคง การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้สถาบันจะช่วยสนับสนุนให้สถาบันบรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ได้

เงินบริจาคจากศิษย์เก่า หมายถึง เงินที่บริจาคจากตัวศิษย์เก่า การจัดงานการกุศลเพื่อจัดหารายได้หรือเงินจากการจัดเดิน-วิ่งการกุศล

ตัวอย่างตารางการเก็บข้อมูลการรับเงินบริจาคจากศิษย์เก่า

ที่	ชื่อ-สกุล ศิษย์เก่า	หลักสูตร/สาขาวิชา	จำนวนเงิน	วันเดือนปี ที่ได้รับ
รวม				

วิธีการคำนวณ

จำนวนเงินบริจาคจากศิษย์เก่าทั้งหมด

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนเงินบริจาคจากศิษย์เก่า ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559 (ถ้ามี)
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.2ก-11 ร้อยละข้อร้องเรียนที่ดำเนินการกลั่นกรอง/พิจารณาแก้ไขตามขั้นตอน ภายใน 15 วัน (KPIs)
คำอธิบาย

ข้อร้องเรียน หมายถึง คำร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งที่เป็นบุคลากรภายนอกหน่วยงานและภายในหน่วยงาน ที่ไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวัง ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ และแจ้งขอให้ตรวจสอบ แก้ไข หรือปรับเปลี่ยนการดำเนินการ

ช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน หมายถึง ช่องทางที่สามารถรับ-ส่ง เรื่องร้องเรียนได้ ประกอบด้วยผู้รับเรื่องร้องเรียน ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์งานประชาสัมพันธ์ หนังสือถึงอธิการบดี ร้องเรียนผ่านเว็บไซต์ (สายตรงอธิการบดี) ร้องเรียนด้วยตนเอง และช่องทางอื่นๆ

การบริหารจัดการข้อร้องเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้ความคิดเห็น/คำร้องเรียนของผู้รับบริการได้รับการตอบสนองที่เหมาะสมและนำไปสู่การปรับปรุงระบบงานที่ดีขึ้น
2. เพื่อเพิ่มความฉับไวในการรับรู้ปัญหาและเกิดการตอบสนองที่รวดเร็ว และเหมาะสม
3. เพื่อเป็นแนวทางขั้นต้นในการเจรจาต่อรองไกล่เกลี่ย เพื่อป้องกันการฟ้องร้อง
4. เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่หน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ทุกระดับได้สนใจและทบทวนข้อร้องเรียนที่เกิดขึ้นซ้ำๆ

ระดับข้อร้องเรียน

ระดับ	รายการร้องเรียน	เวลาในการตอบสนอง	ผู้รับผิดชอบ	ตัวอย่างเหตุการณ์
1	ข้อร้องเรียนเรื่องเล็ก ผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อน แต่มีการพูดคุยและสามารถแก้ไขได้โดยหน่วยงานเดียว	ไม่เกิน 5 วันทำการ	หน่วยงาน	- การร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรม การให้บริการของเจ้าหน้าที่ - การร้องเรียนเกี่ยวกับคุณภาพ การให้บริการของหน่วยงาน
2	ข้อร้องเรียนเรื่องใหญ่ ผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อน มีการโต้แย้ง ไม่สามารถแก้ไขได้โดยหน่วยงานเดียว	ไม่เกิน 15 วันทำการ	- ทีมไกล่เกลี่ย - ผู้บริหาร	การร้องเรียนเกี่ยวกับการผิดวินัย ร้ายแรงของเจ้าหน้าที่
3	ข้อร้องเรียนนอกเหนือ อำนาจ ผู้ร้องเรียนร้องขอในสิ่งที่อยู่นอกเหนือบทบาทอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน	ไม่เกิน 3 วันทำการ	หน่วยงาน	การให้บริการของหน่วยงานอื่น/ คณะ

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละข้อร้องเรียนที่ดำเนินการ} = \frac{\text{จำนวนข้อร้องเรียนที่ดำเนินการภายใน 15 วัน}}{\text{จำนวนข้อร้องเรียนทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลข้อร้องเรียนที่ดำเนินการกลั่นกรอง/พิจารณาแก้ไขตามขั้นตอน ภายใน 15 วันในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559 (ถ้ามี)
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

7.3 ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร

ก. ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร

(1) ผลลัพธ์ด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถ

ตัวชี้วัด 7.3ก-1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก (KPIs, C.5)

คำอธิบาย

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถ และความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

หมายเหตุ

คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์ การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (KPIs, C.5)
คำอธิบาย

สถาบันการศึกษามีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบัน ทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานอาจารย์ประจำที่มีอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-3 ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (KPIs)
คำอธิบาย

การพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะบุคลากรสายสนับสนุน ซึ่งสถาบันมีการดำเนินการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนให้มีความรู้และทักษะทางวิชาชีพได้ตามแผน

สำหรับความก้าวหน้าในการขอกำหนดตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นของสายสนับสนุน โดยดำเนินการตามกรอบของตำแหน่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.อ. กำหนด โดยประกอบด้วยตำแหน่งของข้าราชการและพนักงานดังต่อไปนี้

1. ประเภททั่วไป
 - ระดับปฏิบัติงาน
 - ระดับชำนาญงาน
 - ระดับชำนาญงานพิเศษ
2. ประเภทวิชาการ สายสนับสนุน
 - ระดับปฏิบัติการ
 - ระดับชำนาญการ
 - ระดับชำนาญการพิเศษ
 - ระดับเชี่ยวชาญ
 - ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของบุคลากรที่ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น} = \frac{\text{จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น}}{\text{จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลบุคลากรสายสนับสนุนที่ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-4 จำนวนอาจารย์ที่ได้รับรางวัล (KPIs)

คำอธิบาย

ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ จนสามารถได้รับรางวัลและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ อาทิ 1) ผู้มีผลงานวิจัยที่มีค่า Impact Factor รวมสูงสุด 2) ผู้มีผลงานวิจัยตีพิมพ์ ยอดเยี่ยม (Outstanding Publication) 3) ผลงานวิจัยและสิทธิบัตร 4) ผลงานนวัตกรรมการวิจัย และ 5) รางวัลที่สร้างชื่อเสียง หรือได้รับรางวัลจากองค์กรภายนอก เป็นต้น

ตัวอย่างตารางข้อมูลอาจารย์ที่ได้รับรางวัล

ชื่อ-สกุล	ชื่อผลงาน	ชื่อรางวัล	หน่วยงานที่ จัด/ผู้ให้รางวัล	วัน/เดือน/ปี ที่ได้รับรางวัล	ระดับ	
					ชาติ	นานาชาติ

วิธีการคำนวณ

จำนวนอาจารย์ที่ได้รับรางวัล ในปีการศึกษา 2560 แบ่งออกเป็น

- ระดับชาติ
- ระดับนานาชาติ

Diagnostic Questions

- รายงานอาจารย์ที่ได้รับรางวัล ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปี การศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือ ทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-5 ร้อยละของคณะที่มีอัตราส่วนอาจารย์ (FTE) ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) เป็นไปตามเกณฑ์ สกอ. (KPIs, C.5)

คำอธิบาย

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความคล่องตัวทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัย เพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นคณะ/สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติและความสามารถ ดังนี้

- ความสามารถในการออกแบบการสอน และถ่ายทอดเนื้อหา
- ความสามารถในการประยุกต์และเลือกใช่วิธีการที่หลากหลายในการสอนและการประเมินผลการสอนเพื่อให้บรรลุ ELOs ที่กำหนด
- ความสามารถในการพัฒนาและใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย
- ความสามารถในการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของตนเอง
- ความสามารถในการทบทวนกระบวนการสอนของตนเอง
- ความสามารถในการวิจัยหรือบริการวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โดยมีจำนวนอาจารย์ที่เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการและบริบทของหลักสูตรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา เป็นไปตาม Program Outcomes หรือสนับสนุนพันธกิจอื่น ๆ ของคณะ/สถาบัน

ตัวชี้วัดร้อยละของคณะที่มีอัตราส่วนอาจารย์ (FTE) ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) เป็นไปตามเกณฑ์ สกอ. การดำเนินงานแบ่งออกเป็น 2 ตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

1. ตัวชี้วัดระดับสถาบัน

ตัวชี้วัด 7.3ก-5 ร้อยละของคณะที่มีอัตราส่วนอาจารย์ (FTE) ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) เป็นไปตามเกณฑ์ สกอ. (KPIs, C.5)

วิธีการคำนวณ

ร้อยละคณะที่มีอัตราส่วนอาจารย์(FTE) ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) เป็นไปตามเกณฑ์ สกอ.

$$= \frac{\text{จำนวนคณะที่มีอัตราส่วนอาจารย์ (FTE) ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ตามเกณฑ์}}{\text{จำนวนคณะทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานข้อมูลอัตราส่วนอาจารย์ (FTE) ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) เป็นไปตามเกณฑ์ สกอ. เป็นรายคณะ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

2. ตัวชี้วัดระดับส่วนงาน

ตัวชี้วัด 7.3ก-5 อัตราส่วนอาจารย์ (FTE) ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) เป็นไปตามเกณฑ์ สกอ. (KPIs, C.5)

กำหนดเกณฑ์อัตราส่วนอาจารย์ (Full-Time Equivalent : FTE) ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (Full time Equivalence of Students : FTES) ของ สกอ. ตามสาขาวิชา ดังตารางต่อไป

ตารางแสดงสัดส่วนอาจารย์ต่อจำนวนนิสิตเต็มเวลา

สาขาวิชา	เกณฑ์ สกอ.
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	1 : 8
วิทยาศาสตร์กายภาพ	1 : 20
เกษตร ป่าไม้และประมง	1 : 20
บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์	1 : 25
นิติศาสตร์	1 : 50
ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	1 : 30
ศิลปกรรมศาสตร์ วิจารณ์ศิลป์และประยุกต์ศิลป์	1 : 8
สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	1 : 25

การนับจำนวนอาจารย์ หรือ Full-Time Equivalent (FTE) ดังตารางต่อไปนี้

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลคณาจารย์ในระดับหลักสูตร

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม	
			จำนวน (ราย)	FTE
ศาสตราจารย์				
รองศาสตราจารย์				
ผู้ช่วยศาสตราจารย์				
อาจารย์				
อาจารย์ Part-Time				
อาจารย์พิเศษ (Visiting professors/lecturers)				
รวม				

หมายเหตุ

1. นับรวมคณาจารย์ที่สอนหรือมีภาระงานทางวิชาการในหลักสูตรทั้งหมด โดยหา FTE หรือ Full-Time Equivalent จาก 1 FTE = 35 ชั่วโมงงานต่อสัปดาห์
2. ข้อมูลคณาจารย์ในตารางข้างต้นเป็นบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff) ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน (Academic Work)
3. คณะ/สถาบัน ต้องมีการกำหนดคุณสมบัติอาจารย์ที่เทียบเท่าปริญญาเอก ที่ผ่านการเห็นชอบของสถาบัน

ตารางสรุปข้อมูลสัดส่วนนักศึกษาต่ออาจารย์ของหลักสูตร

ปีการศึกษา	FTE รวมของอาจารย์	FTES รวมของนิสิต	สัดส่วนอาจารย์ต่อนิสิต

*นำข้อมูล FTE ของนักศึกษามาจากข้อมูลนักศึกษาใน C.1 และ FTE ของอาจารย์ C.5

วิธีการคำนวณ

$$\text{อัตราส่วนอาจารย์ (FTE) ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES)} = \frac{\text{จำนวนนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES)}}{\text{จำนวนอาจารย์ (FTE)}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานอัตราส่วนอาจารย์ (FTE) ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) เป็นไปตามเกณฑ์ สกอ. ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-6 ระดับความพึงพอใจของบุคลากรด้านบรรยากาศการทำงาน (KPIs, C.11)**คำอธิบาย**

บรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมการทำงาน ทั้งด้านกายภาพ ด้านสังคม และด้านจิตใจ เป็นปัจจัยและองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงาน บรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี จะช่วยให้บุคลากรสามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วิธีการคำนวณ

ประเมินโดยใช้เครื่องมือวัดความสุข Happynometer ออนไลน์ ของมหาวิทยาลัยมหิดล (คำถามในส่วน Happy Work Life (Happy Plus) / การงานดี ข้อ 38-54) เทียบกับระดับคะแนน 5 ระดับ แยกตามกลุ่มบุคลากร สายวิชาการ สายสนับสนุน

เป้าหมายการดำเนินงาน

ระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.25 โดยมีผู้ตอบแบบประเมิน ร้อยละ 70 ของบุคลากร

Diagnostic Questions

- รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรด้านบรรยากาศการทำงาน ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559 (ถ้ามี)
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-7 ระดับความผูกพันของบุคลากร (KPIs)

คำอธิบาย

ความผูกพันของบุคลากร หมายถึง ระดับความมุ่งมั่นของบุคลากรทั้งในด้านจิตใจและสติปัญญา เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบัน องค์การที่บุคลากรมีความผูกพันสูง มักจะมีบรรยากาศการทำงานที่ส่งผลให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดี ทำให้บุคลากรมีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานอย่างเต็มที่เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน ลูกค้ายุทธศาสตร์ และความสำเร็จของสถาบัน โดยทั่วไปบุคลากรจะรู้สึกผูกพันกับสถาบันเมื่อมีแรงจูงใจและได้ทำงานที่มีความหมาย และเมื่อได้รับการสนับสนุนที่ดีจากผู้ร่วมงานและในที่ทำงาน บุคลากรที่มีความผูกพันต่อ สถาบัน จะได้ประโยชน์จากความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความไว้วางใจกัน มีสภาพแวดล้อม ที่ปลอดภัยและมีความร่วมมือร่วมใจกัน มีการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนสารสนเทศที่ดี อำนวยในการตัดสินใจ และมีความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานของตน ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่ส่งผลให้เกิดความผูกพันครอบคลุมถึง การฝึกอบรมและการพัฒนาความก้าวหน้าในการทำงาน ระบบการยกย่องชมเชย และการให้รางวัลที่มีประสิทธิภาพ โอกาสที่เท่าเทียมกันและการได้รับการ ปฏิบัติอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการมีโมติเวชันต่อครอบครัวของบุคลากร

วิธีการคำนวณ

ประเมินโดยใช้เครื่องมือวัดความสุข Happynometer ออนไลน์ ของมหาวิทยาลัยมหิดล (คำถามคำถามในส่วนความผูกพัน ข้อ 55-67) เทียบกับระดับคะแนน 5 ระดับ แยกตามกลุ่มบุคลากร สายวิชาการ สายสนับสนุน

เป้าหมายการดำเนินงาน

ระดับความผูกพันเฉลี่ย 3.70 โดยมีผู้ตอบแบบประเมิน ร้อยละ 70 ของบุคลากร

Diagnostic Questions

- รายงานผลระดับความผูกพันของบุคลากร ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-8 ค่าเฉลี่ยดัชนีความสุขของบุคลากรในทุกระดับของมหาวิทยาลัย (TSU11)
คำอธิบาย

การสร้างองค์กรสุขภาวะ (Happy Workplace) เป็นแนวทางหนึ่งในการบริหารจัดการชีวิตให้คนในองค์กรมีความสุข มีชีวิตที่สมดุล (Quality Work Life) ทำงานได้ ใช้ชีวิตได้ และอยู่ในที่ทำงานได้ โดยมีแนวคิดการจัดสมดุลชีวิตของมนุษย์ด้วย ความสุขแปดประการ (Happy 8) คือ สุขภาพดี (Happy Body) น้ำใจงาม (Happy Heart) ผ่อนคลาย (Happy Relax) ใฝ่รู้ (Happy Brain) ทางสงบ/มีคุณธรรม (Happy Soul) ปลอดภัย/ใช้เงินเป็น (Happy Money) ครอบครัวดี (Happy Family) สังคมดี (Happy Society) สอดคล้องกับมิติการเสริมสร้างสุขภาวะองค์กร ของ สสส.

การประเมินดัชนีความสุขของบุคลากร ดำเนินการประเมินด้วยเครื่องวัดความสุข HAPPINOMETER แบบออนไลน์ ของมหาวิทยาลัยมหิดล และกำหนดเป้าหมายผู้ตอบแบบประเมิน ร้อยละ 70 ของบุคลากรทั้งหมดในสำนักงาน

วิธีการคำนวณ

ค่าเฉลี่ยดัชนีความสุขของบุคลากรในทุกระดับของมหาวิทยาลัย เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5 แยกตามกลุ่มบุคลากร ดังนี้

- บุคลากรสายวิชาการ
- บุคลากรสายสนับสนุน

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน(เชิงปริมาณ)
ระดับมหาวิทยาลัย

ดัชนีความสุขของบุคลากร ค่าเป้าหมาย ร้อยละ 65 โดยมีผู้ตอบแบบประเมินไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

ระดับสำนักงาน

ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดยอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา กรณีสำนักงานใดมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ให้กำหนดค่าเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด

Diagnostic Questions

- รายงานผลการประเมินดัชนีความสุขของบุคลากร ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-9 ร้อยละของผู้บริหารระดับส่วนงาน/หน่วยงานที่ได้รับการพัฒนา (KPIs, C.10)

คำอธิบาย

การพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการวิเคราะห์สถานการณ์ การกำหนดนโยบาย หรือแนวทางการพัฒนาองค์กร และร่วมพัฒนาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนด เป็นสิ่งที่มีความจำเป็น และมีความสำคัญ ผู้บริหารมีส่วนสำคัญในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับกับบริบท อุดมศึกษา

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลผลการพัฒนาของผู้บริหาร

ลำดับ	ชื่อผู้บริหาร	รายละเอียดการพัฒนา	หน่วยงานที่จัด	วันเดือนปี/ สถานที่

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนา} = \frac{\text{จำนวนผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนา}}{\text{จำนวนผู้บริหารทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลร้อยละของผู้บริหารระดับส่วนงาน/หน่วยงานที่ได้รับการพัฒนา ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.3ก-10 ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาตามความจำเป็นของส่วนงาน/หน่วยงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง (KPIs, C.10)

คำอธิบาย

บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมเพิ่มพูนทักษะความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ตามที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กร

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลผลการพัฒนาของบุคลากรสายวิชาการ

ลำดับ	ชื่อบุคลากรสายวิชาการ	รายละเอียดการพัฒนาทางวิชาชีพ การอบรม/สัมมนา/ประชุมทางวิชาการ/ดูงาน/ฯลฯ	หน่วยงานที่จัด	วันเดือนปี/สถานที่	การใช้ประโยชน์

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลผลการพัฒนาของบุคลากรสายสนับสนุน

ลำดับ	ชื่อบุคลากรสายสนับสนุน	รายละเอียดการพัฒนาทางวิชาชีพ การอบรม/สัมมนา/ประชุมทางวิชาการ/ดูงาน/ฯลฯ	หน่วยงานที่จัด	วันเดือนปี/สถานที่	การใช้ประโยชน์

วิธีการคำนวณ

แยกคำนวณเป็นกลุ่มบุคลากร 2 กลุ่ม ดังนี้

- บุคลากรสายวิชาการ
- บุคลากรสายสนับสนุน

สูตรการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา} = \frac{\text{จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา}}{\text{จำนวนบุคลากรทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานข้อมูลผลการพัฒนาตนเองของบุคลากร ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

7.4 ผลลัพธ์ด้านการนำองค์การและการกำกับดูแล

ก. ผลลัพธ์ด้านการการนำองค์การ การกำกับดูแล และความรับผิดชอบต่อสังคม

(1) ผลลัพธ์ด้านการสื่อสารและสร้างความผูกพันกับบุคลากร ผู้เรียน และลูกค้ากลุ่มอื่น

ตัวชี้วัด 7.4ก-1 ระดับการรับรู้และเข้าใจทิศทางการนำองค์การ (KPIs)

คำอธิบาย

การที่ผู้นำระดับสูงปฏิบัติด้วยตนเองในการชี้นำและทำให้สถาบันมีความยั่งยืน วิธีการที่ผู้นำระดับสูงสร้างบรรยากาศเพื่อให้ผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่น มีความผูกพันกับสถาบัน เพื่อสร้างนวัตกรรมและทำให้มีผลการดำเนินการที่เป็นเลิศ

การนำองค์การ ประกอบด้วย

1. บทบาทผู้บริหารขององค์กรในการกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ระยะสั้นระยะยาว ค่านิยม การสื่อสาร การสร้างคุณค่าและการทำให้เกิดความสมดุลของคุณค่าระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกกลุ่ม รวมทั้งการทำให้เกิดการมุ่งเน้นขององค์กรในการปฏิบัติการต่าง ๆ ในการสร้างและรักษาให้ องค์กรมีผลการดำเนินการที่ดีอย่างยั่งยืน โดยต้องอาศัยการมุ่งเน้นอนาคตและความมุ่งมั่นของผู้บริหาร ทั้งในเรื่องการปรับปรุงและนวัตกรรม รวมทั้งการสร้างบรรยากาศเพื่อให้เกิดการกระจายอำนาจในการ ตัดสินใจ ความคล่องตัว และการเรียนรู้ของบุคลากร

2. การกำกับดูแลตนเองที่ดี เป็นเรื่องของการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุม และการตรวจสอบ การดำเนินการขององค์กร รวมทั้งความรับผิดชอบต่อในด้านต่าง ๆ ของผู้บริหารสูงสุดขององค์กร ซึ่งการดำเนินการให้มั่นใจว่าการกำกับดูแลตนเองที่ดีมีประสิทธิผลจะมีความสำคัญต่อความเชื่อถือ ของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสังคมโดยรวม ตลอดจนส่งผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติงานองค์กร

3. การทบทวนผลการปฏิบัติงาน มีขอบเขตครอบคลุมการดำเนินการในด้านต่าง ๆ ของ องค์กร ซึ่งไม่เพียงแต่ทบทวนว่าองค์กรทำได้ดีเพียงใดในปัจจุบัน แต่ยังพิจารณาว่าองค์กรจะดำเนินการ ได้ดีอย่างไรในอนาคตด้วยผลการทบทวนผลการดำเนินการขององค์กรจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและ การสร้างนวัตกรรมที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์หลักขององค์กร ปัจจัยแห่งความสำเร็จ และตัวชี้วัด ดังนั้น สิ่งสำคัญในการทบทวนโดยผู้บริหารขององค์กร คือ การแปลงผลของการทบทวนไปสู่เรื่องที่ต้อง ดำเนินการและสามารถนำไปปฏิบัติทั่วทั้งองค์กร ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

วิธีการคำนวณ

ระดับผลการประเมินผลการรับรู้และเข้าใจทิศทางการนำองค์การ เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

Diagnostic Questions

- รายงานการรับรู้และเข้าใจทิศทางการนำองค์การ ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-2 คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
โดย ปปช. (KPIs, C.8.2)

คำอธิบาย

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นไปตามจรรยาบรรณ การบริหารงานอย่างมีจริยธรรม รวมทั้งปลูกและปลูกจิตสำนึกต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนความคิดของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ให้คำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ และปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส ตรวจสอบได้

วิธีการคำนวณ

คะแนนผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดย ปปช.

Diagnostic Questions

- รายงานผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-3 การประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (KPIs, C.8.1)
คำอธิบาย

คำอธิบายและแนวทางการดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ระดับสถาบันและระดับคณะ / ส่วนงาน โดยตัวชี้วัดนี้ประเมินเฉพาะในระดับสถาบัน ส่วนงานวิชาการ และส่วนงานอื่น

คำอธิบาย (ระดับสถาบัน-สภามหาวิทยาลัย)

สภามหาวิทยาลัย เป็นคณะบุคคลคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัย จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ โดยสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะมีองค์ประกอบ และบทบาทหน้าที่แตกต่างกัน ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติโดยทั่วไปสภามหาวิทยาลัย เป็นกลไกที่กำหนดนโยบายสูงสุดของมหาวิทยาลัยวางระเบียบข้อบังคับ การพิจารณาจัดตั้งยุบเลิกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย การพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตร การอนุมัติปริญญา การแต่งตั้งถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้บริหาร และภารกิจอื่น ๆ ตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้รวมทั้งการกำกับการบริหารมหาวิทยาลัย ให้บรรลุเป้าหมายตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นการประเมิน

ใช้การประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน ที่ครอบคลุม 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติ
2. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
3. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย
 - เอาใจใส่ รับผิดชอบ (Duty of Care)
 - ซื่อสัตย์สุจริต รักษาผลประโยชน์ขององค์กร (Duty of Loyalty)
 - ปฏิบัติตามกฎหมาย (Duty of Obedience)
 - โปร่งใสเปิดเผย (Duty of Disclosure)
5. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

คำอธิบาย (ระดับส่วนงานวิชาการ/ส่วนงานอื่น – คณะกรรมการประจำส่วนงาน)

คณะกรรมการประจำส่วนงาน เป็นคณะบุคคลคณะหนึ่งในสถาบันการศึกษาที่มีองค์ประกอบและหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหรือประกาศ/ระเบียบ/ข้อบังคับของสถาบันการศึกษา โดยคณะกรรมการประจำส่วนงานเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญในการบริหารจัดการของส่วนงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษาและของส่วนงาน

ประเด็นการประเมิน

ใช้การประเมินผลการดำเนินงานของกรรมการประจำส่วนงานที่ครอบคลุม 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. กรรมการประจำส่วนงานทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดใน พรบ.
2. กรรมการประจำส่วนงานกำหนดยุทธศาสตร์ทิศทาง กำหนดนโยบายการบริหารส่วนงาน
3. กรรมการประจำส่วนงานปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

4. กรรมการประจำส่วนงานติดตามผลการดำเนินงานของส่วนงานให้บรรลุเป้าหมาย

- เอาใจใส่ รับผิดชอบ (Duty of Care)
- ซื่อสัตย์สุจริต รักษาผลประโยชน์ขององค์กร (Duty of Loyalty)
- ปฏิบัติตามกฎหมาย (Duty of Obedience)
- โปร่งใสเปิดเผย (Duty of Disclosure)

5. กรรมการประจำส่วนงานดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

ข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ใช้แบบสอบถามการประเมินตนเอง หรือวิธีการอื่น ๆ ในประเด็นการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัย/กรรมการประจำส่วนงาน

Diagnostic Questions

- ตอบตามประเด็นการประเมิน
- รายงานผลการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย/คณะกรรมการประจำส่วนงาน ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-4 การประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำสูงสุดและผู้นำระดับสูงของคณะฯ (KPIs, C.8.2)

คำอธิบาย

คำอธิบายและแนวทางการดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ระดับสถาบัน และ ระดับส่วนงาน

คำอธิบาย (ระดับสถาบัน – อธิการบดี)

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถาบันที่หมายถึงผู้บริหารสูงสุด คือ อธิการบดี ในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบัน สร้างความเชื่อมโยงการกำกับดูแลจากสภาสถาบัน และการบริหารจัดการภายในที่มุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงาน ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหาร และการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

ประเด็นการประเมิน

ให้ประเมินอธิการบดีในประเด็นดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะอธิการบดี
2. ประสิทธิภาพการบริหารงานตามตัวชี้วัดหลัก (High Level KPI)
3. ผลลัพธ์ของการบริหารงานของอธิการบดีตามตัวชี้วัดสนับสนุน
4. การแสวงหารายได้และความยั่งยืนของสถาบัน
5. การบริหารงานและความรับผิดชอบต่อตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 - การบริหารยุทธศาสตร์
 - การบริหารความเสี่ยง
 - ระบบสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงบริหาร
 - การจัดการความรู้ในสถาบัน

คำอธิบาย (ระดับส่วนงาน – คณบดี/ผู้อำนวยการ/หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างาน)

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารส่วนงาน ในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของส่วนงาน โดยจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารตามพันธกิจ นโยบาย รวมถึงประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารส่วนงาน

ประเด็นการประเมิน

ให้ประเมินคณบดีในประเด็นดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะคณบดี/ผู้อำนวยการ/หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างาน
2. ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร (เฉพาะส่วนงานวิชาการ)
3. ประสิทธิภาพของการบริหารงานตามตัวชี้วัดหลักในแผนยุทธศาสตร์ระดับส่วนงานซึ่งต้องสอดคล้องกับระดับสถาบัน
4. การแสวงหารายได้

5. การบริหารงานและความรับผิดชอบที่ตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- การบริหารยุทธศาสตร์
 - การบริหารความเสี่ยง
 - ระบบสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงบริหาร
 - การจัดการความรู้

ข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ใช้แบบสอบถามการประเมินตนเอง หรือวิธีการอื่น ๆ ในประเด็นการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน ส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร

Diagnostic Questions

- ตอบตามประเด็นการประเมิน
- รายงานการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำสูงสุดและผู้นำระดับสูงของส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-5 จำนวนข้อร้องเรียนด้านธรรมาภิบาลของผู้บริหาร (KPIs)**คำอธิบาย**

ข้อร้องเรียน หมายถึง คำร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งที่เป็นบุคลากรภายนอกหน่วยงานและภายในหน่วยงาน ที่ไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวัง ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ และแจ้งขอให้ตรวจสอบ แก้ไข หรือปรับเปลี่ยนการดำเนินการ

ช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน หมายถึง ช่องทางที่สามารถรับ-ส่ง เรื่องร้องเรียนได้ ประกอบด้วยผู้รับเรื่องร้องเรียน ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์งานประชาสัมพันธ์ หนังสือถึงอธิการบดี ร้องเรียนผ่านเว็บไซต์ (สายตรงอธิการบดี) ร้องเรียนด้วยตนเอง และช่องทางอื่นๆ

วิธีการคำนวณ

จำนวนข้อร้องเรียนด้านธรรมาภิบาลของผู้บริหารที่เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนข้อร้องเรียนด้านธรรมาภิบาลของผู้บริหาร ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ก-6 จำนวนข้อร้องเรียนด้านจรรยาบรรณต่อคณาจารย์และบุคลากร (KPIs)
คำอธิบาย

ตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ได้กำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา จึงมีการกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยทักษิณ และปรับปรุงกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

ข้อร้องเรียน หมายถึง คำร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งที่เป็นบุคลากรภายนอกหน่วยงานและภายในหน่วยงาน ที่ไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวัง ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ และแจ้งขอให้ตรวจสอบ แก้ไข หรือปรับเปลี่ยนการดำเนินการ

ช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน หมายถึง ช่องทางที่สามารถรับ-ส่ง เรื่องร้องเรียนได้ ประกอบด้วย ผู้รับเรื่องร้องเรียน ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์งานประชาสัมพันธ์ หนังสือถึงอธิการบดี ร้องเรียนผ่านเว็บไซต์ (สายตรงอธิการบดี) ร้องเรียนด้วยตนเอง และช่องทางอื่นๆ

วิธีการคำนวณ

จำนวนข้อร้องเรียนด้านจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร

$$= \frac{\text{จำนวนข้อร้องเรียนด้านจรรยาบรรณที่เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ}}{\text{จำนวนอาจารย์และบุคลากรทั้งหมด}}$$

Diagnostic Questions

- รายงานจำนวนข้อร้องเรียนด้านจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

(5) ผลลัพธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและการสนับสนุนชุมชน

ตัวชี้วัด 7.4ก-7 อัตราการใช้พลังงานจำเพาะที่ลดลง (เมกะจูล/ตารางเมตร) (KPIs)

คำอธิบาย

พลังงาน หมายถึง ความสามารถในการทำงานซึ่งมีอยู่ในตัวของสิ่งของที่อาจให้งานได้แก่พลังงานหมุนเวียนและพลังงานสิ้นเปลืองความสามารถของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่จะทำงานได้งานเป็นผลของการกระทำของแรงเป็นเหตุให้สิ่งนั้นเคลื่อนที่เช่นเปลวไฟที่เผาภาวน้ำจะเปลี่ยนน้ำให้เป็นไอน้ำและแรงดันไอน้ำจะดันฝากาน้ำขึ้นได้ งานเช่นนี้เรียกว่า พลังงานและพลังงานยังรวมถึงการผลิตและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด เพื่อช่วยลดปริมาณการใช้พลังงาน ซึ่งเป็นการประหยัด ค่าใช้จ่ายในกิจการแล้ว ยังจะช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากแหล่งที่ใช้และผลิตพลังงาน

ค่าดัชนีการใช้พลังงานจำเพาะ (Specific energy consumption : SEC) เป็นค่าที่แสดงการใช้พลังงานต่อหน่วยผลผลิต ดังนั้นค่า SEC จึงสะท้อนถึงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

ค่า SEC จะขึ้นกับปัจจัย 3 ตัวด้วยกัน คือ ชนิดของผลผลิต ชนิดของกระบวนการผลิต ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับชนิดของวัตถุดิบที่นำมาใช้ในกระบวนการผลิตและชนิดของผลผลิต และประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต อาจจะเป็นไปได้ที่จะแยก SEC ตามกระบวนการผลิตที่ใช้และประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมนั้นๆ จึงควรเปรียบเทียบกับค่า SEC ปัจจุบันของกระบวนการผลิตหรือเปรียบเทียบกับค่าที่ดีที่สุด

วิธีการคำนวณ

ค่าเกณฑ์การใช้พลังงานไฟฟ้า (SEC_E) ของอาคารควบคุมมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง เป็นการวัดการใช้พลังงานไฟฟ้าเทียบกับพื้นที่ใช้สอย (ตารางเมตร)

$$\text{ค่าเกณฑ์การใช้พลังงานไฟฟ้า (SEC}_E\text{)} = \frac{\text{การใช้พลังงานไฟฟ้าของปีนั้นๆ (เมกะจูล)}}{\text{พื้นที่ใช้สอยรวมของทุกอาคาร (ตารางเมตร)}}$$

Diagnostic Questions

- รายงานอัตราการใช้พลังงานจำเพาะที่ลดลง ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ข. ผลลัพธ์ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ
(4) ผลลัพธ์ด้านการบรรลุกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ

ตัวชี้วัด 7.4ข-1 ร้อยละของตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย (KPIs, C.9)

คำอธิบาย

การบริหารและการจัดการของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในทุกระดับล้วนแต่มีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการนำพาและการจัดการมหาวิทยาลัยให้สามารถบรรลุพันธกิจและเป้าหมายต่าง ๆ ได้ จึงจำเป็นต้องติดตามและประเมินผลลัพธ์ในด้านต่าง ๆ ของการบริหารและการจัดการของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในระดับต่าง ๆ เพื่อใช้ผลในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยทักษิณให้ความสำคัญและดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย และการทบทวนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ตามวงจรคุณภาพ PDCA เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงบริบทต่างๆ ทั้งจากภายในและภายนอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงนโยบายและแผนต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย ดังนั้นเพื่อให้เตรียมรับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและปรับเปลี่ยนได้อย่างมีพลวัต มหาวิทยาลัยจึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2561-2580 โดยกำหนดความท้าทายเชิงกลยุทธ์ไว้ 5 ด้าน ได้แก่

1. ความเป็นเลิศด้านการผลิตบัณฑิตที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน
2. ความเข้มแข็งด้านการวิจัย
3. ความเป็นนานาชาติ
4. การบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ
5. ความมั่นคงทางการเงิน

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมาย} = \frac{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ข-2 ร้อยละของตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการประจำปี (KPIs, C.9)

คำอธิบาย

มหาวิทยาลัยจึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2561-2580 โดยกำหนดความท้าทายเชิงกลยุทธ์ไว้ 5 ด้าน ได้แก่

1. ความเป็นเลิศด้านการผลิตบัณฑิตที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน
2. ความเข้มแข็งด้านการวิจัย
3. ความเป็นนานาชาติ
4. การบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ
5. ความมั่นคงทางการเงิน

จากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2561-2580 มหาวิทยาลัยจึงมีการแปลงแผนเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี โดยส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร ได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยการประเมินศักยภาพของส่วนงาน กำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนา การแปลงแผนสู่การปฏิบัติ กำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผน ประเมินแผน และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนา

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมาย} = \frac{\text{จำนวนตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการประจำปี}}{\text{จำนวนตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติการประจำปีทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.4ข-3 ผลการปฏิบัติงานตามข้อตกลงการปฏิบัติงานของทุกส่วนงาน (KPIs, C.9)

คำอธิบาย

การปฏิบัติงานตามข้อตกลงการปฏิบัติงานของทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัยทักษิณ ดำเนินการภายใต้ คำรับรองการปฏิบัติงาน ประจำปีการศึกษา โดยฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นคำรับรองการปฏิบัติงานระหว่างผู้บริหารสูงสุด (อธิการบดี) และคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน ซึ่งคำรับรองการปฏิบัติงานมิใช่สัญญาและใช้สำหรับระยะเวลา 1 ปี เพื่อให้ส่วนงานต่างๆ มุ่งมั่นปฏิบัติงานให้เกิดผลงานที่ดี ตามเป้าหมายของแต่ละตัวชี้วัดในระดับสูงสุด เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยทักษิณและสังคมตามที่ให้ คำรับรองไว้

การติดตามผลการดำเนินงาน ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการ ติดตามผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง โดยการติดตาม ผลการปฏิบัติงานและประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อร่วมรับฟังปัญหาและแนวทางการปรับปรุงผลการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานในแต่ละปีการศึกษา มีการติดตามผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงาน จำนวน 2 ครั้ง ดังนี้

การติดตามผลการปฏิบัติงาน รอบ 6 เดือน และได้รายงานผลการติดตามต่อที่ประชุม คณบดี ผู้อำนวยการ และผู้บริหารระดับสูง และที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายและการพัฒนา เพื่อพิจารณา

การติดตามผลการปฏิบัติงาน รอบ 9 เดือน สรุปผลการดำเนินงานและนัดประชุมเพื่อพิจารณาผลการ ดำเนินงานร่วมกัน และได้รายงานผลการติดตามต่อที่ประชุมที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายและการพัฒนา เพื่อพิจารณา

เกณฑ์การประเมิน

$$\text{ร้อยละส่วนงานที่บรรลุเป้าหมายตามคำรับรอง} = \frac{\text{จำนวนส่วนงานที่บรรลุเป้าหมายตามคำรับรอง}}{\text{จำนวนส่วนงานที่ลงนามคำรับรองทั้งหมด}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงานของทุกส่วนงาน ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือ ทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

7.5 ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด

ก. ผลลัพธ์ด้านงบประมาณ การเงิน และตลาด

(1) ผลลัพธ์ของการดำเนินงานด้านงบประมาณและการเงิน

ตัวชี้วัด 7.5-1 การเพิ่มขึ้นของรายได้ทั้งค่าธรรมเนียมการศึกษาและรายได้อื่น (TSU12)

คำอธิบาย

ค่าธรรมเนียมการศึกษา หมายถึง รายได้ที่มาจากการจัดการศึกษา

รายได้อื่น หมายถึง รายได้ที่นอกเหนือจากรายได้จากการจัดการศึกษา ได้แก่

1. รายได้จากโครงการบริการวิชาการ (นับวงเงินที่จัดเก็บได้ ไม่หักค่าธรรมเนียมบริการวิชาการ)
2. ทุนวิจัยจากแหล่งภายนอก (นับวงเงินที่ได้รับทั้งโครงการ)
3. เงินบริจาค
4. รายได้จากการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาส่วนงาน
5. รายได้จากโครงการเงินทุนหมุนเวียน
6. รายได้จากศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ
7. รายได้จากค่าธรรมเนียมหลักสูตรต่อเนื่อง
8. เงินรับฝากลักษณะที่ได้รับเป็นเงินอุดหนุนหรืองบประมาณจากแหล่งภายนอก
9. รายได้จากการบริหารเงินคงคลัง เช่น รายได้ดอกเบี้ย
10. รายได้จากการบริหารสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัย เช่น ค่าบำรุงหอพัก ค่าเช่าร้าน เป็นต้น
11. รายได้อื่น ๆ

วิธีการคำนวณ

1. รายได้เพิ่มขึ้น = รายได้ในช่วงปีการศึกษา 2560 (1 สิงหาคม 2560 – 31 กรกฎาคม 2561) - รายได้ในช่วงปีการศึกษา 2559 (1 สิงหาคม 2559 – 31 กรกฎาคม 2560)

$$2. \text{ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้น} = \frac{\text{รายได้ที่เพิ่มขึ้น}}{\text{รายได้ในช่วงปีการศึกษา 2559}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- รายงานการเพิ่มขึ้นของรายได้ทั้งค่าธรรมเนียมการศึกษาและรายได้อื่น ในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.5-2 ความสามารถในการทำเงินเหลือจ่าย (TSU13)
คำอธิบาย

เงินเหลือจ่าย หมายถึง งบประมาณที่ได้รับจัดสรรทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและเงินรายได้หักรายจ่ายและเงินกันเหลือมปี

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร หมายถึง งบประมาณที่ได้รับจัดสรรทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและเงินรายได้

ทั้งนี้ โดยเงินเหลือจ่ายสุทธิ ต้องเป็นเงินเหลือจ่ายจากการดำเนินงานที่บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่หน่วยงานกำหนดไว้แล้ว

การคำนวณเงินเหลือจ่าย :

$$1. \text{เงินเหลือจ่าย} = \text{งบประมาณที่ได้รับจัดสรร} - \text{รายจ่ายจริง} - \text{เงินกันเหลือมปี}$$

$$2. \text{ร้อยละของเงินเหลือจ่าย} = \frac{\text{เงินเหลือจ่าย}}{\text{งบประมาณที่ได้รับจัดสรร}} \times 100$$

หมายเหตุ ใช้ข้อมูลของปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

Diagnostic Questions

- รายงานเงินเหลือจ่ายในรอบปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด 7.5-3 ร้อยละการรับนิสิตใหม่ตามแผนรับนิสิต (KPIs, C.1)

คำอธิบาย

คุณสมบัติของนิสิต นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จแต่ละหลักสูตร จะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของนิสิต นักศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความ โปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของนิสิตนักศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร มีเครื่องมือในการคัดเลือก ข้อมูล หรือวิธีการคัดนิสิตนักศึกษาที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียน และมี เวลาเรียนเพียงพอ เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ระดับปริญญาตรี

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการรับเข้าของนักศึกษาในหลักสูตร (ใช้ได้กับหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนแผนรับ ตาม มคอ.2	จำนวนผู้สมัคร (No. Applied)	จำนวนผู้ยืนยันสิทธิ์ (No. Admitted)	จำนวนผู้รายงานตัว (No. Enrolled)
2557				
2558				
2559				
2560				

*ข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการรับเข้าของนักศึกษาในหลักสูตร (ใช้ได้กับหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนแผนรับตาม มคอ.2	จำนวนผู้สมัคร (No. Applied)	จำนวนผู้ยืนยันสิทธิ์ (No. Admitted)	จำนวนผู้รายงานตัว (No. Enrolled)
2557				
2558				
2559				
2560				

*ข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา

ระดับปริญญาโท

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการรับเข้าของนักศึกษาในหลักสูตร (ใช้ได้กับหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนแผนรับตาม มคอ.2	จำนวนผู้สมัคร (No. Applied)	จำนวนผู้ยืนยันสิทธิ์ (No. Admitted)	จำนวนผู้รายงานตัว (No. Enrolled)
2557				
2558				
2559				
2560				

*ข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา

ระดับปริญญาเอก

ตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลการรับเข้าของนักศึกษาในหลักสูตร (ใช้ได้กับหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา)

ปีการศึกษา	จำนวนแผนรับตาม มคอ.2	จำนวนผู้สมัคร (No. Applied)	จำนวนผู้ยืนยันสิทธิ์ (No. Admitted)	จำนวนผู้รายงานตัว (No. Enrolled)
2557				
2558				
2559				
2560				

*ข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา

วิธีการคำนวณ แยกตามระดับการศึกษา ดังนี้

1. ระดับปริญญาตรี

$$\text{ร้อยละการรับนิสิตใหม่ตามแผนรับนิสิตระดับปริญญาตรี} = \frac{\text{จำนวนนิสิตใหม่ที่รายงานตัวระดับปริญญาตรี}}{\text{จำนวนนิสิตตามแผนรับใน มคอ.2}} \times 100$$

2. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

$$\text{ร้อยละการรับนิสิตใหม่ตามแผนรับนิสิตระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต} = \frac{\text{จำนวนนิสิตใหม่ที่รายงานตัวระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต}}{\text{จำนวนนิสิตตามแผนรับใน มคอ.2}} \times 100$$

3. ระดับปริญญาโท

$$\text{ร้อยละการรับนิสิตใหม่ตามแผนรับนิสิตระดับปริญญาโท} = \frac{\text{จำนวนนิสิตใหม่ที่รายงานตัวระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนนิสิตตามแผนรับใน มคอ.2}} \times 100$$

4. ระดับปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละการรับนิสิตใหม่ตามแผนรับนิสิตระดับปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนนิสิตใหม่ที่รายงานตัวระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนนิสิตตามแผนรับใน มคอ.2}} \times 100$$

Diagnostic Questions

- ข้อมูลนิสิตใหม่ คือ ข้อมูลการรับนิสิตใหม่ เพื่อเข้าศึกษาปีการศึกษา 2560
- รายงานผลการรับนิสิตใหม่ตามแผนรับนิสิต โดยแยกเป็นระดับปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท และปริญญาเอก ในปีการศึกษา 2560 และรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี ในช่วงปีการศึกษา 2557-2559
- การรายงานในรูปแบบเชิงตัวเลข กราฟ และแผนภูมิประกอบการรายงานที่แสดงแนวโน้มหรือทิศทางของข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์อย่างชัดเจน

บทที่ 6

ตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2561-2580

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2561-2580 ซึ่งมหาวิทยาลัยกำหนดความท้าทาย 5 ด้าน ดังนี้

1. ความเป็นเลิศด้านการผลิตบัณฑิตที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน
2. ความเข้มแข็งด้านการวิจัย
3. ความเป็นนานาชาติ
4. การบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ
5. ความมั่นคงทางการเงิน

จากความท้าทายมหาวิทยาลัยกำหนดตัวชี้วัดหลัก จำนวน 13 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- TSU01 หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณภาพระดับสากล
- TSU02 การได้งานทำหรือการประกอบอาชีพอิสระของบัณฑิต
- TSU03 ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
- TSU04 ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่และอ้างอิงในระดับนานาชาติ
- TSU05 ผลงานวิจัยที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์
- TSU06 เงินทุนเพื่อการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก
- TSU07 นิสิตหรือผู้รับบริการและบุคลากรที่เป็นชาวต่างชาติ (Inbound)
- TSU08 นิสิตหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ทำกิจกรรมทางวิชาการกับต่างประเทศ (Outbound)
- TSU09 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการจัดการทั่วทั้งองค์กร
- TSU10 การจัดอันดับมหาวิทยาลัยชั้นนำตามหลักเกณฑ์ของ UI Green Metric
- TSU11 ดัชนีความสุขของบุคลากร
- TSU12 การเพิ่มขึ้นของรายได้ทั้งค่าธรรมเนียมการศึกษาและรายได้อื่น
- TSU13 ความสามารถในการทำเงินเหลือจ่าย

โดยมีรายละเอียดตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ความท้าทายที่ 1

ความเป็นเลิศด้านการผลิตบัณฑิตที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน

ตัวชี้วัด TSU01 หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณภาพระดับนานาชาติ

คำอธิบาย

1. หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณภาพระดับสากล หมายถึง หลักสูตรที่มีการดำเนินการเปิดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและประกาศ/ข้อบังคับอื่น ๆ ในระดับสากล เช่น AUN QA, AACSB, ABET

2. หลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน หมายถึง หลักสูตรที่มีการดำเนินการเปิดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานและประกาศ/ข้อบังคับอื่น ๆ ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ทั้งนี้ ไม่นับรวมหลักสูตรที่ปิดแบบมีเงื่อนไข

ทั้งนี้ ในปีการศึกษา 2560 ประเมินเฉพาะประเด็น หลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน สกอ.

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด

ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)

ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย

ระดับ 4 3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด

ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ

ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)

ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน (เชิงปริมาณ)

ระดับมหาวิทยาลัย

(1) ร้อยละของหลักสูตรที่ผ่านตามาตรฐาน สกอ.
(ไม่รวมหลักสูตรปิดแบบมีเงื่อนไข)	เป้าหมาย	ร้อยละ 100
(2) ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานคุณภาพระดับสากล	ไม่กำหนดเป้าหมายในปีการศึกษา	

2560

ระดับส่วนงาน

(1) ร้อยละของหลักสูตรที่ผ่านตามาตรฐาน สกอ.
(ไม่รวมหลักสูตรปิดแบบมีเงื่อนไข)	ตั้งค่าเป้าหมาย ร้อยละ 100
(2) ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานคุณภาพระดับสากล	ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดย
- อ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา

ตัวชี้วัด TSU02 การได้งานทำหรือการประกอบอาชีพอิสระของบัณฑิต

คำอธิบาย

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเอง หรือมีการใช้ประโยชน์จากการศึกษาในการประกอบวิชาชีพ ทั้งที่มีรายได้ประจำ และไม่มีรายได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามเป้าหมายของผู้จัดการศึกษา ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละการมีงานทำ} = \frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด
- ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนากระบวนการ
- ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)
- ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน (เชิงปริมาณ)**ระดับมหาวิทยาลัย**

- (1) ร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ เป้าหมาย ร้อยละ 70
 - (2) ร้อยละของเงินเดือนหรือรายได้ของบัณฑิตที่มีงานทำเพิ่มขึ้นเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี
- เป้าหมาย ร้อยละ 5

ระดับส่วนงาน

ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดยอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา กรณีส่วนงานใดมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ให้กำหนดค่าเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด

- (1) ร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ เป้าหมาย ร้อยละ 70
 - (2) ร้อยละของเงินเดือนหรือรายได้ของบัณฑิตที่มีงานทำเพิ่มขึ้นเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี
- เป้าหมาย ร้อยละ 5

ตัวชี้วัด TSU03 ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

คำอธิบาย

คุณภาพบัณฑิตเป็นไปตามคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิต (Graduate Attributes) ของคณะ/สถาบัน ที่สามารถให้สะท้อนอยู่ในผลของการจัดการศึกษาของหลักสูตร Program Outcomes (POs) ที่แตกย่อยออกเป็นผลการเรียนรู้คาดหวัง Expected Learning Outcomes (ELOs) ของวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรในที่สุด โดยทั้ง Graduate Attributes, POs ตลอดจนถึง ELOs ของหลักสูตรจะต้องสอดคล้องส่งเสริมกัน (Alignment) สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของบัณฑิตของคณะ/สถาบัน และ ELOs เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ที่สะท้อนความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

วิธีการคำนวณ

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด
- ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนากระบวนการ
- ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)
- ระดับ 7 Excellent (Example of World-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการระดับ 1	มีการดำเนินการระดับ 2	มีการดำเนินการระดับ 3	มีการดำเนินการระดับ 4	มีการดำเนินการระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน(เชิงปริมาณ)**ระดับมหาวิทยาลัย**

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (วัดจาก LO/ELO) เป้าหมาย ระดับ 4.00

ระดับส่วนงาน

ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดยอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา กรณีส่วนงานใดมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ให้กำหนดค่าเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (วัดจาก LO/ELO) เป้าหมาย ระดับ 4.00

คำอธิบาย

2. อาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นับจำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับบุคลากรที่ลาศึกษาต่อแบบเต็มเวลา (ส่วนงานอื่น นับรวมเฉพาะ นักวิชาการ ที่ทำงานวิจัย)

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./ กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน ตำราหรือ

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
	หนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานของอาจารย์และนักวิจัย

ชื่ออาจารย์ และนักวิจัย	ชื่อผลงาน	แหล่งเผยแพร่ วัน/เดือน/ปี ที่เผยแพร่	ประเภท ของผลงาน	ค่า น้ำหนัก	ระดับ	
					ชาติ	นานาชาติ

วิธีการคำนวณ

แยกการคำนวณออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ระดับชาติ

$$\text{ร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ระดับชาติ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

2. ระดับนานาชาติ

$$\text{ร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมายการดำเนินงาน ข้อ 1-3
- ระดับ 4 3+มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมายการดำเนินการ ข้อ 4-5
- ระดับ 5 4+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบดี ทำให้เกิดผลเป็นไปในทิศทางที่เป้าหมายกำหนด
- ระดับ 6 5+มีการดำเนินงานเหนือกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ
- ระดับ 7 6+มีผลการดำเนินงานที่เท่า หรือ สูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน(เชิงปริมาณ)

ระดับมหาวิทยาลัย

ร้อยละของผลงานวิจัย-สร้างสรรค์ ระดับนานาชาติ ต่อคณาจารย์และนักวิจัย เป้าหมาย ร้อยละ 25

ระดับส่วนงาน

ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดยอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา กรณีส่วนงานใดมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ให้กำหนดค่าเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด

ตัวชี้วัด TSU05 ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์

คำอธิบาย

1. ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในโครงการ โครงการวิจัยหรือรายงานการวิจัย สามารถนำไปแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจน ถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน มีหนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ที่มีการระบุรายละเอียดที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ต่อหน่วยงาน หรือมีหนังสือตรวจรับงานว่าจ้างการทำวิจัยจากหน่วยงานภายนอกที่สนับสนุนทุนวิจัย

2. ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ มีดังนี้

2.1 การใช้ประโยชน์เชิงสังคม โดยมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์แก่สาธารณชนและมีข้อมูลแสดงให้เห็นถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดีขึ้น

2.2 การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ มีการนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

3. ผลงานวิจัยหรือสร้างสรรค์ ที่เคยนำไปใช้ประโยชน์แล้ว สามารถนับซ้ำได้ หากมีการนำไปใช้ประโยชน์ที่แตกต่างจากเดิมอย่างชัดเจน

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์

ชื่อผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ชื่อนักวิจัยเจ้าของผลงาน	อธิบายผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์	ประเภทการใช้ประโยชน์						
			เชิงสังคม				เชิงพาณิชย์		
			เชิงสาธารณะ	เชิงนโยบาย	เชิงวิชาการ ในการอ้างอิงสากล (Citation)	ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์	สิ่งประดิษฐ์	ผลิตภัณฑ์	ทรัพย์สินทางปัญญา *

หมายเหตุ * ทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบด้วย สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายทางการค้า ความลับทางการค้า สิ่งป้องทางภูมิศาสตร์

วิธีการคำนวณ

แยกการคำนวณออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การใช้ประโยชน์เชิงสังคม

$$\text{ร้อยละของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์เชิงสังคม}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

$$\text{ร้อยละของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด
- ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ
- ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)
- ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน(เชิงปริมาณ)

ระดับมหาวิทยาลัย

ร้อยละของผลงานวิจัย-สร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อคณาจารย์และนักวิจัย

(1) การใช้ประโยชน์เชิงสังคม	เป้าหมาย	ร้อยละ 10
(2) การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	เป้าหมาย	ร้อยละ 1

ระดับส่วนงาน

ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดยอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา กรณีส่วนงานใดมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ให้กำหนดค่าเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด

ตัวชี้วัด TSU06 เงินทุนเพื่อการวิจัยและงานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอก

คำอธิบาย

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบัน คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งการได้รับการสนับสนุนเงินทุนวิจัยจากจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญที่แสดงศักยภาพด้านการวิจัยของคณาจารย์และนักวิจัยอีกด้วย

แหล่งทุนภายนอก หมายถึง แหล่งงบประมาณที่ส่วนงานใช้ในการดำเนินงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก เช่น สกอ. สวก. สสส. สวรส. สผ. กระทรวงวัฒนธรรม งบประมาณวิจัยแบบบูรณาการจากงบประมาณเงินแผ่นดิน เป็นต้น

ทั้งนี้ ไม่นับรวมเงินทุนวิจัยจากเงินรายได้มหาวิทยาลัยสนับสนุน ทั้งในระดับส่วนงานและมหาวิทยาลัย

ตัวอย่างตารางข้อมูลจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก

ชื่อโครงการวิจัย	ชื่อผู้วิจัย *	สังกัด	สัดส่วนงานวิจัย	จำนวนเงินทุนวิจัย **	ระยะเวลาดำเนินการ	แหล่งทุนวิจัย

หมายเหตุ * กรณีโครงการวิจัยที่ดำเนินการโดยนักวิจัยหลายคน ให้ระบุข้อมูลนักวิจัยทุกคน พร้อมด้วยสัดส่วนและจำนวนเงินทุนวิจัย กรณีที่ไม่มีการกำหนดสัดส่วนให้เฉลี่ยเงินทุนวิจัยในสัดส่วนที่เท่ากัน

** การนับจำนวนเงินทุนวิจัย ให้นับตามที่ระบุในสัญญาการวิจัย โดยไม่หักค่า overhead ที่หักให้กับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน

วิธีการคำนวณ

$$\text{เงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก} = \frac{\text{ผลรวมจำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด
- ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนากระบวนการ

ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดี
ต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)

ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน (เชิงปริมาณ)

ระดับมหาวิทยาลัย

จำนวนเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกต่อคณาจารย์และนักวิจัย เป้าหมาย 60,000 บาท

ระดับส่วนงาน

ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดยอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา กรณีส่วนงานใดมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ให้กำหนดค่าเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด

(1) ส่วนงานทางด้านสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนแหล่งทุนภายนอก มีค่าเป้าหมาย 70,000 บาท

(2) ส่วนงานทางด้านสาขาสังคมศาสตร์

จำนวนแหล่งทุนภายนอก มีค่าเป้าหมาย 50,000 บาท

ตัวชี้วัด TSU07 นิสิตหรือผู้รับบริการและบุคลากรที่เป็นชาวต่างชาติ (Inbound collaborations)

คำอธิบาย

ตัวชี้วัดนิสิตหรือผู้รับบริการและบุคลากรที่เป็นชาวต่างชาติ (Inbound) การดำเนินงานแบ่งออกเป็น 2 ตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

1. ร้อยละของหลักสูตรที่มี Inbound

คำอธิบาย

ร้อยละของหลักสูตรที่มี Inbound หมายถึง การร่วมมือกับต่างประเทศในการเปิดหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตรที่มีนิสิต นักศึกษาต่างชาติมาลงทะเบียนเรียนในรายวิชาของหลักสูตร หรือบุคลากรชาวต่างประเทศมาทำการสอนในหลักสูตรไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25 ของภาคการศึกษา หรือนิสิตนักศึกษาทำวิจัยในมหาวิทยาลัยทักษิณ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของหลักสูตรที่มี Inbound} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มี Inbound}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. จำนวนนิสิตหรือผู้รับบริการประเภท Inbound

คำอธิบาย

นิสิตหรือผู้รับบริการประเภท Inbound หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ หรือที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม โดยมีนิสิต หรืออาจารย์ หรือบุคลากรต่างชาติเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว (ไม่น้อยกว่า 1 สัปดาห์)

วิธีการคำนวณ

จำนวนนิสิตหรือผู้รับบริการประเภท Inbound

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด
- ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ
- ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)
- ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน(เชิงปริมาณ)

ระดับมหาวิทยาลัย

- (1) ร้อยละของหลักสูตรที่มี Inbound เป้าหมาย ร้อยละ 5
- (2) จำนวนนิสิตหรือผู้รับบริการประเภท Inbound (ดำเนินกิจกรรมทางวิชาการ) เป้าหมาย 100 คน

ระดับส่วนงาน

ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดยอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา กรณีส่วนงานใดมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ให้กำหนดค่าเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด

ตัวชี้วัด TSU08 นิสิตหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ทำกิจกรรมทางวิชาการกับต่างประเทศ
(Outbound collaborations)

คำอธิบาย

ตัวชี้วัดนิสิตหรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ทำกิจกรรมทางวิชาการกับต่างประเทศ (Outbound) การดำเนินงานแบ่งออกเป็น 2 ตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

1. ร้อยละของหลักสูตรที่มี Outbound

ร้อยละของหลักสูตรที่มี Outbound หมายถึง การร่วมมือกับต่างประเทศในการเปิดหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตรที่มีนิสิตไปลงทะเบียนเรียนในสถาบันต่างประเทศ หรือบุคลากรที่ทำวิจัยหรือสอนในต่างประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของภาคการศึกษา หรือมีนิสิตไปทำวิจัยในต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา

วิธีการคำนวณ

$$\text{ร้อยละของหลักสูตรที่มี Outbound} = \frac{\text{ผลรวมหลักสูตรที่มี Outbound}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. จำนวนนิสิตประเภท Outbound

จำนวนนิสิตประเภท Outbound หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม ที่จัดโดยสถาบัน หรือองค์กรต่างประเทศ ของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 สัปดาห์

วิธีการคำนวณ

จำนวนนิสิตประเภท Outbound

3. จำนวนคณาจารย์ประเภท Outbound

จำนวนคณาจารย์ประเภท Outbound หมายถึง การร่วมมือกับต่างประเทศในการเปิดหลักสูตรนานาชาติ หรือการดำเนินงานของส่วนงานที่เกี่ยวข้องทางด้านวิชาการ เช่น กิจกรรมการแลกเปลี่ยนอาจารย์กับสถาบันการศึกษาในระดับนานาชาติ เป็นต้น

วิธีการคำนวณ

จำนวนคณาจารย์ประเภท Outbound

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด
- ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ

ระดับ 6 5+ มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดี
ต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)

ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน(เชิงปริมาณ)

ระดับมหาวิทยาลัย

(1) ร้อยละของหลักสูตรที่มี Outbound	เป้าหมาย	ร้อยละ 10
(2) จำนวนนิสิตประเภท Outbound	เป้าหมาย	50 คน
(3) จำนวนคณาจารย์ประเภท Outbound	เป้าหมาย	5 คน

ระดับส่วนงาน

ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดยอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา กรณีส่วนงานใดมีผล
การดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ให้กำหนดค่าเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด

ความท้าทายที่ 4
การบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ

ตัวชี้วัด TSU09 การนำระบบคุณภาพสากลมาใช้ในการจัดการทั่วทั้งองค์กร

คำอธิบาย

การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรตามแนวทางเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (EdPEX)/เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (TQA)

1. แนวทางการดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEX ของ สกอ.

ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3
1. การวิเคราะห์โครงสร้างองค์กร (OP) 2. รายงานวิธีการนำ EdPEX ไปใช้ในหน่วยงาน 3. การประเมินตนเองหมวด 1-6 และการกำหนดตัววัดที่สำคัญในหมวด 7 4. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพตาม EdPEX 5. จัดส่ง Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด	1. รายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX 2. จัดส่ง Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด	1. รายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX 2. จัดทำ SAR ตามเกณฑ์ EdPEX 3. จัดส่ง Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด

2. แนวทางการดำเนินงานของส่วนงาน ปีการศึกษา 2560

ส่วนงาน	แนวทางการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2560
คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน	แนวทางที่ สกอ. กำหนด ปีที่ 3 - รายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX - จัดทำ SAR ตามเกณฑ์ EdPEX (Application Report) (โครงสร้างองค์กร และหมวด 1-7) - รายงาน Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด
มหาวิทยาลัย คณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์	1. แนวทางที่ สกอ. กำหนด ปีที่ 1 - การวิเคราะห์โครงสร้างองค์กร (OP) - รายงานวิธีการนำ EdPEX ไปใช้ในหน่วยงาน - การประเมินตนเองหมวด 1-6 และการกำหนดตัววัดที่สำคัญในหมวด 7 - จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง EdPEX - รายงาน Common Data Set (CDS) ตามที่ สกอ. กำหนด 2. รายงานผลลัพธ์หมวด 7

ส่วนงาน	แนวทางการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2560
ส่วนงานอื่น หน่วยงานบริหาร	1. แนวทางที่ สกอ. กำหนด ปีที่ 1 ตามพันธกิจที่รับผิดชอบ - การวิเคราะห์โครงสร้างองค์กร (OP) - การประเมินตนเองหมวด 1-6 และการกำหนดตัววัดที่สำคัญในหมวด 7 - แผนพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์ EdPEX 2. รายงานผลลัพธ์หมวด 7
สำนักหอสมุด	1. จัดทำแผนและพัฒนางานองค์กร ตามข้อเสนอแนะ (Feedback) ของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ 2. จัดทำรายงาน SAR ตามเกณฑ์ TQA (โครงสร้างองค์กร และหมวด 1-7)

3. แนวทางการประเมิน

3.1 การประเมินระดับคุณภาพการดำเนินงานตามค่าเป้าหมายในคำรับรองการปฏิบัติงาน

เกณฑ์การประเมิน : ส่วนที่ 1 การดำเนินงานตามแนวทางของ สกอ./สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ
เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด
- ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ
- ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)
- ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การประเมิน: ส่วนที่ 2 ผลลัพธ์ (หมวด 7) เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน
- ระดับ 2 - มีการรายงานผลการดำเนินงานเพียงบางเรื่องและเริ่มมีระดับผลการดำเนินการที่ดีในบางเรื่อง
- มีการรายงานแนวโน้มของข้อมูลบางเรื่อง
- ไม่มีการรายงานสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบ
- ระดับ 3 - มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่อง และข้อมูลที่แสดงบรรลุเป้าหมาย ร้อยละ 70
- มีการรายงานแนวโน้มของข้อมูลบางเรื่อง และข้อมูลที่แสดงมีแนวโน้มที่ดี ร้อยละ 50
- ระดับ 4 3+เริ่มมีสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบ

ระดับ 5 4+มีการเทียบผลการดำเนินงานกับคู่เทียบ

ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ มากกว่าร้อยละ 50

ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

3.2 การตรวจประเมินระดับคุณภาพการดำเนินงานตามแนวทาง EdPEx/TQA เพื่อรับ ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

1. มหาวิทยาลัย ส่วนงานวิชาการ ส่วนงานอื่น และหน่วยงานบริหาร ที่ดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEx ในปี ที่ 1 ประเมินตามแนวทาง ของ สกอ. ปีที่ 1 เพื่อรับข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) โดยไม่มีคะแนน

2. คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน ประเมินตามคู่มือเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ฉบับปี 2558-2561 โดยกำหนดเป้าหมาย คะแนนผลการประเมินตามเกณฑ์ EdPEx หมวด 1-7 120 คะแนน (กระบวนการ+ผลลัพธ์)

3. สำนักหอสมุด ประเมินตามคู่มือเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ ปี 2559-2560 โดยกำหนดค่าเป้าหมายคะแนนผลการประเมินตามเกณฑ์ TQA หมวด 1-6 150 คะแนน และ หมวด 7 ผลลัพธ์ 100 คะแนน

ตัวชี้วัด TSU10 การจัดอันดับมหาวิทยาลัยชั้นนำตามหลักเกณฑ์ของ UI Green Metric

คำอธิบาย

เพื่อแสดงการพัฒนาสถาบัน บุคลากรและนิสิตนักศึกษาของสถาบัน ในทิศทางที่มุ่งสู่ความยั่งยืนอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สถาบันการศึกษาเป็นแบบอย่างของสังคมและชุมชนในการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน โดยใช้เกณฑ์การประเมินการจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียว (UI - Green University) เป็นแนวทางในการดำเนินการ เพื่อเพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ยั่งยืน และส่งเสริมให้นักศึกษา บุคลากร มีจิตสำนึกในการปกป้องและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

วิธีการคำนวณ

ร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้น

$$= \frac{\text{ผลรวมคะแนน UI Green ปีการศึกษา 2559} - \text{ผลรวมคะแนน UI Green ปีการศึกษา 2560}}{\text{คะแนน UI Green ปีการศึกษา 2560}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+ มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด
- ระดับ 5 4+ มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ
- ระดับ 6 5+ มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)
- ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน (เชิงปริมาณ)

ร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นเทียบกับปีก่อนหน้า (ปี 2559 = 2,037 คะแนน) เป้าหมาย ร้อยละ 3.26 (2,103 คะแนน)

(ค่าเป้าหมายจะวัดจากอันดับโลกตามเกณฑ์การประเมินของ UI Green Metric ที่มหาวิทยาลัยได้รับในแต่ละปี และความพยายามในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยทักษิณ)
ใช้คะแนนเต็มของเกณฑ์เป็นฐาน (ร้อยละของการเพิ่มขึ้นของคะแนนที่ได้ จากคะแนนเต็ม) คะแนนเต็ม 10,000 คะแนน

ตัวชี้วัด TSU11 ดัชนีความสุขของบุคลากร

คำอธิบาย

การสร้างองค์กรสุขภาวะ (Happy Workplace) เป็นแนวทางหนึ่งในการบริหารจัดการชีวิตให้คนในองค์กรมีความสุข มีชีวิตที่สมดุล (Quality Work Life) ทำงานได้ ใช้ชีวิตได้ และอยู่ในที่ทำงานได้ โดยมีแนวคิดการจัดสมดุลชีวิตของมนุษย์ด้วย ความสุขแปดประการ (Happy 8) คือ สุขภาพดี (Happy Body) น้ำใจงาม (Happy Heart) ผ่อนคลาย (Happy Relax) ใฝ่รู้ (Happy Brain) ทางสงบ/มีคุณธรรม (Happy Soul) ปลอดภัย/ใช้เงินเป็น (Happy Money) ครอบครัวดี (Happy Family) สังคมดี (Happy Society) สอดคล้องกับมิติการเสริมสร้างสุขภาวะองค์กร ของ สสส.

การประเมินดัชนีความสุขของบุคลากร ดำเนินการประเมินด้วยเครื่องวัดความสุข HAPPINOMETER แบบออนไลน์ ของมหาวิทยาลัยมหิดล และกำหนดเป้าหมายผู้ตอบแบบประเมิน ร้อยละ 70 ของบุคลากรทั้งหมดในสำนักงาน

วิธีการคำนวณ

ค่าเฉลี่ยดัชนีความสุขของบุคลากรในทุกระดับของมหาวิทยาลัย เทียบกับระดับคะแนนเต็ม 5 แยกตามกลุ่มบุคลากร ดังนี้

- บุคลากรสายวิชาการ
- บุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด
- ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ
- ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)
- ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน(เชิงปริมาณ)

ระดับมหาวิทยาลัย

ดัชนีความสุขของบุคลากร ค่าเป้าหมาย ร้อยละ 65 โดยมีผู้ตอบแบบประเมินไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

ระดับส่วนงาน

ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดยอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา กรณีส่วนงานใดมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ให้กำหนดค่าเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด

ตัวชี้วัด TSU12 การเพิ่มขึ้นของรายได้ทั้งค่าธรรมเนียมการศึกษาและรายได้อื่น

คำอธิบาย

ค่าธรรมเนียมการศึกษา หมายถึง รายได้ที่มาจากจัดการศึกษา

รายได้อื่น หมายถึง รายได้ที่นอกเหนือจากรายได้จากการจัดการศึกษา ได้แก่

1. รายได้จากโครงการบริการวิชาการ (นับวงเงินที่จัดเก็บได้ ไม่หักค่าธรรมเนียมบริการวิชาการ)
2. ทุนวิจัยจากแหล่งภายนอก (นับวงเงินที่ได้รับทั้งโครงการ)
3. เงินบริจาค
4. รายได้จากการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาส่วนงาน
5. รายได้จากโครงการเงินทุนหมุนเวียน
6. รายได้จากศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ
7. รายได้จากค่าธรรมเนียมหลักสูตรต่อเนื่อง
8. เงินรับฝากลักษณะที่ได้รับเป็นเงินอุดหนุนหรืองบประมาณจากแหล่งภายนอก
9. รายได้จากการบริหารเงินคงคลัง เช่น รายได้ดอกเบี้ย
10. รายได้จากการบริหารสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัย เช่น ค่าบำรุงหอพัก ค่าเช่าร้าน เป็นต้น
11. รายได้อื่น ๆ

การคำนวณการเพิ่มขึ้นของรายได้ ปีการศึกษา 2560 :

1. รายได้เพิ่มขึ้น = รายได้ในช่วงปีการศึกษา 2560 (1 สิงหาคม 2560 – 31 กรกฎาคม 2561) - รายได้ในช่วงปีการศึกษา 2559 (1 สิงหาคม 2559 – 31 กรกฎาคม 2560)
2. ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้น = $\frac{\text{รายได้ที่เพิ่มขึ้น}}{\text{รายได้ในช่วงปีการศึกษา 2559}} \times 100$

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

- ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการวิเคราะห์)
- ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย
- ระดับ 4 3+ มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตามเป้าหมายที่กำหนด

ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนาระบบ

ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดีต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)

ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน(เชิงปริมาณ)

ระดับมหาวิทยาลัย

รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษาและรายได้อื่น เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 (เทียบกับปีที่ผ่านมา)

ระดับส่วนงาน

ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดยอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา กรณีส่วนงานใดมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ให้กำหนดค่าเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด (บัณฑิตวิทยาลัย ไม่ต้องลงนามรับรองฯ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ไม่มีรายได้)

ตัวชี้วัด TSU13 ความสามารถในการทำเงินเหลือจ่าย

คำอธิบาย

เงินเหลือจ่าย หมายถึง งบประมาณที่ได้รับจัดสรรทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและเงินรายได้ หัก รายจ่ายและเงินกันเหลือในปี

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร หมายถึง งบประมาณที่ได้รับจัดสรรทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและเงิน รายได้

ทั้งนี้ โดยเงินเหลือจ่ายสุทธิ ต้องเป็นเงินเหลือจ่ายจากการดำเนินงานที่บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ หน่วยงานกำหนดไว้แล้ว

การคำนวณเงินเหลือจ่าย :

$$1. \text{เงินเหลือจ่าย} = \text{งบประมาณที่ได้รับจัดสรร} - \text{รายจ่ายจริง} - \text{เงินกันเหลือในปี}$$

$$2. \text{ร้อยละของเงินเหลือจ่าย} = \frac{\text{เงินเหลือจ่าย}}{\text{งบประมาณที่ได้รับจัดสรร}} \times 100$$

หมายเหตุ ใช้ข้อมูลของปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

เกณฑ์การประเมิน : เป้าหมายการดำเนินงานตามเกณฑ์ ระดับ 3

ระดับ 1 ไม่มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ที่กำหนด

ระดับ 2 มีการดำเนินงานเบื้องต้น (เป็นข้อมูลดิบ เริ่มมีระบบแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถ/ไม่มีการ วิเคราะห์)

ระดับ 3 มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถ/มีผลการวิเคราะห์การดำเนินงานเทียบกับ เป้าหมาย

ระดับ 4 3+มีแนวโน้มผลการดำเนินงานของระบบที่ดีขึ้น ทำให้เกิดผลเป็นไป/ในทิศทางตาม เป้าหมายที่กำหนด

ระดับ 5 4+มีการดำเนินงานเหนือกว่าที่เกณฑ์กำหนดและส่งผลให้เกิดการพัฒนา ระบบ

ระดับ 6 5+มีผลการดำเนินงานที่เท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบในระดับชั้นนำของประเทศ มีการดำเนินงานที่ดี ต่อเนื่องส่งผลให้การดำเนินงานเทียบเท่าหรือสูงกว่าคู่เทียบ (คู่เทียบชั้นนำระดับประเทศ)

ระดับ 7 Excellent (Example of Word-class or Leading Practices)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ระดับ 1	มีการดำเนินการ ระดับ 2	มีการดำเนินการ ระดับ 3	มีการดำเนินการ ระดับ 4	มีการดำเนินการ ระดับ 5-7

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน(เชิงปริมาณ) เท่ากับ ร้อยละ 10

ระดับมหาวิทยาลัย

ความสามารถในการทำเงินเหลือจ่าย เป้าหมาย ร้อยละ 10

ระดับส่วนงาน (ส่วนงานวิชาการ/ส่วนงานอื่น/ฝ่ายแผนงาน/ฝ่ายการคลังและทรัพย์สิน)

ตั้งค่าเป้าหมายให้มีความท้าทาย โดยอ้างอิงจากผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา กรณีส่วนงานใดมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ให้กำหนดค่าเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยมากที่สุด

ความสามารถในการทำเงินเหลือจ่าย เป้าหมาย ร้อยละ 10

รายการอักษรย่อ

อักษรย่อ ชื่อเต็ม

ก.พ.ร.	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
กกอ.	คณะกรรมการการอุดมศึกษา
ค.ป.ภ.	คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา
ทปอ. (CUPT)	ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (The Council of University Presidents of Thailand)
ทอมก.	ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
สกอ.	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
สมศ.	สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพศึกษา(องค์การมหาชน)
AACSB	Association to Advance Collegiate Schools of Business
ABET	Association Board for Engineering and Technology
AUN	ASEAN University Network
AUN-QA	ASEAN University Network Quality Assurance ประกอบด้วยคู่มือ 3 เล่ม - Guide to AUN Actual Quality Assessment at Programme Level - Manual for the Implementation of the Guidelines - Guidelines for AUN Quality Assessment and Assessors & Framework of AUN QA Strategic Action Plan 2012-2015
CDS	Common Data Set
CUPT Indicators	The Council of University Presidents of Thailand Indicators
CUPT QA	The Council of University Presidents of Thailand Quality Assurance
EdPEX	Education Criteria for Performance Excellence (เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ)
ELO	Expected Learning Outcome
EQA	External Quality Assurance
IQA	Internal Quality Assurance
TQA	Thailand Quality Award
TQF	Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd (กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ)

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553. (2553, 2 เมษายน).
ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 127 ตอนที่ 23ก, หน้า 22 – 35.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548, 25 พฤษภาคม). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548, 25 พฤษภาคม). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558, 8 กรกฎาคม). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558, 8 กรกฎาคม). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558, 8 กรกฎาคม). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552, 4 มิถุนายน). ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554, 3 พฤศจิกายน). ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554.
- คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา. (2557, 4 กันยายน). ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557.
- คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2557 ฉบับวันที่ 9 มิถุนายน 2558. (2558).
กรุงเทพฯ : ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ฉบับปี 2558-2561 : แนวทางที่เป็นระบบสู่การปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์กร. กรุงเทพฯ :
สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2558). กรุงเทพฯ :
สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา.

publications.php

European Commission. Retrieved January 4, 2018, from

http://ec.eceuropa.eu/education/policy/higher-education/quality-relevance_en.htm

Baldrige Excellence Framework (Education). Retrieved January 4, 2018, from

http://www.nist.gov/baldrige/publications/education_criteria.cfm

Guide to AUN Actual Quality Assessment at Programme Level, Version 2.0 March 2011,

Retrieved January 4, 2018, from

http://www.aunsec.org/pdf/aunwebsite/03_GuidetoAUNActualQualityAssessmentatProgrammeLevel30March2011PrintVersion.pdf

Guide to AUN Actual Quality Assessment at Programme Level, Version 3.0, October 2015,

Retrieved January 4, 2018, from [http://www.aunsec.org/pdf/Guide%20to%20AUN-](http://www.aunsec.org/pdf/Guide%20to%20AUN-QA%20Assessment%20at%20Programme%20Level%20Version%203_2015.pdf)

[QA%20Assessment%20at%20Programme%20Level%20Version%203_2015.pdf](http://www.aunsec.org/pdf/Guide%20to%20AUN-QA%20Assessment%20at%20Programme%20Level%20Version%203_2015.pdf)

Mishra, S. (2007). Quality Assurance in Higher Education : An introduction (rev. ed.). Bangalore,

India : National Assessment and Accreditation Council. Retrieved January

4, 2018, from [http://oasis.col.org/bitstream/handle/11599/101/QAHE_Intro.pdf?](http://oasis.col.org/bitstream/handle/11599/101/QAHE_Intro.pdf?sequence=1&isAllowed=y)

[sequence=1&isAllowed=y](http://oasis.col.org/bitstream/handle/11599/101/QAHE_Intro.pdf?sequence=1&isAllowed=y)

Nicholson, K. (2011). Quality assurance in higher education : A review of the literature.

Retrieved January 4, 2018, from

<http://cll.mcmaster.ca/COU/pdf/Quality%20Assurance%20Literature%20Review.pdf>

UI GreenMetric World University ranking guideline. (2015). Retrieved January 4, 2018, from

http://greenmetric.ui.ac.id/wp-content/uploads/2015/07/UI_Greenmetric_Guideline_2015.pdf